

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเที่ยวสวนสัตว์
เชียงใหม่ในท่ซาฟารี ของนักท่องเที่ยวไทย

เอกลักษณ์ อริยวัจน์

เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright © by Chiang Mai University

All rights reserved

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

สิงหาคม 2549

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเที่ยวสวนสัตว์
เชียงใหม่ในท่ซาฟารี ของนักท่องเที่ยวไทย

เอกลักษณ์ อริยวัจน์

การค้นคว้าแบบอิสระนี้เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัยเพื่อเป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา

เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright © by Chiang Mai University

All rights reserved

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

สิงหาคม 2549

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเที่ยวสวนสัตว์
เชียงใหม่ในท่ชาฟารีของนักท่องเที่ยวไทย

เอกสิทธิ์ อริยวัจน์

การค้นคว้าแบบอิสระนี้ได้รับการพิจารณาอนุมัติให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าแบบอิสระ

ประธานกรรมการ

อ. ดร.ปิยะลักษณ์ พุทธวงศ์

กรรมการ

รศ. พรทิพย์ เขียวธีรวิทย์

กรรมการ

ผศ. ดร.นิสิต พันธมิตร

3 สิงหาคม 2548

© ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

กิตติกรรมประกาศ

การค้นคว้าแบบอิสระนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความรู้และความกรุณาจากอาจารย์ ดร.ปิยะลักษณ์ พุททวงศ์ ที่ได้กรุณารับเป็นประธานที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ และช่วยให้ความรู้ คำแนะนำ ตลอดจนช่วยตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ จนการค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ ผู้เขียนจึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ พรทิพย์ เจริญธีรวิทย์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิตติ พันธมิตร ที่กรุณารับเป็นกรรมการตรวจสอบการค้นคว้าแบบอิสระ และให้คำแนะนำ ตลอดจนช่วยตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ เป็นอย่างดีตลอดมา

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ คมสัน สุริยะ ที่ได้ให้ความรู้ในวิชาเศรษฐศาสตร์มหภาค (751102) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศศิเพ็ญ พวงสายใจ ที่ได้ให้ความรู้ในวิชาทฤษฎีเศรษฐศาสตร์จุลภาค (751301) และอาจารย์ ดร.ไพรัช กาญจนการุณ ที่ได้ให้ความรู้ในวิชาทฤษฎีเศรษฐศาสตร์มหภาค (751308) อันเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการเรียนเศรษฐศาสตร์ในระดับปริญญาโท อาจารย์ทั้ง 3 ท่าน นอกจากจะมีความเก่งกาจทางวิชาการแล้ว ท่านทั้ง 3 ยังมีศิลปะในการถ่ายทอดที่เป็นเลิศอีกด้วย ซึ่งผู้เขียนยังคงซาบซึ้งในคำสอนท่านทั้ง 3 จนกระทั่งปัจจุบัน และอาจารย์ทั้ง 3 ท่าน ยังได้ช่วยปรับทัศนคติจนให้ผู้เขียนมีความชื่นชอบในวิชาเศรษฐศาสตร์ และยังช่วยให้ผู้เขียนมีแรงบันดาลใจในการเรียนจนผู้เขียนประสบความสำเร็จในด้านการศึกษามาจนถึงปัจจุบัน

เดิมทีผู้เขียนเคยลังเลในการตัดสินใจเลือกเรียนระหว่างหลักสูตร เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต ภาคปกติ แผน ก และหลักสูตรภาคพิเศษ 1 ปี เนื่องจากผู้เขียนผ่านการคัดเลือกทั้ง 2 หลักสูตร แต่ก็ได้คุณอัครพงษ์ อ้นทอง ที่ได้ช่วยชี้แนะให้เห็นข้อดีของทั้ง 2 หลักสูตร จนผู้เขียนสามารถเลือกทางเลือกที่เหมาะสมกับผู้เขียนได้ ผู้เขียนจึงขอขอบคุณ คุณอัครพงษ์ อ้นทอง เป็นอย่างสูงที่ได้ชี้แนะ ตลอดจนให้คำปรึกษาด้านวิชาการอย่างดีตลอดมา

สุดท้ายนี้ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อสุมิตร คุณแม่รุ่งนภา คุณพี่พันทวี และคุณพี่พิมพ์ระวี อริยวัจน์ ที่ได้ให้โอกาสในด้านการศึกษา และเป็นกำลังใจสำคัญในการเรียนตลอดมา และขอขอบคุณ คุณนฤมล วัฒนศิริ ที่ได้ให้ความช่วยเหลือในทุกๆเรื่อง และสนับสนุนผู้เขียนตลอดมา

หากการค้นคว้าแบบอิสระฉบับนี้มีข้อผิดพลาดประการใด ผู้เขียนขออภัยเป็นอย่างสูงในข้อผิดพลาดนั้น และขอน้อมรับไว้แต่เพียงผู้เดียว

เอกลักษณ์ อริยวัจน์

ชื่อเรื่องการค้าคควัวแบบอิสระ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเที่ยวสวนสัตว์
เชียงใหม่ไนท์ซาฟารีของนักท่องเที่ยวไทย

ผู้เขียน นายเอกลักษณ์ อริยวัจน์

ปริญญา เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้าคควัวแบบอิสระ

อ. ดร.ปิยะลักษณ์ พุททวงศ์	ประธานที่ปรึกษา
รศ. พรทิพย์ เขียวธีรวิทย์	กรรมการ
ผศ. ดร.นิสิต พันธมิตร	กรรมการ

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมการท่องเที่ยว และทัศนคติที่
นักท่องเที่ยวที่มีต่อสวนสัตว์เชียงใหม่ไนท์ซาฟารี และศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกเที่ยว
ชมสวนสัตว์เชียงใหม่ไนท์ซาฟารีของนักท่องเที่ยวชาวไทย ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาได้จากการ
สัมภาษณ์นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 400 ราย และ
ทำการวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องได้โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา และการวิเคราะห์ด้วยแบบจำลอง
โลจิสต์ (Logit model)

ผลการศึกษาพบว่านักท่องเที่ยวเป็นเพศชายร้อยละ 58.5 มีการศึกษาระดับปริญญาตรีร้อยละ
55.25 มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน ร้อยละ 34 นักท่องเที่ยวมีอายุเฉลี่ยคือ 31.27 ปี และ
รายได้เฉลี่ยคือ 19,620 บาทต่อเดือน นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่พักอาศัยในจังหวัดเชียงใหม่ น้อยกว่า 4
วัน และประมาณร้อยละ 50 ของนักท่องเที่ยวใช้รถยนต์ส่วนตัวในการเดินทางในจังหวัดเชียงใหม่
นักท่องเที่ยวส่วนมากมีความเห็นว่าราคาค่าเข้าชมที่เก็บในปัจจุบันสูงเกินไป โดยเสนอว่าควรเก็บ
ค่าเข้าชมของเด็กต่ำกว่า 51 บาท และของผู้ใหญ่ควรเก็บในช่วง 51-100 บาท จากกลุ่มตัวอย่าง
ทั้งหมดมีนักท่องเที่ยวเพียงร้อยละ 18.75 ที่เคยไปท่องเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ไนท์ซาฟารี และมี
นักท่องเที่ยวเพียงร้อยละ 7.5 ที่เดินทางไปท่องเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ไนท์ซาฟารีในการเดินทาง

มาครั้งนี้ นักท่องเที่ยวเกือบทั้งหมดใช้รถยนต์ส่วนตัวเป็นพาหนะในการเดินทางไปท่องเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในซาฟารี ส่วนกิจกรรมที่นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ชื่นชอบมากที่สุดคือ การเที่ยวชมซาวันนา ซาฟารี (Savana Safari)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยแบบจำลองโลจิสติกพบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยมีแนวโน้มที่จะเลือกเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในซาฟารีมากขึ้นถ้า นักท่องเที่ยวมีรายได้สูงขึ้น มีการศึกษาสูงขึ้น มีระยะเวลาการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ยาวนานขึ้น มีความชอบในการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ เดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ในลักษณะเป็นกลุ่มหรือมากับครอบครัว มีความเห็นว่าราคาค่าเข้าชมเหมาะสม และใช้รถยนต์ส่วนตัวในการเดินทางในจังหวัดเชียงใหม่เป็นหลัก ซึ่งปัจจัยดังกล่าวเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนอิทธิพลของอายุของนักท่องเที่ยวไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือนักท่องเที่ยวที่มีแนวโน้มที่จะเลือกเที่ยวชมสวนสัตว์เชียงใหม่ในซาฟารีน้อยลงหากมีอายุมากขึ้น สำหรับปัจจัยที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ คือ เพศของนักท่องเที่ยว หมายความว่าเพศของนักท่องเที่ยวไม่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในซาฟารี ในการทดสอบความเที่ยงตรงในการพยากรณ์นั้นพบว่า แบบจำลองโลจิสติกสามารถพยากรณ์ได้ถูกต้องร้อยละ 94.25

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

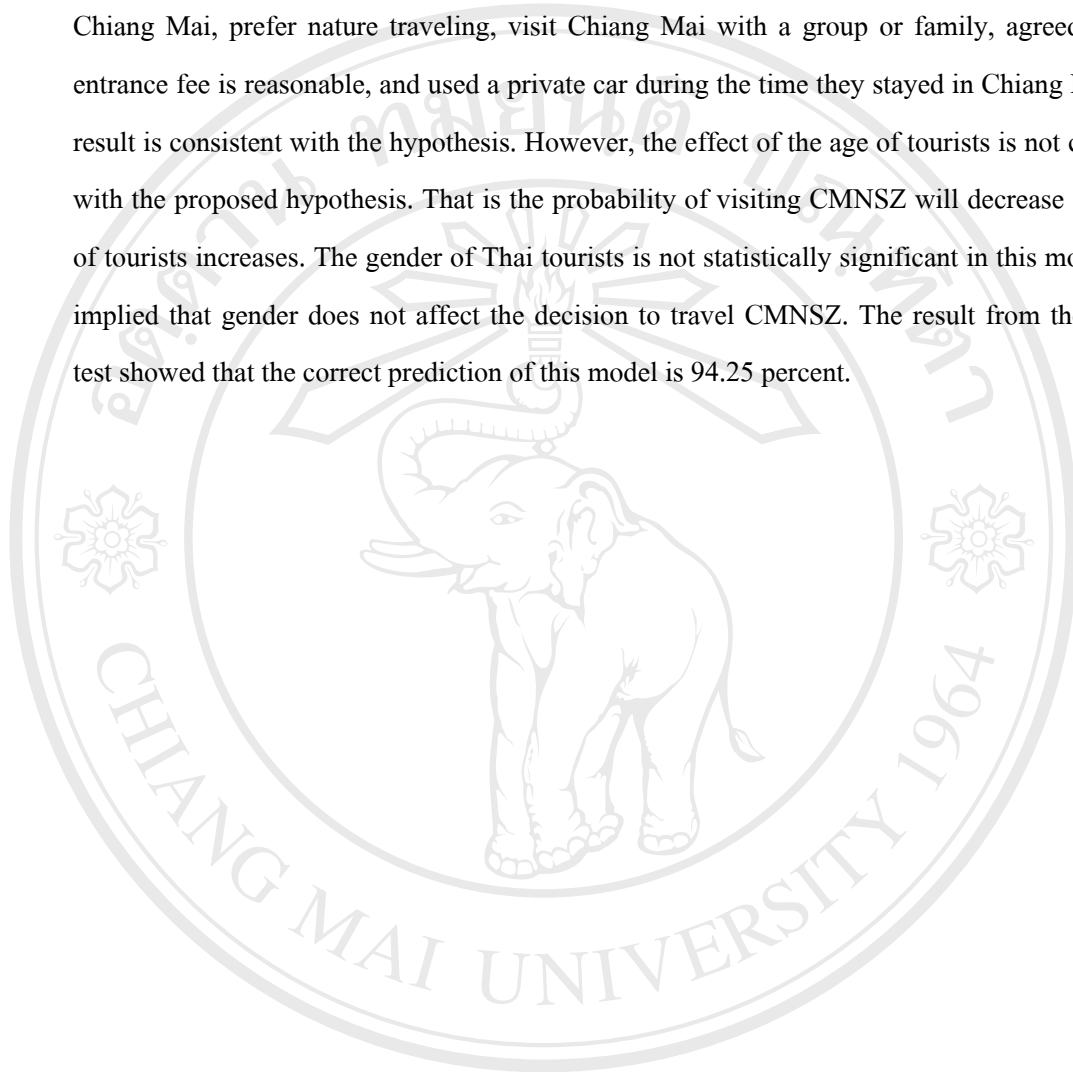
Independent Study Title	Factors Affecting the Decision Making to Visit Chiang Mai Night Safari Zoo of Thai Tourists	
Author	Mr. Akalak Ariyawat	
Degree	Master of Economics	
Independent Study Advisory Committee	Lect. Dr. Piyaluk Buddhawongsa	Chairperson
	Assoc. Prof. Pornthip Thiantheerawit	Member
	Asst. Prof. Dr. Nisit Panthamit	Member

ABSTRACT

The objectives of this study were to investigate Thai tourists' behavior in traveling and their attitude towards Chiang Mai Night Safari Zoo (CMNSZ), and to determine the factors that affect the decision to visit CMNSZ. The data used in this study were obtained from an interview of 400 Thai tourists who have traveled to Chiang Mai Province. Descriptive Statistics, and the Logit model were employed for the analysis.

The results of the study showed that 58.5 per cent of the tourists were male, 55.25 per cent of them had bachelor's degree and 34 per cent of them were private employees. The average age and average income were 31.27 years old and 19,620 baht per month respectively. Most of them stayed in Chiang Mai less than 4 days and a half of them used a private car to travel within Chiang Mai. Many of them thought that the current entrance fee was too expensive. They suggested that the fee for a child should be less than 51 baht and the fee for an adult should be between 51 to 100 baht. Only 18.75 per cent of the interviewed tourists had been to CMNSZ and 7.5 per cent went to CMNSZ on this trip. Almost all of them used a private car to go to CMNSZ. Savana Safari was the most favorite zone of this subsample.

Based on the result from the Logit estimation, Thai tourists are more likely to visit CMNSZ if the tourists have higher income, have higher education level, spend longer time in Chiang Mai, prefer nature traveling, visit Chiang Mai with a group or family, agreed that the entrance fee is reasonable, and used a private car during the time they stayed in Chiang Mai. This result is consistent with the hypothesis. However, the effect of the age of tourists is not consistent with the proposed hypothesis. That is the probability of visiting CMNSZ will decrease if the age of tourists increases. The gender of Thai tourists is not statistically significant in this model. This implied that gender does not affect the decision to travel CMNSZ. The result from the validity test showed that the correct prediction of this model is 94.25 percent.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ค
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ฉ
สารบัญตาราง	ญ
สารบัญภาพ	ฎ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ในการศึกษา	4
1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
1.4 ขอบเขตการวิจัย	4
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ	5
บทที่ 2 กรอบแนวคิดทางทฤษฎี แบบจำลองทางเศรษฐมิติ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
2.1 ทฤษฎีที่ใช้เป็นแนวทางในการศึกษา	6
2.2 แบบจำลองทางเศรษฐมิติ	12
2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	18
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย	21
3.1 แหล่งที่มาของข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา	21
3.2 การเลือกตัวอย่าง	21
3.3 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล	21
3.4 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการศึกษา	22
3.5 สมมติฐานในการศึกษา	24

	หน้า
บทที่ 4 ผลการศึกษา	27
4.1 ข้อมูลทั่วไปและพฤติกรรมกรรทงเทียขงน้กทงเทียท้เบ้กค้ล้มค้วอ้ยง	27
4.2 ทค้ศนค้ดท้ท้กทงเทียขมท้ค้สวณสค้ตว้เช้ยงท้มท้ชาฟาร้	37
4.3 ป้จจ้ยท้ท้มท้ท้ลค้ตอ้การเล้คกท้เทียขมสวณสค้ตว้เช้ยงท้มท้ชาฟาร้	45
บทที่ 5 สร้บผลการศึกษาและขอ้เสนอแนะ	56
5.1 สร้บผลการศึกษา	56
5.2 ขอ้เสนอแนะจากผลการว้จ้ย	58
5.3 ขอ้เสนอแนะส้หรับการศ้กข้ษาค้ร้งค้ตอ้ไป	59
เอกสารอ้างอ้ง	60
ภาคผนวก	62
ภาคผนวก ก ผลการว้เคราะห้ข้อมูลค้ดข้เบ้บจ้าลองล้จ้ด	63
ภาคผนวก ข รายละเอ้ยคการให้บร้การรรับสง้น้กทงเทียข	74
ภาคผนวก ค แบบสอบถาม	75
ประวัติผู้เช้ยน	82

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1.1 สัดส่วนรายได้จากการท่องเที่ยวต่อผลิตภัณฑ์ประจำจังหวัดของจังหวัดเชียงใหม่ ปี พ.ศ. 2539 – 2547	2
4.1 ข้อมูลทั่วไปและพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง	32
4.2 การเห็นด้วยกับโครงการสวนสัตว์เชียงใหม่ไนท์ซาฟารี	37
4.3 เหตุผลในการเห็นด้วยกับโครงการสวนสัตว์เชียงใหม่ไนท์ซาฟารี	38
4.4 เหตุผลในการไม่เห็นด้วยกับโครงการสวนสัตว์เชียงใหม่ไนท์ซาฟารี	38
4.5 ทศนคติเกี่ยวกับราคาค่าเข้าชมสวนสัตว์เชียงใหม่ไนท์ซาฟารี	39
4.6 ความเห็นเกี่ยวกับราคาค่าเข้าชมสวนสัตว์เชียงใหม่ไนท์ซาฟารีของเด็ก	40
4.7 ความเห็นเกี่ยวกับราคาค่าเข้าชมสวนสัตว์เชียงใหม่ไนท์ซาฟารีของผู้ใหญ่	40
4.8 ทศนคติเกี่ยวกับความสะดวกในการเดินทางจากที่พักไปยังสวนสัตว์เชียงใหม่ไนท์ซาฟารี	41
4.9 กิจกรรมของสวนสัตว์เชียงใหม่ไนท์ซาฟารีที่นักท่องเที่ยวชื่นชอบมากที่สุด	41
4.10 ความเห็นว่าสวนสัตว์เชียงใหม่ไนท์ซาฟารีมีเรื่องที่ต้องปรับปรุงหรือไม่	42
4.11 เรื่องที่สวนสัตว์เชียงใหม่ไนท์ซาฟารีควรต้องปรับปรุง	43
4.12 ระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อบริการต่างๆ ของสวนสัตว์เชียงใหม่ไนท์ซาฟารี	44
4.13 ข้อมูลเบื้องต้นของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา	46
4.14 แสดงผลการประมาณค่าสัมประสิทธิ์ของแบบจำลองโลจิต	47
4.15 แสดงผลการประมาณค่าสัมประสิทธิ์โดยวิธี Marginal effect	51
4.16 แสดงความเที่ยงตรงในการทำนายของแบบจำลอง	54

สารบัญภาพ

รูป		หน้า
2.1	เส้นอุปสงค์	7
2.2	การเปลี่ยนแปลงปริมาณของอุปสงค์	10
2.3	การเปลี่ยนแปลงเส้นอุปสงค์	11
2.4	คำพยากรณ์ของแบบจำลองความน่าจะเป็นเชิงเส้น	13
2.5	การแจกแจงแบบสะสมของโลจิสติก	15

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

จังหวัดเชียงใหม่ถือเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวของภาคเหนือเนื่องจากมีแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลาย เช่น การท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติและชมสัตว์ได้แก่การเที่ยวสวนสัตว์สวนผีเสื้อ และปางช้าง การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ได้แก่ การท่องเที่ยวเดินป่า การท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย และอุทยานแห่งชาติดอยอินทนนท์ การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ โบราณสถานและโบราณวัตถุ ได้แก่ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ วัดคูเมือง กำแพงเมือง นอกจากนี้จังหวัดเชียงใหม่ยังสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวในรูปแบบของการจัดประชุมและนิทรรศการ เนื่องจากมีสิ่งอำนวยความสะดวกทางด้านสนามบินนานาชาติและโรงแรมจำนวนมากในการรองรับผู้เข้าร่วมประชุม

ด้วยความหลากหลายของทรัพยากรการท่องเที่ยว ส่งผลให้ในแต่ละปีนั้นมีนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก ซึ่งสามารถสร้างรายได้ให้กับจังหวัดเชียงใหม่เป็นจำนวนมาก โดยสัดส่วนรายได้ที่มาจากการท่องเที่ยวคิดเป็นเกือบร้อยละ 50 ของผลิตภัณฑ์ประจำจังหวัด (Gross Provincial Product) ของจังหวัดเชียงใหม่ (ตารางที่ 1.1) จากการศึกษาที่จังหวัดเชียงใหม่มีความพร้อมทั้งในด้านสถานที่ท่องเที่ยว ศิลปวัฒนธรรม สาธารณูปโภคพื้นฐาน และสภาพเศรษฐกิจ จังหวัดเชียงใหม่จึงเป็นจังหวัดที่มีความสำคัญเป็นอันดับหนึ่งในเขตพื้นที่ภาคเหนือสำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศตามแผนปฏิบัติการ 4 ปี พ.ศ. 2548-2551 ของสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ซึ่งแผนปฏิบัติการดังกล่าวมีเป้าหมายในการปรับโครงสร้างธุรกิจการท่องเที่ยว การบริการ และการค้าให้เป็นตัวขับเคลื่อนเศรษฐกิจ สร้างงานสร้างรายได้ และกระจายไปสู่ชุมชน จากแผนปฏิบัติการของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ส่งผลให้จังหวัดเชียงใหม่ได้กำหนดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดเชียงใหม่แบบบูรณาการให้สอดคล้องกับแผนปฏิบัติการดังกล่าว โดยได้กำหนดวิสัยทัศน์ให้จังหวัดเชียงใหม่เป็น “นครแห่งชีวิตและความมั่งคั่ง (City of Life and Prosperity)” และกำหนดพันธกิจหลักให้มีการมุ่งเน้นการพัฒนาส่งเสริมให้จังหวัดเชียงใหม่เป็นเมืองที่พร้อมต่อการลงทุนและการท่องเที่ยว (Most Attractive City to Invest & to Visit) โดยมีการกำหนดเป้าหมายของ

การพัฒนาให้มีรายได้จากการท่องเที่ยวในปี พ.ศ. 2548 พ.ศ. 2549 และ พ.ศ. 2550 มูลค่า 47,455 ล้านบาท 56,946 ล้านบาท และ 71,183 ล้านบาทตามลำดับ (สำนักงานจังหวัดเชียงใหม่, 2549)

ตารางที่ 1.1 สัดส่วนรายได้จากการท่องเที่ยวต่อผลิตภัณฑ์ประจำจังหวัดของจังหวัดเชียงใหม่ ปี พ.ศ. 2539 - 2547

ปี	ผลิตภัณฑ์ประจำจังหวัด ¹ (ล้านบาท)	รายได้จากการท่องเที่ยว ² (ล้านบาท)	สัดส่วนรายได้จากการท่องเที่ยว ต่อผลิตภัณฑ์ประจำจังหวัด (ร้อยละ)
2539	80,651.24	21,006.29	26.05
2540	84,733.70	21,388.37	25.24
2541	81,082.10	23,140.78	28.54
2542	76,669.00	34,045.18	44.41
2543	72,588.00	37,368.04	51.48
2544	76,042.10	37,729.44	49.62
2545	85,306.40	37,514.12	43.98
2546	89,410.10	38,290.92	42.83
2547	93,540.20	45,066.88	48.18

ที่มา : ¹ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2549)

² การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. สำนักงานภาคเหนือเขต 1 (2549)

เพื่อให้เป้าหมายของการพัฒนาดังกล่าวสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ จังหวัดเชียงใหม่จึงได้พยายามพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดให้สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างชาติให้เดินทางเข้ามาท่องเที่ยว โดยได้มีการส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวมาเที่ยวชมยังแหล่งท่องเที่ยวที่มีอยู่เดิมและพยายามสร้างแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นจุดขายใหม่เพื่อช่วยดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้ามาท่องเที่ยวมากขึ้น ซึ่งสวนสัตว์เชียงใหม่ในท่าซาฟารีก็เป็นหนึ่งในสถานที่ท่องเที่ยวที่จังหวัดเชียงใหม่ใช้เป็นจุดขายใหม่ของการท่องเที่ยว โดยโครงการก่อตั้งสวนสัตว์ดังกล่าวได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลนายกรัฐมนตรี พ.ต.ท.ดร.ทักษิณ ชินวัตร ซึ่งได้เล็งเห็นถึงศักยภาพของโครงการดังกล่าวว่าจะสามารถสร้างรายได้ให้แก่จังหวัดเป็นจำนวนมาก โดยโครงการก่อสร้างสวนสัตว์เชียงใหม่ในท่าซาฟารีมีวงเงินดำเนินงานรวมของโครงการจำนวน 1,155.9 ล้านบาท ซึ่งเป็นงบประมาณที่ได้จากการจัดสรรงบประมาณแผ่นดินปี พ.ศ. 2546 พ.ศ. 2547 และ พ.ศ. 2548 โครงการดังกล่าวมีรายละเอียดดังนี้

โครงการสวนสัตว์กลางคืน เชียงใหม่ไนท์ซาฟารี (Chiang Mai Night Safari Zoo) เป็นสวนสัตว์กลางคืนแห่งแรกของประเทศไทย ได้มีการเริ่มโครงการมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2546 และได้เปิดอย่างเป็นทางการในเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2549 โดยมีหวังที่จะเป็นแหล่งท่องเที่ยวใหม่ที่มีคุณภาพและมาตรฐาน และก่อให้เกิดการสร้างรายได้ และการจ้างงานในจังหวัดเชียงใหม่และภูมิภาค สวนสัตว์เชียงใหม่ไนท์ซาฟารี ตั้งอยู่ในพื้นที่ของอุทยานแห่งชาติ ดอยสุเทพ-ปุย มีพื้นที่โครงการทั้งหมด ประมาณ 625 ไร่ กิจกรรมภายในสวนสัตว์ประกอบไปด้วย การนำนักท่องเที่ยวที่เข้าชมสวนสัตว์ในรูปแบบของรถลาก (Tram) ในสองส่วนด้วยกัน ส่วนแรกจะเป็นการชมสัตว์ป่าในสวนซาวันนา ซาฟารี (Savanna Safari) ซึ่งเป็นสัตว์แทะกีบและสัตว์กินพืช อาทิ ช้าง ยีราฟ ม้าลาย เป็นต้น ส่วนที่สองคือส่วนเพรดเดเตอร์ พรอว์ (Predator Prowl) ซึ่งเป็นสัตว์ป่าประเภทกินเนื้อ อาทิ สิงโต เสือ หมิวาย สุนัขจิ้งจอก ไฮยีนา เป็นต้น นอกจากการนั่งรถชมสัตว์แล้วนักท่องเที่ยวยังสามารถเดินชมสัตว์ในส่วนจังก้าเทล (Jaguar Trail) ซึ่งเป็นการเดินชมสัตว์รอบๆ ทะเลสาบ สวอน เลค ซึ่งมีการจัดแสดงสัตว์ต่างๆ ไว้โดยรอบ เช่น สัตว์จำพวกลิงลม เสือจิ้งจอก และสัตว์ขนาดเล็กอีกหลายชนิด อาทิ สุนัขป่าเมนวูลฟ์ อีปโปแคระ และแมวดาว เป็นต้น¹ การชมสวนสัตว์ในแต่ละส่วนจะใช้เวลาในการชมประมาณ 30 นาที โดยนักท่องเที่ยวจะต้องจ่ายค่าเข้าชมในอัตราผู้ใหญ่ 250 บาทต่อคน และเด็ก 125 บาทต่อคน ซึ่งไม่มีการลดราคาแม้ว่าจะเดินทางมาเป็นหมู่คณะ โดยค่าใช้จ่ายในการเข้าชมสวนสัตว์ดังกล่าวเป็นราคาที่เหมารวมการเที่ยวชมสวนสัตว์ทั้ง 3 ส่วน การเดินทางไปยังสวนสัตว์เชียงใหม่ไนท์ซาฟารีสามารถเดินทางได้หลายวิธี เช่น การใช้ยานพาหนะส่วนตัว โดยเดินทางไปตามทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 121 ไปทางอำเภอหางดง ประมาณ 10 กิโลเมตร แล้วเลี้ยวขวาไปประมาณ 2 กิโลเมตร ก็จะถึงยังสวนสัตว์เชียงใหม่ไนท์ซาฟารี หากนักท่องเที่ยวไม่มียานพาหนะส่วนตัว นักท่องเที่ยวสามารถใช้บริการรถสองแถว (รถแดง) ที่ทางสวนสัตว์จัดเตรียมไว้บริการนักท่องเที่ยว ซึ่งรายละเอียดเส้นทางรถโดยสาร จุติรับส่งผู้โดยสาร และรอบเวลาการเดินทางจะแสดงไว้ในภาพผนวก ข

ผู้วิจัยคาดว่าสวนสัตว์เชียงใหม่ไนท์ซาฟารีจะช่วยดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่มากขึ้น และทำให้จังหวัดเชียงใหม่มีรายได้จากการท่องเที่ยวเป็นไปตามแผนการที่วางไว้ ด้วยความสำคัญของสวนสัตว์เชียงใหม่ไนท์ซาฟารีดังที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาถึงพฤติกรรมนักท่องเที่ยว ทักษะคิขของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสวนสัตว์เชียงใหม่ไนท์ซาฟารี และศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเที่ยวชมสวนสัตว์เชียงใหม่ไนท์ซาฟารี เพื่อที่จะได้ทราบถึงพฤติกรรมนักท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว และทราบว่านักท่องเที่ยวคิดเห็นเช่นไรต่อสวนสัตว์เชียงใหม่ไนท์ซาฟารี ตลอดจนทราบว่าปัจจัยอะไรบ้างที่ทำให้นักท่องเที่ยวเลือกเที่ยวชม

¹ สามารถดูรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ www.chiangmainightsafari.com

สวนสัตว์เชียงใหม่ไนท์ซาฟารี เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ไปเป็นแนวทางในการวางแผนปรับปรุง ตลอดจนกำหนดกลยุทธ์ในการดำเนินงาน เพื่อช่วยให้กิจการของสวนสัตว์เชียงใหม่ไนท์ซาฟารี สามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวได้ดียิ่งขึ้น เพื่อสร้างความพึงพอใจสูงสุดให้กับนักท่องเที่ยว อันจะเป็นประโยชน์แก่การท่องเที่ยวโดยรวมของจังหวัดเชียงใหม่ และประเทศไทย

1.2 วัตถุประสงค์ในการศึกษา

- 1) เพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมนักท่องเที่ยว และทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสวนสัตว์เชียงใหม่ไนท์ซาฟารี
- 2) เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกเที่ยวชมสวนสัตว์เชียงใหม่ไนท์ซาฟารี

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ทราบถึงพฤติกรรมนักท่องเที่ยว และทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสวนสัตว์เชียงใหม่ไนท์ซาฟารี และทราบถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกเที่ยวชมสวนสัตว์เชียงใหม่ไนท์ซาฟารี เพื่อนำข้อมูลไปเป็นแนวทางในการวางแผน ปรับปรุง ตลอดจนกำหนดกลยุทธ์ในการดำเนินงาน เพื่อช่วยให้กิจการของสวนสัตว์เชียงใหม่ไนท์ซาฟารีสามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว และเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัดเชียงใหม่

1.4 ขอบเขตการวิจัย

การศึกษานี้ผู้วิจัยจะทำการศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเที่ยวชมสวนสัตว์เชียงใหม่ไนท์ซาฟารี โดยจะทำการสุ่มตัวอย่างจากนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ ในช่วงเดือนพฤษภาคมถึงเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2549 ซึ่งผู้วิจัยได้เลือกบริเวณสถานีขนส่ง สถานีรถไฟ และท่าอากาศยาน ของจังหวัดเชียงใหม่เป็นที่เก็บข้อมูล โดยการเก็บข้อมูลที่สถานีรถไฟนั้นได้ทำการเก็บข้อมูลในช่วงหลังจากวันที่ 18 เดือนมิถุนายน เนื่องจากก่อนหน้านั้นทางการรถไฟแห่งประเทศไทยได้งดให้บริการในเส้นทาง กรุงเทพมหานคร – เชียงใหม่ เนื่องจากปัญหาน้ำท่วมครั้งใหญ่ในบริเวณพื้นที่จังหวัดอุตรดิตถ์ รางรถไฟจึงชำรุดเสียหายไม่สามารถใช้การได้ส่งผลให้รถไฟไม่สามารถสัญจรผ่านพื้นที่ดังกล่าวได้ และการรวบรวม

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ไม่นับรวมนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ด้วย ยานพาหนะส่วนตัว เนื่องจากการยากที่จะรวบรวมข้อมูลจากนักท่องเที่ยวกลุ่มดังกล่าว และถึงแม้จะสามารถรวบรวมข้อมูลได้ ข้อมูลเหล่านั้นก็อาจจะไม่เป็นตัวแทนที่ดีของประชากร

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ได้ให้ความหมายของนักท่องเที่ยว นักทัศนจร และผู้มาเยือน ดังนี้

“นักท่องเที่ยว” (Tourist) หมายถึงผู้ที่เดินทางไปอยู่ในสถานที่อันมิใช่ที่พักถาวรของตน ซึ่งเป็นการเดินทางไปอยู่ชั่วคราวตั้งแต่ 24 ชั่วโมงขึ้นไป (มีการค้างคืนอย่างน้อย 1 คืน) แต่ไม่เกิน 90 วัน เป็นการเดินทางไปโดยสมัครใจด้วยวัตถุประสงค์ใดๆ ก็ตามที่มีใ้การไปประกอบอาชีพหรือหารายได้ โดยผู้โดยสารที่แวะพักเพื่อต่อยานพาหนะก็จะไม่นับว่าเป็นนักท่องเที่ยว

“นักทัศนจร” (Excursionist) หมายถึงผู้ที่เดินทางไปอยู่ในสถานที่อันมิใช่ที่พักถาวรของตน ซึ่งเป็นการเดินทางไปอยู่ชั่วคราว ในระยะเวลาสั้นๆ ไม่ถึง 24 ชั่วโมง (ไม่ได้ค้างคืน) และเดินทางไปโดยสมัครใจ ด้วยวัตถุประสงค์ใดๆ ก็ตามที่มีใ้การไปประกอบอาชีพหรือหารายได้ โดยผู้โดยสารที่แวะพักเพื่อต่อยานพาหนะก็จะไม่นับว่าเป็นนักท่องเที่ยว

“ผู้มาเยือน” (Visitor) หมายถึงผู้ที่เดินทางเข้ามา โดยจำแนกเป็นนักท่องเที่ยวหรือเป็นนักทัศนจรก็ได้ตามแต่จะตรงกับคุณสมบัติหรือนิยามในข้อใด

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ให้ความหมายของนักท่องเที่ยวชาวไทยว่าหมายถึง ชาวไทยที่เดินทางจากถิ่นพักถาวรของตน เพื่อเข้ามาในจังหวัดเชียงใหม่ ด้วยวัตถุประสงค์ใดๆ ก็ตาม และเป็นการเดินทางเข้ามาโดยความสมัครใจ ซึ่งอาจเป็นการเดินทางเข้ามาในเชียงใหม่อย่างชั่วคราว ไม่ถึง 24 ชั่วโมง (ไม่ได้ค้างคืน) และตั้งแต่ 24 ชั่วโมงขึ้นไป (มีการค้างคืนอย่างน้อย 1 คืน) ก็ได้ ทั้งนี้ผู้ที่ผ่านเข้ามาในจังหวัดเชียงใหม่เพื่อแวะเปลี่ยนยานพาหนะจะไม่นับว่าเป็นนักท่องเที่ยว ซึ่งความหมายดังกล่าวตรงกับคำว่าผู้มาเยือนที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้ให้คำนิยามไว้

บทที่ 2

กรอบแนวคิดทางทฤษฎี แบบจำลองทางเศรษฐมิติ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ทฤษฎีที่ใช้เป็นแนวทางในการศึกษา

ทฤษฎีอุปสงค์ (Demand Theory)

Wilson (1996 : 134) ได้ให้คำนิยามว่า อุปสงค์ (demand) หมายถึงปริมาณของสินค้าหรือบริการที่ผู้บริโภคต้องการที่จะซื้อ และมีความสามารถที่จะซื้อ ณ ระดับราคาต่างๆ ในระยะเวลาหนึ่งๆ ตามคำนิยามข้างต้นจะเห็นว่า อุปสงค์จะต้องมีองค์ประกอบที่สำคัญ คือ

ประการแรก ผู้บริโภคจะต้องมีความสามารถที่จะซื้อ (able to make a purchase) นั่นคือ ผู้บริโภคจะต้องมีเงินเพียงพอที่จะซื้อสินค้าหรือบริการนั้นๆ

ประการที่สอง ผู้บริโภคจะต้องมีความเต็มใจที่จะจ่าย (willing to make a purchase) กล่าวคือ การที่ผู้บริโภคเลือกซื้อสินค้าใดสินค้านั้นๆ ผู้บริโภคจะต้องมีความเต็มใจที่จะจ่ายรายได้ของตนไปเพื่อซื้อสินค้าหรือบริการนั้น

ประการสุดท้าย การพิจารณาถึงอุปสงค์นั้นจะเป็นการพิจารณาถึงปริมาณความต้องการซื้อ ณ ระดับราคาต่างๆ ในช่วงเวลาหนึ่งๆ กล่าวคือ อุปสงค์ในสินค้าหรือบริการชนิดใดชนิดหนึ่งในแต่ละระดับราคา และในเวลาที่แตกต่างกันจะมีปริมาณที่ไม่เท่ากัน ดังนั้น การพิจารณาถึงอุปสงค์จึงเป็นการพิจารณา ณ ระดับราคาใดราคาหนึ่ง และเวลาใดเวลาหนึ่ง

อุปสงค์ของครัวเรือนหรือผู้บริโภคคนใดคนหนึ่งสำหรับสินค้าชนิดใดชนิดหนึ่งนั้น จะเรียกว่าอุปสงค์ส่วนบุคคล (individual demand) เมื่อรวมอุปสงค์ส่วนบุคคลของผู้บริโภคทุกคนสำหรับสินค้าชนิดใดชนิดหนึ่งเข้าด้วยกันแล้ว ผลรวมที่ได้เรียกว่า อุปสงค์ตลาด (market demand) สำหรับสินค้าชนิดนั้น หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งปริมาณรวมของสินค้าที่ผู้บริโภคต้องการซื้อในตลาด ณ ราคานั้นนั่นเอง

กฎของอุปสงค์ (Law of Demand) กล่าวว่า ภายใต้ข้อสมมติว่าปัจจัยอื่นๆ ที่ส่งผลต่ออุปสงค์มีค่าคงที่ (other -things being equal) ปริมาณอุปสงค์ของสินค้าชนิดใดชนิดหนึ่งจะมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงกันข้าม (ผกผัน) กับราคาสินค้านั้นๆ กล่าวคือ เมื่อราคาลดลง ปริมาณอุปสงค์จะเพิ่มขึ้นและเมื่อราคาสูงขึ้นปริมาณอุปสงค์จะลดลง โดยสามารถเขียนในรูปแบบคณิตศาสตร์ได้ดังนี้

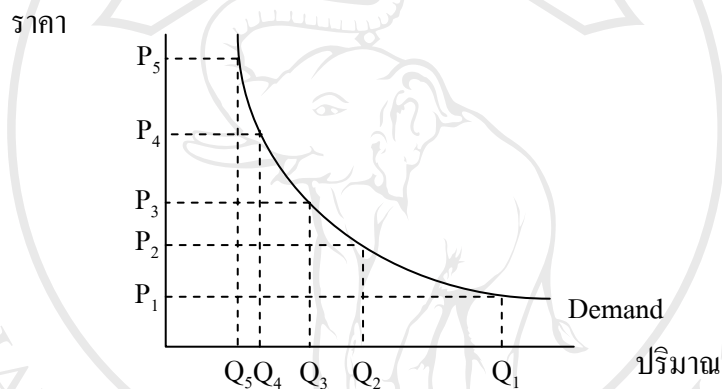
$$Q_x = f(P_x)$$

โดยที่ Q_x หมายถึง ปริมาณความต้องการซื้อสินค้า x ของผู้บริโภค

P_x หมายถึง ระดับราคาของสินค้า x

จากความสัมพันธ์ของปริมาณความต้องการซื้อสินค้า x และ ระดับราคาของสินค้า x ที่มีทิศทางตรงกันข้ามกัน ส่งผลให้ลักษณะทั่วไปของเส้นอุปสงค์เป็นเส้นทอดลงจากซ้ายไปขวา และมีความชันเป็นลบ ดังรูปที่ 2.1

รูปที่ 2.1 เส้นอุปสงค์

การที่ปริมาณอุปสงค์ของสินค้าชนิดใดชนิดหนึ่งจะมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงกันข้าม (ผกผัน) กับราคาสินค้าชนิดนั้นเป็นผลเนื่องมาจากสาเหตุ 2 ประการดังนี้

1) ผลทางรายได้ (Income Effect) คือเมื่อราคาสินค้าสูงขึ้น แต่รายได้ที่เป็นตัวเงิน (money income) ของผู้บริโภคคงที่ ผู้บริโภคจะสามารถซื้อสินค้าได้ในปริมาณที่น้อยลง นั่นคือ รายได้ที่แท้จริงของผู้บริโภคลดลง ในทางตรงข้าม เมื่อราคาสินค้าลดลง ผู้บริโภคสามารถซื้อสินค้าได้จำนวนมากขึ้น นั่นคือรายได้ที่แท้จริงของผู้บริโภคเพิ่มขึ้น

2) ผลทางด้าน การทดแทน (Substitution Effect) คือเมื่อราคาของสินค้าชนิดหนึ่งสูงขึ้น ในขณะที่สินค้าอื่นที่สามารถทดแทนสินค้านี้ได้มีราคาคงที่ ผู้บริโภคจะรู้สึกว่าสินค้านี้มีราคาสัมพัทธ์ (relative price) สูงขึ้น จึงซื้อสินค้านี้น้อยลง และหันไปซื้อสินค้าอื่นเพื่อใช้แทนสินค้านั้น ในทางตรงข้าม เมื่อราคาของสินค้าลดลง ผู้บริโภคจะซื้อสินค้าอื่นน้อยลง และหันมาซื้อสินค้านี้มากขึ้น

อุปสงค์หรือปริมาณความต้องการซื้อสินค้าหรือบริการ ไม่ได้ขึ้นอยู่กับราคาของสินค้าหรือบริการแต่เพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่ยังขึ้นอยู่กับปัจจัยที่เป็นปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์ (determinants of demand) อื่น ๆ ด้วย ซึ่งมีดังนี้คือ

1) ราคาสินค้าที่เกี่ยวข้อง แบ่งเป็น 2 ชนิดคือ

สินค้าที่ใช้ทดแทนกัน (Substitution Goods) ซึ่งหมายถึงสินค้าที่ผู้บริโภคสามารถใช้ทดแทนสินค้าชนิดนั้นได้ เช่น เนื้อหมูกับเนื้อไก่ ชากับกาแฟ เป็นต้น ดังนั้นการที่ผู้บริโภคจะซื้อสินค้าชนิดใดมากน้อยเพียงใดจะต้องพิจารณาถึงราคาสินค้าอื่นที่เกี่ยวข้องด้วย เช่น ถ้าราคาเนื้อหมูสูงขึ้นในขณะที่ราคาเนื้อไก่คงเดิม ผู้บริโภคจะซื้อเนื้อหมูลดลงแล้วหันไปซื้อเนื้อไก่เพิ่มขึ้น จะเห็นได้ว่าปริมาณการซื้อเนื้อไก่เพิ่มขึ้นทุกๆ ที่ราคาเนื้อไก่คงเดิม เป็นเพราะว่าผู้บริโภคบางรายหันมาซื้อเนื้อไก่แทนการซื้อเนื้อหมู จึงกล่าวได้ว่าเมื่อราคาสินค้าชนิดหนึ่งเพิ่มขึ้นจะทำปริมาณซื้อสินค้าอีกชนิดหนึ่งที่ใช้แทนกันได้เพิ่มขึ้นด้วย แต่ถ้าราคาสินค้าชนิดหนึ่งลดลง จะทำปริมาณซื้อสินค้าอีกชนิดหนึ่งที่ใช้แทนกันได้ลดลงด้วย ดังนั้นความสัมพันธ์ของราคาและปริมาณซื้อของสินค้าที่ใช้ทดแทนกันได้จะเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

สินค้าที่ใช้ประกอบกันหรือใช้ร่วมกัน (Complementary Goods) ซึ่งหมายถึงสินค้าที่ผู้บริโภคต้องใช้ร่วมกันกับสินค้าชนิดนั้น เช่น รถยนต์กับน้ำมันเชื้อเพลิง เป็นต้น เมื่อราคารถยนต์นอกจากปริมาณการซื้อรถยนต์จะลดลงแล้ว ปริมาณความต้องการซื้อน้ำมันเชื้อเพลิงก็อาจจะลดลงด้วย ทั้งๆที่ราคาน้ำมันเชื้อเพลิงไม่เปลี่ยนแปลง ดังนั้นความสัมพันธ์ของราคาและปริมาณซื้อของสินค้าต่างชนิดที่ใช้ประกอบกันจะเป็นไปในทางตรงข้าม

2) รายได้ของผู้บริโภค รายได้ของผู้บริโภคเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งที่กำหนดอุปสงค์ การพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของผู้บริโภคกับปริมาณความต้องการซื้อสินค้า สามารถแบ่งสินค้าออกเป็น 2 ชนิด คือ

สินค้าปกติ (Normal Goods) ปริมาณซื้อสินค้าปกติทั่วไปจะมีความสัมพันธ์โดยตรงกับระดับรายได้ของผู้บริโภค กล่าวคือถ้าผู้บริโภคมียาได้มากขึ้นอุปสงค์ในสินค้าปกติจะเพิ่มขึ้น แต่ถ้าผู้บริโภคมียาได้ลดลงอุปสงค์ในสินค้าปกติจะลดลงด้วย

สินค้าด้อยคุณภาพ (Inferior Goods) สินค้าบางชนิดเป็นสินค้าด้อยคุณภาพในสายตาของผู้บริโภค ปริมาณซื้อสินค้าประเภทนี้จะมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกับระดับรายได้ของผู้บริโภค กล่าวคือเมื่อผู้บริโภคมียาได้เพิ่มขึ้นอุปสงค์ในสินค้าประเภทนี้จะลดลง แต่ถ้าผู้บริโภคมียาได้ลดลงอุปสงค์ในสินค้าประเภทนี้จะเพิ่มขึ้น สินค้าเหล่านี้ได้แก่ เครื่องสำอางราคาถูก ข้าวสารคุณภาพต่ำ เสื้อโหล เป็นต้น

3) รสนิยมของผู้บริโภค ซึ่งหมายถึงความนิยมชมชอบในเรื่องต่างๆ ของผู้บริโภคคนใดคนหนึ่ง ณ เวลาใดเวลาหนึ่ง รสนิยมของบุคคลโดยทั่วไปจะมีลักษณะแตกต่างกันตามอายุ อาชีพ ขนบธรรมเนียมประเพณี ระดับการศึกษา และอิทธิพลของการโฆษณาเป็นต้น โดยปกติรสนิยมในสินค้าชนิดต่างๆ จะเปลี่ยนแปลงตามยุคสมัยและตามกาลเวลา รสนิยมของสินค้าบางชนิดสามารถเปลี่ยนแปลงได้ง่าย เช่นเครื่องแต่งกาย เครื่องประดับ รองเท้า เทปเพลง เป็นต้น ดังนั้นถ้าสินค้าใดอยู่ในสมัยนิยมอุปสงค์ในสินค้านั้นจะเพิ่มขึ้น แต่ถ้าสินค้านั้นล้าสมัยอุปสงค์ในสินค้านั้นจะลดลง

4) จำนวนประชากร ซึ่งหมายถึงจำนวนของประชากรในพื้นที่หนึ่งๆ ณ เวลาใดเวลาหนึ่ง โดยทั่วไปเมื่อประชากรของสังคมหรือของประเทศมีจำนวนมากขึ้นความต้องการในสินค้าและบริการจะเพิ่มขึ้นด้วย แต่ประชากรที่เพิ่มขึ้นนี้จะต้องมีอำนาจซื้อด้วยจึงจะก่อให้เกิดอุปสงค์ในสินค้า

5) การคาดคะเนเหตุการณ์ในอนาคต เป็นปัจจัยอย่างหนึ่งที่กำหนดให้อุปสงค์ในสินค้าเปลี่ยนแปลงไป เช่น ถ้าผู้บริโภคคาดคะเนว่าราคาข้าวสารในอนาคตจะสูงขึ้นผู้บริโภคจะรีบซื้อข้าวสารในขณะนี้เพิ่มขึ้น อุปสงค์ของข้าวสารในปัจจุบันจึงเพิ่มขึ้น ในทางตรงข้ามถ้าผู้บริโภคคาดว่าราคาข้าวสารในอนาคตจะลดลงผู้บริโภคจะชะลอการซื้อข้าวสารไว้ก่อน อุปสงค์ของข้าวสารในปัจจุบันจึงลดลง

6) ฤดูกาล ปริมาณความต้องการซื้อสินค้าต่างๆ ในแต่ละช่วงเวลาจะแตกต่างกันตามฤดูกาล เช่น ในฤดูร้อนอุปสงค์ของพัดลมและเครื่องปรับอากาศจะเพิ่มสูงขึ้น ฤดูฝนปริมาณความต้องการร่มและเสื้อกันฝนจะมีมากขึ้น และในฤดูหนาวอุปสงค์ของเสื้อกันหนาว คริมทาฟิว และเครื่องทำน้ำอุ่นจะมีมากขึ้น

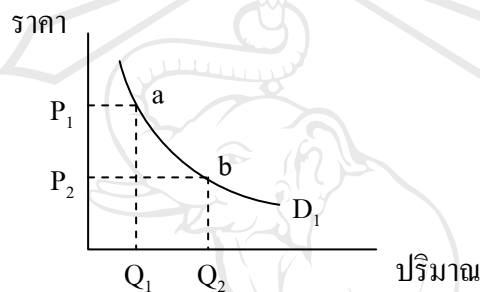
7) สภาพการกระจายรายได้ในระบบเศรษฐกิจ ถึงแม้ว่ารายได้เฉลี่ยของประเทศจะเท่ากัน แต่ถ้าโครงสร้างการกระจายรายได้แตกต่างกันปริมาณความต้องการในสินค้าก็จะแตกต่างกันด้วย ตัวอย่างเช่น ประเทศซาอุดีอาระเบียและสหรัฐอเมริกามีรายได้เฉลี่ยต่อหัวสูงและใกล้เคียงกัน แต่สภาพการกระจายรายได้แตกต่างกันมาก กล่าวคือประชากรของประเทศซาอุดีอาระเบียส่วนใหญ่ยังยากจน มีคนกลุ่มน้อยเท่านั้นที่ร่ำรวยจากการเป็นเจ้าของบ่อน้ำมัน ขณะที่ประชากรของสหรัฐอเมริกาส่วนใหญ่เป็นคนชนชั้นกลาง รายได้ไม่ต่างกันมากนัก ดังนั้นปริมาณความต้องการซื้อสินค้าชนิดใดชนิดหนึ่งของทั้งสองประเทศย่อมแตกต่างกัน

เมื่อปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์ได้เปลี่ยนแปลงไปจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของอุปสงค์ซึ่งมีอยู่ 2 ลักษณะ คือ

1. การเปลี่ยนแปลงปริมาณของอุปสงค์ (Change in Quantity Demanded)

เป็นการเปลี่ยนแปลงอันเนื่องมาจากราคาสินค้าหรือบริการชนิดนั้นเปลี่ยนแปลงไป ซึ่งผลของการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจะเป็นไปตามกฎของอุปสงค์ที่ว่า ปริมาณอุปสงค์จะมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับการเปลี่ยนแปลงของราคา กล่าวอีกนัยหนึ่ง การเปลี่ยนแปลงปริมาณอุปสงค์ก็คือ การเคลื่อนที่จากจุดหนึ่งไปยังอีกจุดหนึ่งบนเส้นอุปสงค์เดียวกัน ดังรูปที่ 2.2

รูปที่ 2.2 การเปลี่ยนแปลงปริมาณของอุปสงค์

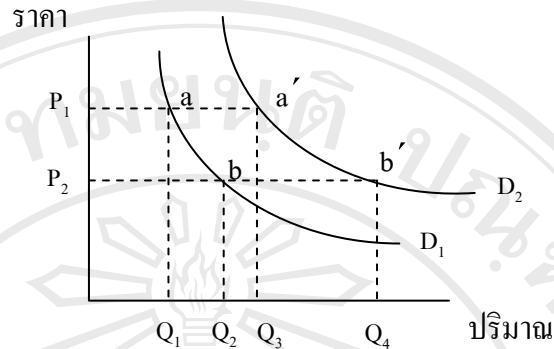

พิจารณาจากรูปที่ 2.2 สมมติว่าเดิมราคาสินค้าอยู่ ณ ระดับ P_1 ปริมาณความต้องการซื้อจะเท่ากับ Q_1 ต่อมาราคาสินค้าลดลงมาอยู่ที่ P_2 ปริมาณซื้อจะเพิ่มขึ้นเป็น Q_2 ซึ่งจะเห็นได้จากการเคลื่อนย้ายจากจุด a ไปยังจุด b บนเส้นอุปสงค์เดียวกัน

2. การเปลี่ยนแปลงเส้นอุปสงค์ (Change in Demand) เป็นการเปลี่ยนแปลงของปริมาณซื้อขณะที่ราคาของสินค้าและบริการยังคงเท่าเดิม การเปลี่ยนแปลงระดับอุปสงค์เป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยต่างๆ ที่เป็นตัวกำหนดอุปสงค์ (ยกเว้นราคาสินค้า) เช่น รายได้ รสนิยมของผู้บริโภค ราคาสินค้าอื่นที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น

ผลแห่งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวเป็นผลทำให้เส้นอุปสงค์ทั้งเส้นเคลื่อนย้ายไปจากตำแหน่งเดิม ถ้าผลการเปลี่ยนแปลงทำให้ระดับอุปสงค์เพิ่มขึ้น เส้นอุปสงค์ก็จะเคลื่อนย้ายไปทางขวามือ แต่ถ้าผลการเปลี่ยนแปลงทำให้ระดับอุปสงค์ลดลง เส้นอุปสงค์ก็จะเคลื่อนย้ายไปทางซ้ายมือของเส้นอุปสงค์เดิม ดังรูปที่ 2.3

รูปที่ 2.3 การเปลี่ยนแปลงเส้นอุปสงค์

พิจารณารูปที่ 2.3 สมมติว่า D_1 คือเส้นอุปสงค์เดิมของผู้บริโภคในการซื้อสินค้าชนิดหนึ่ง ถ้าเดิมสินค้าราคา P_1 บาท ผู้บริโภคจะซื้อสินค้าในปริมาณ Q_1 และที่ระดับราคา P_2 ผู้บริโภคจะซื้อสินค้าในปริมาณ Q_2 ต่อมา สมมติว่าผู้บริโภคมีรายได้เพิ่มขึ้น(การเปลี่ยนแปลงตัวกำหนดอุปสงค์โดยอ้อม) ทำให้ผู้บริโภคสามารถซื้อสินค้าได้มากขึ้น ณ ราคาสินค้า P_1 บาท ผู้บริโภคจะซื้อสินค้าเพิ่มขึ้นเป็น Q_3 และหากราคา P_2 บาท ผู้บริโภคจะซื้อเพิ่มขึ้นเป็น Q_4 เมื่อปริมาณซื้อเพิ่มสูงขึ้น ณ ทุกระดับราคาเช่นนี้ จะเป็นผลให้เส้นอุปสงค์ใหม่ย้ายไปอยู่ทางขวาของเส้นเดิม หรือย้ายจากเส้น D_1 เป็น D_2

ในกรณีการท่องเที่ยวมีผู้ให้คำนิยามเกี่ยวกับอุปสงค์ของการท่องเที่ยวดังนี้ หม่อมหลวงศุภชুমสาย (2527) ได้ให้นิยามไว้ว่า “อุปสงค์การท่องเที่ยว” หมายถึง ความปรารถนาของคนที่จ่ายเงินจำนวนหนึ่งเพื่อซื้อบริการท่องเที่ยวสำหรับการท่องเที่ยว

ฉลองศรี พิมลสมพงษ์ (2542) ได้ให้นิยาม “อุปสงค์การท่องเที่ยว” หมายถึง ความต้องการของนักท่องเที่ยวที่จะเดินทางไปซื้อสินค้าและบริการ หรือบริโภคผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวในสถานที่ท่องเที่ยว หรือจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวของตน โดยนักท่องเที่ยวจะต้องมีความต้องการ อำนาจซื้อ และมีความเต็มใจที่จะจ่ายเงินซื้อสินค้าและบริการที่กำหนดในระยเวลานั้นๆ โดยปริมาณสินค้าและบริการที่เพิ่มขึ้นหรือลดลงย่อม หมายถึง การเพิ่มขึ้นหรือลดลงของอุปสงค์การท่องเที่ยว

อุปสงค์การท่องเที่ยวมีความสำคัญ เนื่องจากอุปสงค์การท่องเที่ยวเป็นตัวผลักดันสำคัญที่ทำให้เกิดการซื้อขายสินค้าทั่วไปและสินค้าท่องเที่ยวอย่างอื่น ๆ โดยเฉพาะธุรกิจย่อยที่เป็นองค์ประกอบสำคัญของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เช่น โรงแรม บริษัทนำเที่ยว สายการบิน โดยอุปสงค์ของการท่องเที่ยวจะช่วยเพิ่มรายได้ให้แก่ท้องถิ่นซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาท้องถิ่นในรูปแบบต่างๆ และก่อให้เกิดความเจริญก้าวหน้าของท้องถิ่น

ปัจจัยที่ทำให้เกิดอุปสงค์การท่องเที่ยว

การเดินทางท่องเที่ยวเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตของสังคมปัจจุบัน ปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดอุปสงค์การท่องเที่ยว ได้แก่

1. ปัจจัยผลักดัน ได้แก่ ความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี การสร้างบ้านแปลงเมือง การมีรายได้ อาชีพ และชีวิตมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น การมีเวลาว่างเพิ่มมากขึ้น การพัฒนาทางด้านคมนาคมขนส่ง การสื่อสาร ตลอดจนการแลกเปลี่ยนด้านต่างๆ ในยุคโลกาภิวัตน์ ซึ่งปัจจัยต่างๆ เหล่านี้จะช่วยเพิ่มอุปสงค์การท่องเที่ยวให้สูงขึ้น
2. ปัจจัยดึงดูด ได้แก่ ความพร้อมของอุปทานการท่องเที่ยว ทรัพยากรการท่องเที่ยว ราคาของการท่องเที่ยว กฎหมาย และระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว เมื่อปัจจัยต่างเหล่านี้เอื้ออำนวยต่อการท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวก็จะมีความต้องการท่องเที่ยวมากขึ้น ส่งผลให้อุปสงค์ของการท่องเที่ยวสูงขึ้น

2.2 แบบจำลองทางเศรษฐมิติ

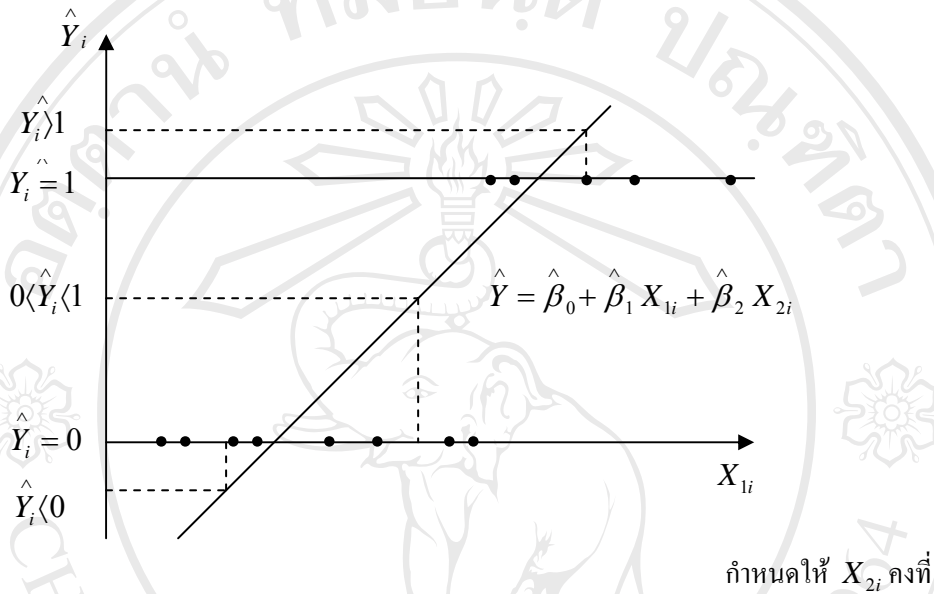
เนื่องจากการศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเที่ยวชมสวนสัตว์เชียงใหม่ในท่าซาฟารี นั้นนักท่องเที่ยวที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจะต้องเผชิญกับทางเลือกเชิงคุณภาพ 2 ทางเลือก (binary choice) คือการตัดสินใจเลือกเที่ยวชม หรือไม่เลือกเที่ยวชมสวนสัตว์เชียงใหม่ในท่าซาฟารี ตัวแปรตามในการศึกษาครั้งนี้จึงมีลักษณะเป็นตัวแปรหุ่นที่มีค่าเป็น 1 หรือ 0 เมื่อตัวแปรตามมีลักษณะดังกล่าว การจะประมาณค่าของตัวแปรตามในลักษณะเช่นนี้อาจทำได้โดยใช้แบบจำลองแบบจำลองความน่าจะเป็นเชิงเส้น (Linear Probability Models) แบบจำลองโลจิต (Logit Models) และแบบจำลองโพรบิต (Probit Models) (Studenmund, 2001 : 434)

Ramanathan (2002) กล่าวถึงการวัดค่าของตัวแปรตามจากแบบจำลองทั้ง 3 ที่ได้กล่าวมาข้างต้นว่า จะพิจารณาค่าของตัวแปรตามในลักษณะของค่าความน่าจะเป็นที่จะเกิดเหตุการณ์นั้นๆ ซึ่งมีค่าความน่าจะเป็นอยู่ในช่วง 0 ถึง 1 ซึ่งในที่นี้ก็คือความน่าจะเป็นที่นักท่องเที่ยวจะตัดสินใจเลือกเที่ยวชม หรือไม่เลือกเที่ยวชมสวนสัตว์เชียงใหม่ในท่าซาฟารี แต่แบบจำลองที่ได้มีการใช้กันอย่างแพร่หลายมีเพียง 2 แบบจำลอง คือ แบบจำลองโลจิต และแบบจำลองโพรบิต ส่วนแบบจำลองความน่าจะเป็นเชิงเส้นนั้นไม่ได้รับความนิยมในการนำมาใช้ เนื่องจากแบบจำลองความน่าจะเป็นเชิงเส้นมีจุดอ่อนอยู่หลายประการ ซึ่งพอจะรวบรวมมาได้ดังนี้

ประการแรก ถ้าใช้แบบจำลองความน่าจะเป็นเชิงเส้น ซึ่งมีรูปสมการ คือ $\hat{Y} = a + \beta x$ ในการประมาณค่าตัวแปรตาม จะทำให้ค่าพยากรณ์ หรือ \hat{Y} มีค่าน้อยกว่า 0 หรืออาจมีค่ามากกว่า 1

ซึ่งอาจจะไม่ได้อยู่ในช่วง 0 ถึง 1 ซึ่งไม่ตรงกับข้อเท็จจริงที่ตัวแปรตามนั้นเป็นค่าความน่าจะเป็นที่มีค่าระหว่าง 0 ถึง 1 ดังรูปที่ 2.4 (Studenmund, 2001 : 436)

รูปที่ 2.4 ค่าพยากรณ์ของแบบจำลองความน่าจะเป็นเชิงเส้น

ที่มา : ดัดแปลงจาก Studenmund (2001)

ประการที่สอง เมื่อตัวแปรตามที่แท้จริง (Y) มีได้เพียง 2 ค่า คือ 0 กับ 1 ค่าคลาดเคลื่อนจึงมีได้เพียง 2 ค่าด้วย ซึ่งทำให้การแจกแจงของค่าคลาดเคลื่อนไม่ใช่การแจกแจงแบบปกติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับเงื่อนไขของการวิเคราะห์ความถดถอย นั่นคือค่าคลาดเคลื่อนต้องมีการแจกแจงแบบปกติ ดังนั้นจึงไม่สามารถใช้แบบจำลองความน่าจะเป็นเชิงเส้นในการพยากรณ์ตัวแปรตามที่มีลักษณะเช่นนี้ได้ เนื่องจากแบบจำลองความน่าจะเป็นเชิงเส้นใช้การประมาณค่าตัวแปรตาม เช่นเดียวกับการวิเคราะห์ความถดถอย คือ ทำโดยวิธีกำลังสองน้อยที่สุดสามัญ (Ordinary Least Squares) (Studenmund, 2001 : 436)

ประการที่สาม หากใช้แบบจำลองความน่าจะเป็นเชิงเส้นในการพยากรณ์ตัวแปรตามจะทำให้เกิดปัญหา heteroskedasticity หรือค่าความแปรปรวนของค่าคลาดเคลื่อนไม่คงที่ ซึ่งไม่สอดคล้องกับเงื่อนไขของการวิเคราะห์ความถดถอย คือค่าแปรปรวนของค่าคลาดเคลื่อน หรือ $V(e)$ ต้องคงที่ทุกค่าของ X (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2548)

ประการที่สี่ ค่าสัมประสิทธิ์ที่ได้จากการประมาณค่าของแบบจำลองความน่าจะเป็นเชิงเส้นนั้นจะไม่มีประสิทธิภาพ (inefficient) (Ramanathan, 2002 : 529) และเมื่อค่าสังเกต (x) มีค่าสุดโต่ง

หรือ เกาะกลุ่มกันอยู่ตรงกลางจำนวนมากเกินไป ค่าสัมประสิทธิ์หรือค่าความชันที่ประมาณได้อาจสูงหรือต่ำกว่าความเป็นจริง (ทรงศักดิ์ ศรีบุญจิตต์, 2548)

ประการสุดท้าย หากค่าสังเกต (x) มีค่าสุดโต่ง จะทำให้ไม่สามารถนำค่า R^2 ที่ได้จากแบบจำลองความน่าจะเป็นเชิงเส้น มาใช้พิจารณาถึงความสามารถของแบบจำลองที่จะอธิบายตัวแปรตามได้ดีนัก ทั้งนี้เนื่องจากค่าของตัวแปรตามที่ได้จากการพยากรณ์โดยแบบจำลองความน่าจะเป็นเชิงเส้นอาจมีค่าที่ไม่อยู่ในช่วง 0 ถึง 1 โดยเฉพาะถ้าค่าของตัวแปรอิสระยังมีค่าน้อย หรือยังมีค่ามากแล้ว ค่าพยากรณ์ที่ได้ยังมีค่าออกนอกช่วง 0 ถึง 1 ดังนั้นค่า R^2 ที่ได้จึงมีค่าต่ำไม่สามารถนำมาใช้พิจารณาได้ หรือหากนำมาพิจารณาก็เป็นค่าที่ไม่ถูกต้องนัก (Studenmund, 2001 : 436)

จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้นแบบจำลองความน่าจะเป็นเชิงเส้นจึงไม่ได้รับความนิยมในปัจจุบัน ซึ่งแบบจำลองที่เป็นที่นิยมใช้กันทั่วไปได้แก่แบบจำลองโพรบิต (Probit Model) และแบบจำลองโลจิต (Logit Model) หรือการวิเคราะห์ความถดถอยแบบโพรบิต และการวิเคราะห์ความถดถอยแบบโลจิต โดย ชัยวุฒิ ชัยพันธ์ (2542) กล่าวถึงแตกต่างของการวิเคราะห์ทั้งสองอยู่ที่การแจกแจงของตัวแปรตาม หากตัวแปรตามมีการแจกแจงแบบปกติ (normal distribution) ก็จะใช้การวิเคราะห์ความถดถอยแบบโพรบิตหรือแบบจำลองโพรบิต แต่หากตัวแปรตามมีการแจกแจงแบบโลจิตก็จะใช้การวิเคราะห์ความถดถอยแบบโลจิต หรือแบบจำลองโลจิต

การวิจัยครั้งนี้ได้ตั้งสมมติฐานว่าตัวแปรตามได้มีการแจกแจงแบบโลจิต ดังนั้นในที่นี้จะกล่าวถึงเฉพาะการวิเคราะห์ความถดถอยแบบโลจิต รายละเอียดของแบบจำลองโลจิตมีดังต่อไปนี้

แบบจำลองโลจิต (Logit Model)

การวิเคราะห์ความถดถอยแบบโลจิต มีวัตถุประสงค์และแนวคิดเหมือนกับการวิเคราะห์ความถดถอยแบบปกติ คือเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามและตัวแปรอิสระ และนำสมการถดถอยที่ได้ไปประมาณหรือพยากรณ์ค่าตัวแปรตาม เมื่อกำหนดค่าตัวแปรอิสระ

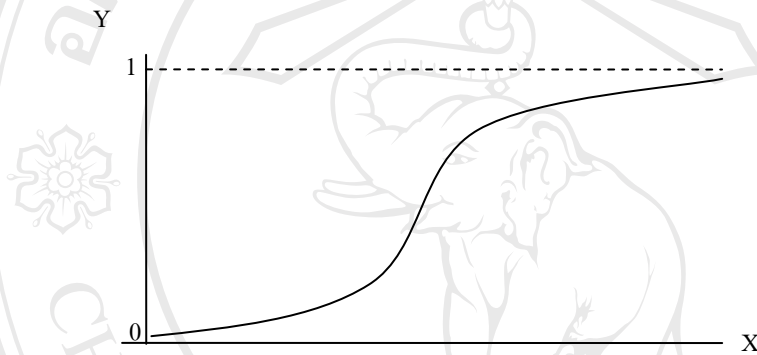
กัลยา วานิชย์บัญชา (2548) ได้เสนอว่า ขนาดตัวอย่างที่จะนำมาใช้ในการวิเคราะห์การถดถอยแบบโลจิต ควรมีจำนวนที่มากกว่าขนาดตัวอย่างที่ใช้ในการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงเส้นแบบปกติทั่วไป โดยจะต้องใช้จำนวนตัวอย่าง (n) เท่ากับ $n \geq 30p$ โดยที่ p หมายถึงจำนวนตัวแปรอิสระ และการวิเคราะห์การถดถอยแบบโลจิตมีเงื่อนไขที่สำคัญอยู่ 5 ข้อดังนี้

1. ตัวแปรอิสระ X อาจเป็นข้อมูลชนิด dichotomous (มีได้ 2 ค่า) หรือเป็นสเกลอันดับ (Interval Scale) และสเกลอัตราส่วน (Ratio Scale) ก็ได้
2. ค่าคาดหวังของค่าคลาดเคลื่อนต้องเป็นศูนย์ หรือ $E(e) = 0$

3. ค่าคลาดเคลื่อน e_i และ ค่าคลาดเคลื่อน e_j เป็นอิสระกัน
4. ค่าคลาดเคลื่อน e_i และตัวแปรอิสระ X_i เป็นอิสระกัน
5. ตัวแปรอิสระไม่ควรมีความสัมพันธ์กัน หรือไม่ควรเกิดปัญหา multicollinearity

การแจกแจงแบบสะสมของโลจิสติกแสดงได้ดังรูปที่ 2.5

รูปที่ 2.5 การแจกแจงแบบสะสมของโลจิสติก

ที่มา : J. S. Cramer (2003)

Cramer ได้เรียกเส้นโค้งนี้ว่า เส้นโค้งโลจิสติก (the logistic curve) และถ้าโอกาสในการเกิดเหตุการณ์ Y มีการแจกแจงแบบโลจิสติก โอกาสในการเกิด Y สามารถแสดงได้ดังนี้

$$\text{Prob}(Y_i = 1) = \frac{e^{\beta'X_i}}{1 + e^{\beta'X_i}} = \Lambda(\beta'X_i) \tag{1}$$

โดยที่ $\Lambda(\cdot)$ คือ ฟังก์ชันการแจกแจงสะสมแบบโลจิสติก (logistic cumulative distribution function)

จากแบบจำลองความน่าจะเป็น (probability model)

$$E[Y|X] = 0[1 - F(\beta'X)] + 1[F(\beta'X)] \tag{2}$$

เราจะได้ว่า

$$\begin{aligned}\frac{\partial E[Y|X]}{\partial X} &= \left\{ \frac{dF(\beta'X)}{d(\beta'X)} \right\} \beta \\ &= f(\beta'X)\beta\end{aligned}\quad (3)$$

โดยที่ $f(\cdot)$ คือ ฟังก์ชันความหนาแน่น (density function) ซึ่งคล่องกับฟังก์ชันการแจกแจงสะสม (cumulative distribution) $F(\cdot)$

ในกรณีของการแจกแจงแบบโลจิสติก (logistic distribuiton)

$$\begin{aligned}\frac{dF(\beta'X)}{d(\beta'X)} &= \frac{d\Lambda[\beta'X]}{d(\beta'X)} = \frac{e^{\beta'X}}{(1+e^{\beta'X})^2} \\ &= \Lambda(\beta'X)[1-\Lambda(\beta'X)]\end{aligned}\quad (4)$$

แทนค่า (4) ลงใน (3) จะได้ว่า

$$\frac{\partial E[Y|X]}{\partial X} = \Lambda(\beta'X)[1-\Lambda(\beta'X)]\beta \quad (5)$$

ซึ่งค่าที่ได้ก็คือการเปลี่ยนแปลงของค่าคาดหวังของตัวแปรตาม (Y) เมื่อตัวแปรอิสระ (X) ได้เปลี่ยนแปลงไป (marginal effect)

สำหรับการคำนวณค่า marginal effects หรือค่าผลกระทบหน่วยสุดท้าย สามารถคำนวณได้ 2 วิธีการ วิธีการแรกสามารถคำนวณค่าผลกระทบหน่วยสุดท้ายได้จากค่าเฉลี่ยของข้อมูลทั้งหมด ส่วนวิธีต่อมาสามารถคำนวณค่าได้จากการคำนวณค่าผลกระทบหน่วยสุดท้ายของกลุ่มตัวอย่างแต่ละรายแล้วหาค่าเฉลี่ยของผลกระทบหน่วยสุดท้ายของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งเมื่อใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวนมากค่าของผลกระทบหน่วยสุดท้ายของทั้งสองวิธีการจะได้ค่าที่เท่ากัน แต่หากจำนวนตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยมีจำนวนน้อยแล้วค่าที่ได้จากการคำนวณทั้งสองวิธีการจะมีความแตกต่างกัน ซึ่งในปัจจุบันนิยมที่จะใช้วิธีการคำนวณค่าผลกระทบหน่วยสุดท้ายจากการคำนวณค่าผลกระทบหน่วยสุดท้ายของกลุ่มตัวอย่างแต่ละรายแล้วหาค่าเฉลี่ยของผลกระทบหน่วยสุดท้ายของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด (Greene, 2000 : 816)

ในการทดสอบสมมติฐานเพื่อทำให้ทราบว่าแบบจำลองที่สร้างขึ้นสามารถนำมาใช้อธิบายตัวแปรตามได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่ สามารถทำได้โดยการพิจารณาจากค่า likelihood ratio statistic หรือ LR ซึ่งสามารถคำนวณได้ดังนี้

$$LR = 2(L_{ur} - L_r)$$

โดยที่ L_{ur} คือ ค่า log – likelihood เมื่อแบบจำลองไม่มีข้อจำกัด (unrestricted model) และ L_r คือ ค่า log – likelihood เมื่อแบบจำลองมีข้อจำกัด (restricted model) ซึ่งค่า log – likelihood เมื่อแบบจำลองไม่มีข้อจำกัด จะมีค่ามากกว่า ค่า log – likelihood เมื่อแบบจำลองมีข้อจำกัด ดังนั้นค่า likelihood ratio statistic จึงมีค่าเป็นบวกเสมอ และจะมีการกระจายแบบไคสแควร์ ที่มี degree of freedom (DF) เท่ากับ q ตัว โดยที่ q คือ จำนวนตัวแปรอิสระ ดังนั้นเมื่อต้องการทดสอบว่าแบบจำลองที่สร้างขึ้นสามารถอธิบายตัวแปรตามได้หรือไม่จะต้องตั้งสมมติฐานเพื่อใช้ในการทดสอบคือ H_0 : แบบจำลองไม่สามารถอธิบายตัวแปรตามได้ และ H_a : แบบจำลองสามารถอธิบายตัวแปรตามได้ และพิจารณาที่ค่าสถิติ LR หากค่าสถิติ LR มีนัยสำคัญ ณ ระดับนัยสำคัญที่กำหนด เช่น 0.01 0.05 และ 0.1 ก็แสดงว่าเป็นการปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ซึ่งหมายความว่าแบบจำลองที่สร้างขึ้นสามารถอธิบายตัวแปรตามได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (Wooldridge, 2003 : 559 อ้างจาก ปิยะลักษณ์ พุทรวงศ์, 2549)

ส่วนการแปรผลที่ได้จากแบบจำลองโลจิสต์ จะพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ที่คำนวณโดยวิธีภาวะความควรจะเป็นสูงสุด (Maximum Likelihood Estimation) และค่า standard error โดยค่าสัมประสิทธิ์จะเป็นค่าที่ใช้ในการบอกทิศทางของผลกระทบของตัวแปรอิสระแต่ละตัว (x_i) ที่มีต่อโอกาสในการเกิดเหตุการณ์ (y_i) ถ้าค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวกหมายความว่าตัวแปรอิสระนั้นส่งผลต่อโอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์เพิ่มขึ้น และตรงข้าม ถ้าสัมประสิทธิ์มีค่าเป็นลบหมายความว่าตัวแปรอิสระนั้นส่งผลต่อโอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ลดลง ส่วนค่า standard error ของค่าสัมประสิทธิ์ จะเป็นตัวกำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติของตัวแปร (x_i) แต่ละตัวซึ่งระดับนัยสำคัญจะบอกได้ว่าตัวแปรนั้นๆ มีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่

ในการพิจารณาถึงความสามารถของแบบจำลองในการพยากรณ์ค่าของตัวแปรตามหรือที่เรียกว่า Goodness-of-fit นั้น สามารถพิจารณาในเบื้องต้นได้ 2 วิธีการ วิธีแรกสามารถพิจารณาจากร้อยละที่แบบจำลองสามารถพยากรณ์ได้ถูกต้องเมื่อเทียบกับค่าจริง โดยพิจารณาค่าของตัวแปรตามจากการพยากรณ์ให้เป็น 1 หรือเกิดเหตุการณ์ เมื่อค่าพยากรณ์มีค่ามากกว่า 0.5 และจะพิจารณาให้เป็น 0 หรือไม่เกิดเหตุการณ์เมื่อค่าพยากรณ์มีค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับ 0.5 ส่วนวิธีที่สอง สามารถพิจารณาได้จากค่า Pseudo R-squared ซึ่งมีความหมายคล้ายกับค่า R-squared ในการประมาณสมการถดถอยเชิงเส้น ซึ่งค่า Pseudo R-squared สามารถคำนวณได้จาก $1 - L_{ur} / L_0$ โดยที่ L_{ur} คือ ค่า log – likelihood เมื่อแบบจำลองไม่มีข้อจำกัด และ L_0 คือค่า log – likelihood เมื่อแบบจำลองมีเพียงค่าคงที่เพียงอย่างเดียว ถ้าค่าของ Pseudo R-squared เข้าใกล้ 1 หมายความว่าแบบจำลอง

สามารถอธิบายเหตุการณ์ได้ดีมาก ตรงข้ามถ้าค่า Pseudo R-squared มีค่าเข้าใกล้ 0 หมายความว่าแบบจำลองไม่สามารถอธิบายเหตุการณ์ได้ (Wooldridge, 2003 : 560 อ้างจาก ปิยะลักษณ์ พุทรวงศ์, 2549)

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พรทิพย์ เขียรธีรวิทย์ (2542) ศึกษาเรื่องศักยภาพของจังหวัดเชียงใหม่ในการเป็นศูนย์กลางทางการท่องเที่ยวในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง โดยทำการศึกษาจากข้อมูลปฐมภูมิและทุติยภูมิโดยข้อมูลปฐมภูมิทำการสอบถามนักท่องเที่ยวต่างชาติ 200 ราย และผู้ประกอบการธุรกิจเกี่ยวกับการท่องเที่ยว 30 ราย ส่วนข้อมูลทุติยภูมิเก็บรวบรวมจากเอกสารของหน่วยงานของรัฐ ผลการศึกษาพบว่านักท่องเที่ยวต่างชาติร้อยละ 40 เดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่มากกว่า 1 ครั้ง และการท่องเที่ยวจะเป็นการชมทัศนียภาพที่มีระยะเวลาพำนัก 2 – 3 วัน และจุดขายที่สำคัญของการท่องเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ คือ แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และศิลปวัฒนธรรม รวมทั้งสิ้น 350 แห่ง นอกจากนี้ ยังมีกิจกรรมการท่องเที่ยวที่จัดเป็นประจำทุกปี เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวด้วย เชียงใหม่ยังมีศักยภาพการท่องเที่ยวในรูปแบบของการประชุมนานาชาติด้วย เนื่องจากมีโครงสร้างขั้นพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวที่เพียงพอสามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้ เช่น มีสถานที่พักแรม กว่า 289 แห่ง จำนวน 16,050 ห้อง มีบริษัทนำเที่ยวกว่า 39 บริษัท และมีจำนวนร้านค้าของที่ระลึก 199 แห่ง ร้านอาหาร 165 แห่ง และมีระบบการคมนาคมทางบกและทางอากาศที่เชื่อมโยงกับจังหวัดอื่นๆ และประเทศเพื่อนบ้านได้ดี จากผลการศึกษาด้านศักยภาพการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่ในเรื่องความดึงดูดใจพบว่านักท่องเที่ยวต่างชาติให้คะแนนกับอรรถยาศัยของคนเชียงใหม่มากที่สุด ซึ่งตรงกับความคิดเห็นของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ นักท่องเที่ยวต่างชาติประเมินด้านการให้บริการของผู้ประกอบการที่สถานพักแรม บริษัทนำเที่ยวและร้านอาหารของที่ระลึกว่าอยู่ในเกณฑ์ดี โดยคะแนนสูงสุดเป็นเรื่องของความสุภาพของพนักงาน รองลงมาเป็นการต้อนรับที่อบอุ่น และความรวดเร็วในการให้บริการ ส่วนประเด็นการบริหารจัดการเกี่ยวกับการบริการการท่องเที่ยวของรัฐนั้น นักท่องเที่ยวและผู้ประกอบการท่องเที่ยวให้คะแนนสูงสุดกับการให้บริการของเครื่องบิน ทั้งในเรื่องความสะดวกและความเพียงพอในการให้บริการ ความเชื่อมโยงกับจังหวัดอื่นและประเทศเพื่อนบ้าน ส่วนข้อที่ได้คะแนนต่ำสุดคือความไม่เพียงพอในการรองรับและการจัดการเกี่ยวกับขยะและมลภาวะ ความสะดวกและความไม่เพียงพอของห้องสุขาในแหล่งท่องเที่ยวและในการขนส่งทางรถไฟ งานวิจัยนี้ได้สรุปว่า โครงการความร่วมมือระหว่าง 6 ประเทศในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงนั้น จังหวัดเชียงใหม่มีศักยภาพพร้อมที่จะเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวมากกว่าประเทศอื่นๆ จากงานวิจัยของ พรทิพย์

เชียรธีรวิทย์ ทำให้ทราบถึงศักยภาพในการรองรับนักท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่ และทราบถึงจุดขายที่สำคัญของจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งมีงานวิจัยที่ช่วยเสริมข้อมูลด้านจุดขายของการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่ โดย สุพรรณมา หัสภาค (2545) ได้ศึกษาปัจจัยที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศให้มาท่องเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ โดยทำการศึกษาจากจากนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มาพักค้างคืนในจังหวัดเชียงใหม่จำนวน 180 ราย พบว่า ปัจจัยด้านศิลปวัฒนธรรม เป็นปัจจัยอันดับแรกที่ดึงดูดให้เดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ รองลงมาคือ ปัจจัยด้านแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ปัจจัยด้านบริการและอรรถาศัยไมตรีของชาวเชียงใหม่ ปัจจัยด้านความปลอดภัย ปัจจัยด้านค่าใช้จ่ายต่ำ และ ปัจจัยด้านอื่นๆ ตามลำดับ

ในด้านทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อจังหวัดเชียงใหม่ มีผู้ทำการศึกษาไว้คือ สุรภี แพรสกุล (2542) ได้ศึกษาเรื่องทัศนคติของนักท่องเที่ยวต่างชาติต่อโครงการปีรณรงค์ท่องเที่ยวไทย ปี พ.ศ. 2541-2542 ในจังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้แบบสอบถาม สอบถามกลุ่ม นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางมาจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 200 คน และบุคลากรปฏิบัติตามนโยบายการรณรงค์ส่งเสริมปีการท่องเที่ยวไทย ระดับเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงาน จำนวน 120 คน และในระดับผู้บริหารของหน่วยงานจำนวน 30 คน สถิติที่ใช้ในการทดสอบ ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าไคสแคว์ และนำมาพวนกับข้อมูลจากการสัมภาษณ์ โดยผลการวิจัยพบว่านักท่องเที่ยวที่ได้เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยและจังหวัดเชียงใหม่ไม่ได้เดินทางมาเนื่องจากการประกาศเป็นปีรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย ปี2541-2542 นักท่องเที่ยวส่วนมากเคยเดินทางมาประเทศไทยและในจังหวัดเชียงใหม่มาก่อนแล้ว โดยมีทัศนคติโดยรวมต่อทรัพยากรการท่องเที่ยว ขนบธรรมเนียมประเพณีชาวล้านนา ชาวไทยภูเขา สิ่งอุปโภค ตลอดจนอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราของไทยในขณะที่มาท่องเที่ยวอยู่ในระดับที่น่าพอใจเป็นอย่างมาก และงานวิจัยยังได้แนะนำถึงการพัฒนาการท่องเที่ยวของไทยว่าควรมีการปรับปรุงพัฒนาด้านการจัดการ โดยให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย และวิธีการดำเนินงานให้มากขึ้น

ในด้านปัจจัยที่กำหนดค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวได้มีผู้ศึกษาไว้คือ ปวีณา โทนแก้ว (2542) โดยได้ศึกษาถึงปัจจัยที่กำหนดรูปแบบการใช้จ่ายในการท่องเที่ยวภายในประเทศของคนไทย และได้ค้นพบว่านักท่องเที่ยวที่มีลักษณะที่แตกต่างกันจะมีการใช้จ่ายเงินในการท่องเที่ยวที่ต่างกัน โดยศึกษาจากนักท่องเที่ยวชาวไทย จำนวน 900 ตัวอย่าง จากแหล่งท่องเที่ยวที่มีรายได้จากค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวสูงสุด 6 อันดับแรกของประเทศ ซึ่งได้แก่ กรุงเทพมหานคร เชียงใหม่ หาดใหญ่ นครราชสีมา กาญจนบุรี และพัทธา ตามลำดับ โดยศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวกับตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส การศึกษา อาชีพ รายได้ และระยะเวลาการพำนักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยว โดยทำการประมาณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์และ

ค่าคงที่ โดยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Ordinary Least Square : OLS) จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของค่าใช้จ่ายเฉลี่ยในการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยกับตัวแปรอิสระทั้ง 7 ตัวดังกล่าว พบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวภายในประเทศของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 มี 5 ตัว ดังนี้ คือ เพศของนักท่องเที่ยว กล่าวคือ นักท่องเที่ยวเพศหญิงจะมีค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยวมากกว่าเพศชาย อายุมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว กล่าวคือเมื่อนักท่องเที่ยวมีอายุมากขึ้นจะมีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวมากขึ้น การศึกษาของนักท่องเที่ยว กล่าวคือนักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาในระดับอนุปริญญาและปริญญาตรีจะมีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวมากกว่าระดับการศึกษาอื่นๆ อาชีพของนักท่องเที่ยวพบว่า นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพลูกจ้างหรือพนักงานเอกชน อาชีพข้าราชการหรือรัฐวิสาหกิจ อาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัวและอาชีพแม่บ้านหรือทำงานในครอบครัวจะมีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวมากกว่ากลุ่มอาชีพอื่น ๆ และรายได้ของนักท่องเที่ยวพบว่า เมื่อนักท่องเที่ยวมีรายได้เพิ่มขึ้นเขาจะมีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นด้วย

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

3.1 แหล่งที่มาของข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา

ข้อมูลที่รวบรวมเพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยแบ่งเป็น 2 ประเภทดังนี้

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) โดยใช้แบบสอบถามเพื่อสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ โดยแบบสอบถามจะมีคำถามที่ใช้สำหรับรวบรวมข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พฤติกรรมการท่องเที่ยว ทัศนคติของผู้ตอบแบบสอบถาม และจะมีคำถามที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกตัดสินใจเลือกเที่ยวชมสวนสัตว์เชียงใหม่ไนท์ซาฟารี

2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) โดยรวบรวมคืบคว้าจากตำราทางวิชาการ งานวิจัย และอินเทอร์เน็ต เช่น ข้อมูลเบื้องต้นของสวนสัตว์เชียงใหม่ไนท์ซาฟารี และข้อมูลที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรม และทฤษฎีต่าง ๆ ที่ใช้เป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้

3.2 การเลือกตัวอย่าง (Sampling)

การเก็บตัวอย่างในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ใช้ วิธีการสุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจง (proposive sampling) โดยจะทำการเก็บตัวอย่างจำนวน 400 ตัวอย่างจากนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งจะเก็บตัวอย่างที่บริเวณสถานีขนส่งจำนวน 130 ตัวอย่าง สถานีรถไฟจำนวน 130 ตัวอย่าง และท่าอากาศยานของจังหวัดเชียงใหม่จำนวน 140 ตัวอย่าง

3.3 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่เก็บได้จากแบบสอบถามทั้งหมดจะถูกนำมาตรวจสอบความถูกต้องและทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้

1. นำแบบสอบถามทั้งหมดมาตรวจสอบความถูกต้อง และความสมบูรณ์ของข้อมูล และคัดแยกประเภทตัวแปรตามตัวแปรที่ใช้ศึกษา

2. ตรวจสอบให้คะแนนและลงรหัสข้อมูลในแต่ละส่วนของแบบสอบถาม

3. ทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติแบบพรรณนา (descriptive statistics) ได้แก่ ความถี่ และร้อยละ ในเรื่องข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยวนอกประเทศ การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวนอกประเทศ และทัศนคติของนักท่องเที่ยวนอกประเทศที่มีต่อสวนสัตว์เชียงใหม่ในทิวเขาฟารี โดยในเรื่องความพอใจของนักท่องเที่ยวนอกประเทศที่มีต่อบริการต่างๆ ของสวนสัตว์เชียงใหม่ในทิวเขาฟารีนั้น จะทำการศึกษาโดยให้กลุ่มตัวอย่างระบุคะแนน 1-5 ให้กับบริการด้านต่างๆ โดยที่ 1 หมายถึง พอใจน้อยที่สุด และ 5 หมายถึง พอใจมากที่สุด แล้วนำคะแนนทั้งหมดมาหาคะแนนเฉลี่ย โดยได้แบ่งระดับความพึงพอใจจากคะแนนเฉลี่ยออกเป็น 5 ระดับคือ

ช่วงคะแนน	ระดับความสำคัญ
4.21 – 5.00	มากที่สุด
3.41 – 4.20	มาก
2.61 – 3.40	ปานกลาง
1.81 – 2.60	น้อย
1.00 – 1.80	น้อยที่สุด

4. ทำการทดสอบสมมติฐานของการศึกษาโดยทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระที่มีผลต่อตัวแปรตาม โดยใช้แบบจำลองโลจิสติกในการศึกษา เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างต้องเผชิญกับทางเลือกเชิงคุณภาพ 2 ทางเลือกคือการตัดสินใจเลือกเที่ยวชม หรือไม่เลือกเที่ยวชมสวนสัตว์เชียงใหม่ในทิวเขาฟารี ดังนั้นตัวแปรตามมีลักษณะเป็นตัวแปรหุ่นที่มีค่าเป็น 1 หรือ 0 โดยสมมติให้ความน่าจะเป็นของการตัดสินใจเลือกเที่ยวชมหรือไม่เลือกเที่ยวชมสวนสัตว์เชียงใหม่ในทิวเขาฟารีมีรูปแบบของการแจกแจงแบบโลจิสติก ซึ่งเป็น specified model ของ binary choice model และประมาณค่าพารามิเตอร์โดยใช้วิธีการน่าจะเป็นสูงสุด (maximum likelihood estimation)

3.4 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการศึกษา

จากการศึกษาถึงทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการศึกษาครั้งนี้โดยได้ตั้งสมมติฐานว่า การตัดสินใจเลือกเที่ยวชมสวนสัตว์เชียงใหม่ในทิวเขาฟารีนั้น จะขึ้นอยู่กับตัวแปรจำนวน 12 ตัว ดังต่อไปนี้

การตัดสินใจเลือกเที่ยวชมสวนสัตว์เชียงใหม่ในท่าซาฟารี = f (FEMALE, AGE, INCOME, EDU0, EDU1, GROUP, LENGTH, NAT, PRICE, CAR)

สามารถเขียนในรูปความสัมพันธ์ได้ดังนี้

$$Y_i = \beta_0 + \beta_1 FEMALE_i + \beta_2 AGE_i + \beta_3 INCOME_i + \beta_4 EDU0_i + \beta_5 EDU1_i + \beta_6 GROUP_i + \beta_7 LENGTH_i + \beta_8 NAT_i + \beta_9 PRICE_i + \beta_{10} CAR + \varepsilon_i$$

โดยที่

Y_i คือ การตัดสินใจเลือกเที่ยวชมสวนสัตว์เชียงใหม่ในท่าซาฟารีของนักท่องเที่ยวคนที่ i

$Y_i = 1$ เมื่อนักท่องเที่ยวคนที่ i ตัดสินใจเลือกเที่ยวชมสวนสัตว์เชียงใหม่ในท่าซาฟารีในการเดินทางครั้งนี้

$Y_i = 0$ เมื่อนักท่องเที่ยวคนที่ i ตัดสินใจไม่เลือกเที่ยวชมสวนสัตว์เชียงใหม่ในท่าซาฟารีในการเดินทางครั้งนี้

β_0 คือ ค่าคงที่

$\beta_1 - \beta_{10}$ คือ ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรต่างๆ

FEMALE _{i} คือ เพศของนักท่องเที่ยวคนที่ i

= 1 เมื่อเป็นเพศหญิง

= 0 เมื่อเป็นเพศชาย

AGE _{i} คือ จำนวนอายุของนักท่องเที่ยวคนที่ i (ปี)

INCOME _{i} คือ ระดับรายได้ของนักท่องเที่ยวคนที่ i (หมื่นบาทต่อเดือน)

EDU0 _{i} คือ การที่นักท่องเที่ยวคนที่ i มีการศึกษาต่ำกว่าระดับอนุปริญญา (หรือ ปวส.)

= 1 เมื่อนักท่องเที่ยวคนที่ i มีการศึกษาต่ำกว่าระดับอนุปริญญา (หรือ ปวส.)

= 0 อื่น ๆ

EDU1 _{i} คือ การที่นักท่องเที่ยวคนที่ i มีการศึกษาระดับอนุปริญญา หรือ ปริญญาตรี

= 1 เมื่อนักท่องเที่ยวคนที่ i มีการศึกษาระดับอนุปริญญา หรือ ระดับปริญญาตรี

= 0 อื่น ๆ

GROUP _{i} คือ การที่นักท่องเที่ยวคนที่ i เดินทางมาท่องเที่ยวในลักษณะเป็นกลุ่ม

หรือเดินทางมากับครอบครัว

= 1 เมื่อนักท่องเที่ยวคนที่ i เดินทางมาท่องเที่ยวในลักษณะเป็นกลุ่ม
หรือเดินทางมากับครอบครัว

= 0 อื่นๆ

LENGTH _{i} คือ ระยะเวลาการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ของนักท่องเที่ยวคนที่ i (วัน)

NAT _{i} คือ รสนิยมในการช้อปปิ้งเที่ยวเชิงธรรมชาติของนักท่องเที่ยวคนที่ i

= 1 เมื่อนักท่องเที่ยวคนที่ i ช้อปปิ้งเที่ยวเชิงธรรมชาติ

= 0 อื่นๆ

PRICE _{i} คือ ความเห็นเกี่ยวกับราคาค่าเข้าชมของนักท่องเที่ยวคนที่ i

= 1 เมื่อนักท่องเที่ยวคนที่ i รู้สึกว่าราคาค่าเข้าชมเหมาะสม

= 0 อื่นๆ

CAR _{i} คือ การที่นักท่องเที่ยวคนที่ i ใช้รถยนต์ส่วนตัวในการเดินทางในจังหวัดเชียงใหม่
เป็นหลัก

= 1 เมื่อนักท่องเที่ยวคนที่ i ใช้รถยนต์ส่วนตัวในการเดินทางใน
จังหวัดเชียงใหม่เป็นหลัก

= 0 อื่นๆ

3.5 สมมติฐานในการศึกษา

การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเที่ยวชมสวนสัตว์เชียงใหม่ในท
ซาฟารี ได้ตั้งสมมติฐานในการศึกษาดังนี้

1. นักท่องเที่ยวที่เป็นเพศหญิงมีแนวโน้มที่จะมีความน่าจะเป็นที่จะตัดสินใจเที่ยวชม
สวนสัตว์เชียงใหม่ในทซาฟารีมากกว่านักท่องเที่ยวที่เป็นเพศชาย โดยอ้างอิงจากงานวิจัยของปวีณา
โทนแก้ว (2542) ที่ศึกษาพบว่า ความแตกต่างทางเพศมีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยว โดยนักท่องเที่ยวที่
เป็นเพศหญิงจะมีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวมากกว่านักท่องเที่ยวเพศชาย ดังนั้นเพศหญิงมีความ

น่าจะเป็นที่จะตัดสินใจเที่ยวชมสวนสัตว์เชียงใหม่ในทซาฟารีมากกว่านักท่องเที่ยวที่เป็นเพศชาย

2. นักท่องเที่ยวที่มีอายุมากมีแนวโน้มที่จะมีความน่าจะเป็นที่จะตัดสินใจเที่ยวชม
สวนสัตว์เชียงใหม่ในทซาฟารีมากกว่านักท่องเที่ยวที่มีอายุน้อยกว่า ทั้งนี้เนื่องจากโดยส่วนใหญ่
แล้วผู้ที่มีอายุมากจะมีฐานะและความมั่นคงในชีวิตมาก ทำให้มีความน่าจะเป็นที่จะตัดสินใจ
ท่องเที่ยวมากกว่าผู้ที่อายุน้อยกว่า และยังมีงานวิจัยของ ปวีณา โทนแก้ว (2542) ที่ศึกษาพบว่า

นักท่องเที่ยวที่มีอายุมากขึ้นจะมีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวมากขึ้น เมื่อนักท่องเที่ยวมีการใช้จ่ายที่มากขึ้น ก็มีโอกาสน่าจะเป็นมากขึ้นที่นักท่องเที่ยวจะตัดสินใจเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในทซาฟารี

3. เนื่องจากผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานว่าสวนสัตว์เชียงใหม่ในทซาฟารีเป็นสินค้าปกติ (normal goods) ดังนั้นนักท่องเที่ยวที่มีระดับรายได้สูงมีแนวโน้มที่จะมีความน่าจะเป็นที่จะตัดสินใจเที่ยวชมสวนสัตว์เชียงใหม่ในทซาฟารีมากกว่านักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่ำกว่า ทั้งนี้เนื่องจาก ผู้ที่มีรายได้สูงมีอำนาจซื้อหรือกำลังซื้อมาก ทำให้เขาตัดสินใจเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในทซาฟารีได้ง่ายกว่า

4. นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาสูงมีแนวโน้มความน่าจะเป็นที่จะตัดสินใจเที่ยวชมสวนสัตว์เชียงใหม่ในทซาฟารีมากกว่านักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาน้อยกว่า ทั้งนี้เนื่องจาก การท่องเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในทซาฟารีนั้นเป็นการท่องเที่ยวในลักษณะการท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้และการเข้าถึงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งนักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาสูงมีแนวโน้มที่จะประเมินมูลค่าการท่องเที่ยวในลักษณะนี้สูงกว่านักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่า

5. นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเป็นกลุ่มหรือเดินทางมากับครอบครัวมีแนวโน้มความน่าจะเป็นที่จะตัดสินใจเที่ยวชมสวนสัตว์เชียงใหม่ในทซาฟารีมากกว่านักท่องเที่ยวที่เดินทางมาคนเดียว ทั้งนี้เนื่องจากสวนสัตว์เชียงใหม่ในทซาฟารีนั้น มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นแหล่งท่องเที่ยวพักผ่อน เพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์ของสมาชิกในกลุ่มหรือในครอบครัว

6. นักท่องเที่ยวที่มีระยะเวลาการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ยาวนาน มีแนวโน้มความน่าจะเป็นที่จะตัดสินใจเที่ยวชมสวนสัตว์เชียงใหม่ในทซาฟารีมากกว่านักท่องเที่ยวที่มีระยะเวลาการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่สั้น ทั้งนี้เนื่องจากการท่องเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในทซาฟารี เป็นการท่องเที่ยวในเวลาว่าง ซึ่งนักท่องเที่ยวอาจต้องพักค้างคืนในจังหวัดเชียงใหม่ นักท่องเที่ยวที่มีระยะเวลาการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่สั้นอาจไม่สะดวกที่จะเที่ยวชมสวนสัตว์เชียงใหม่ในทซาฟารี ดังนั้นนักท่องเที่ยวที่มีระยะเวลาการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ยาวนาน จึงมีแนวโน้มความน่าจะเป็นที่จะตัดสินใจเที่ยวชมสวนสัตว์เชียงใหม่ในทซาฟารีมากกว่า

7. นักท่องเที่ยวที่ชอบท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ มีแนวโน้มความน่าจะเป็นที่จะตัดสินใจเที่ยวชมสวนสัตว์เชียงใหม่ในทซาฟารีมากกว่านักท่องเที่ยวที่ไม่ชอบท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ ทั้งนี้เนื่องจากสวนสัตว์เชียงใหม่ในทซาฟารีได้ตั้งอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ – ปุย ภายในสวนสัตว์จึงเต็มไปด้วยป่าไม้ และการจัดแสดงสัตว์ในส่วนที่ต้องนั่งรถเข้าไปชมก็ยังคงเป็นการจัดแสดงแบบปล่อยให้สัตว์อยู่อย่างอิสระ ไม่มีกรงมาล้อมรอบ การท่องเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่

ในท่าซาฟารีจึงมีบรรยากาศใกล้เคียงกับธรรมชาติจริง นักท่องเที่ยวที่ชอบท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติจึงต้องการไปท่องเที่ยวยังสวนสัตว์เชียงใหม่ในท่าซาฟารี

8. นักท่องเที่ยวที่มีความเห็นว่าราคาค่าเข้าชมเหมาะสมมีแนวโน้มความน่าจะเป็นที่จะตัดสินใจเที่ยวชมสวนสัตว์เชียงใหม่ในท่าซาฟารีมากกว่านักท่องเที่ยวที่รู้สึกว่าการเข้าชมไม่เหมาะสม ทั้งนี้เนื่องจากทฤษฎีอุปสงค์กล่าวไว้ว่าผู้บริโภคที่มีเหตุผลจะตัดสินใจซื้อสินค้าหรือบริการ โดยพิจารณาจากราคาของสินค้าหรือบริการชนิดนั้น ๆ เป็นหลัก เมื่อผู้บริโภครู้สึกว่าราคาเหมาะสมผู้บริโภคก็จะตัดสินใจซื้อสินค้านั้น

9. เนื่องจากสวนสัตว์เชียงใหม่ในท่าซาฟารีตั้งอยู่ห่างไกลจากตัวเมือง และเวลาในการท่องเที่ยวก็ยังเป็นเวลากลางคืน การเดินทางไปท่องเที่ยวอาจไม่สะดวกนักหากไม่มีรถยนต์ส่วนตัว ดังนั้นนักท่องเที่ยวที่ใช้รถยนต์ส่วนตัวในระหว่างที่พำนักอยู่ในจังหวัดเชียงใหม่จึงมีความสะดวกในการเดินทาง และมีแนวโน้มที่จะท่องเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในท่าซาฟารีมากกว่า

บทที่ 4

ผลการศึกษา

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในที่พักผ่อนของนักท่องเที่ยวชาวไทยได้จากการใช้แบบสอบถามนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 400 คน ซึ่งเป็นนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาจังหวัดเชียงใหม่ครั้งแรกจำนวน 27 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.75 และเป็นนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวยังจังหวัดเชียงใหม่ซ้ำเป็นจำนวน 373 ราย คิดเป็นร้อยละ 93.25 ซึ่งจากการสำรวจข้อมูลพบว่ามียกนักท่องเที่ยวที่ไม่รู้จักสวนสัตว์เชียงใหม่ในที่พักผ่อนจำนวน 27 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.75 รู้จักสวนสัตว์เชียงใหม่ในที่พักผ่อนแต่ยังไม่เคยไปจำนวน 298 ราย คิดเป็นร้อยละ 74.5 เคยไปเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในที่พักผ่อนแต่การมาท่องเที่ยวครั้งนี้ไม่ได้ไปจำนวน 45 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.25 และการมาท่องเที่ยวเชียงใหม่ในครั้งนี้ได้ไปเที่ยวที่สวนสัตว์เชียงใหม่ในที่พักผ่อนจำนวน 30 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจะนำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบการบรรยายดังต่อไปนี้

4.1 ข้อมูลทั่วไปและพฤติกรรมนักท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

4.1.1 เพศ

นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 ราย เป็นเพศหญิง จำนวน 166 ราย คิดเป็นร้อยละ 41.5 เป็นเพศชายจำนวน 234 ราย คิดเป็นร้อยละ 58.5 (ตารางที่ 4.1)

4.1.2 อายุ

นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 20 – 30 ปี จำนวน 199 ราย คิดเป็นร้อยละ 49.75 รองลงมาคืออายุระหว่าง 31 – 40 ปี จำนวน 91 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.75 อายุระหว่าง 41 - 50 ปี จำนวน 51 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.75 อายุต่ำกว่า 20 ปี จำนวน 38 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.5 และอายุ 51 ปีขึ้นไป จำนวน 21 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.25 (ตารางที่ 4.1)

4.1.3 ภูมิภานา

นักทอองเทียวชาวไทยที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีภูมิภานาอยูในภาคเหนือ จานวน 183 ราย คิดเป็นร้อยละ 45.75 รองลงมามีภูมิภานาอยูในภาคกลาง จานวน 150 ราย คิดเป็นร้อยละ 37.5 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จานวน 40 ราย คิดเป็นร้อยละ 10 ภาคใตจ้ จานวน 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.25 ภาคตะวันออก จานวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.25 และภาคตะวันตก จานวน 1 ราย คิดเป็น ร้อยละ 0.25 (ตารางที่ 4.1)

4.1.4 รายใตจ้ต่อเดือน

นักทอองเทียวชาวไทยที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายใตจ้ต่อเดือนอยูในช่วง 10,001 – 20,000 บาท จานวน 159 ราย คิดเป็นร้อยละ 39.75 รองลงมามีรายใตจ้ต่อเดือนมากกว่า20,000 บาท จานวน 113 ราย คิดเป็นร้อยละ 28.25 ช่วง 5,000 -10,000 บาท จานวน 76 ราย คิดเป็นร้อยละ 19 และใตจ้กว่า 50,000 บาท จานวน 52 ราย คิดเป็นร้อยละ 13 (ตารางที่ 4.1)

4.1.5 อาชีพ

นักทอองเทียวชาวไทยที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน จานวน 136 ราย คิดเป็นร้อยละ 34 รองลงมามีอาชีพนักเรียนนักศึกษา จานวน 91 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.75 อาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว จานวน 78 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.5 อาชีพข้าราชการหรือพนักงาน รัฐวิสาหกิจ จานวน 50 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.5 อาชีพรับจ้าง จานวน 28 ราย คิดเป็นร้อยละ 7 และ อาชีพเกษตรกร จานวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 2 แมบ้บ้าน จานวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 1 เกษียณอายุ ราชการ 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.75 และว่างงาน จานวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.5 (ตารางที่ 4.1)

4.1.6 การศึกษา

นักทอองเทียวชาวไทยที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จานวน 221 ราย คิดเป็นร้อยละ 55.25 รองลงมามีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือปวช. จานวน 93 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.25 ระดับอนุปริญญาหรือปวส. จานวน 38 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.5 ระดับปริญญา โทหรือสูงกว่า จานวน 28 ราย คิดเป็นร้อยละ 7 และใตจ้กว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย จานวน 20 ราย คิด เป็นร้อยละ 5 (ตารางที่ 4.1)

4.1.7 ลักษณะสถานที่ทอองเทียวที่ขึ้นชอบ

ผู้ตอบแบบสอบถามในข้อนี้สามารถเลือกตอบลักษณะสถานที่ทอองเทียวที่ขึ้นชอบใตจ้ มากกว่า 1 ลักษณะ ผลการสำรวจพบว่านักทอองเทียวชาวไทยที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ขึ้นชอบ การทอองเทียวเชิงธรรมชาติ จานวน 254 ราย คิดเป็นร้อยละ 63.5 รองลงมาขึ้นชอบการทอองเทียวชม ทิวทัศน์ในเมือง(sight seeing) จานวน 221 ราย คิดเป็นร้อยละ 55.25 ขึ้นชอบการทอองเทียวลักษณะ ผจญภัยทำทาย จานวน 189 ราย คิดเป็นร้อยละ 47.25 ขึ้นชอบการทอองเทียวเชิงประวัติศาสตร์

โบราณสถานและโบราณวัตถุ จำนวน 184 ราย คิดเป็นร้อยละ 46 และขึ้นชอบการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ จำนวน 95 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.75 (ตารางที่ 4.1)

4.1.8 ลักษณะการเดินทางมาท่องเที่ยวยังจังหวัดเชียงใหม่

นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เดินทางมาจังหวัดเชียงใหม่โดยลำพัง จำนวน 210 ราย คิดเป็นร้อยละ 52.5 รองลงมาเดินทางมากับครอบครัว จำนวน 120 ราย คิดเป็นร้อยละ 30 และเดินทางมากับหมู่คณะหรือกลุ่มเพื่อน จำนวน 70 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.5 (ตารางที่ 4.1)

4.1.9 พาหนะที่ใช้เดินทางมาท่องเที่ยวยังจังหวัดเชียงใหม่

นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เดินทางมาท่องเที่ยวยังจังหวัดเชียงใหม่โดยรถทัวร์ จำนวน 176 ราย คิดเป็นร้อยละ 44 รองลงมาเดินทางมาโดยเครื่องบินจำนวน 89 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.25 รถยนต์ส่วนตัว จำนวน 85 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.25 เดินทางมาโดยรถไฟ จำนวน 48 ราย คิดเป็นร้อยละ 12 และเดินทางมาโดยจักรยานยนต์ จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.5 (ตารางที่ 4.1)

4.1.10 ระยะเวลาการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่

นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระยะเวลาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่เป็นระยะเวลาน้อยกว่า 4 วัน จำนวน 253 ราย คิดเป็นร้อยละ 63.25 รองลงมามีระยะเวลาการท่องเที่ยว 4-7 วัน จำนวน 120 ราย คิดเป็นร้อยละ 30 ระยะเวลา 8-15 วัน จำนวน 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.25 ระยะเวลา 16 -30 วัน จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.25 และมากกว่า 30 วัน ขึ้นไป จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.25 (ตารางที่ 4.1)

4.1.11 แหล่งที่พักอาศัยในจังหวัดเชียงใหม่

นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่พักอาศัยที่พักรักษาตัวของคนรู้จัก จำนวน 172 ราย คิดเป็นร้อยละ 43 รองลงมาพักอาศัยที่โรงแรม จำนวน 117 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.25 หอพัก จำนวน 57 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.25 อพาร์ทเม้นหรือคอนโดมิเนียม จำนวน 26 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.5 บ้านพักของตนเอง จำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.75 ไม่ได้พักค้างคืน จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.5 และพักที่เกสเฮ้าส์จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.75 (ตารางที่ 4.1)

4.1.12 วัตถุประสงค์ในการเดินทางมายังจังหวัดเชียงใหม่

นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ในการเดินทางมายังจังหวัดเชียงใหม่เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ จำนวน 126 ราย คิดเป็นร้อยละ 31.50 รองลงมาเพื่อเยี่ยมชมวัดหรือคนรู้จัก จำนวน 100 ราย คิดเป็นร้อยละ 25 เพื่อดำเนินการด้านการศึกษา จำนวน 69 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.25 เพื่อทำงานหรือเข้าร่วมประชุมสัมมนา จำนวน 55 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.75 เพื่อดำเนินการเกี่ยวกับธุรกิจ จำนวน 38 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.5 เพื่อรับการรักษาพยาบาล จำนวน 5 ราย

คิดเป็นร้อยละ 1.25 เพื่อแข่งขันกีฬา จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 1 และเพื่อเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนา 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.75 (ตารางที่ 4.1)

4.1.13 พาหนะที่ใช้ในการเดินทางในจังหวัดเชียงใหม่ครั้งนี้

นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้รถยนต์ส่วนตัวในการเดินทางในจังหวัดเชียงใหม่เป็นหลัก จำนวน 198 ราย คิดเป็นร้อยละ 49.5 รองลงมาใช้บริการของรถสองแถว (รถแดงหรือรถเหลือง) ในการเดินทางในจังหวัดเชียงใหม่เป็นหลัก จำนวน 118 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.5 ใช้รถจักรยานยนต์ในการเดินทางในจังหวัดเชียงใหม่เป็นหลัก จำนวน 45 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.25 ใช้บริการของรถเมล์ในการเดินทางในจังหวัดเชียงใหม่เป็นหลัก จำนวน 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 5 ใช้บริการของรถแท็กซี่ในการเดินทางในจังหวัดเชียงใหม่เป็นหลัก จำนวน 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 4 ใช้บริการของรถตุ๊ก ตุ๊ก ในการเดินทางในจังหวัดเชียงใหม่เป็นหลัก จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.5 และใช้จักรยานในการเดินทางในจังหวัดเชียงใหม่เป็นหลัก จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.25 (ตารางที่ 4.1)

4.1.14 ยานพาหนะที่ใช้ในการเดินทางไปท่องเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในทิวาฟารี

จากการสำรวจกลุ่มตัวอย่างจำนวน 75 ราย ซึ่งประกอบไปด้วย นักท่องเที่ยวที่เคยเดินทางไปท่องเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในทิวาฟารี จำนวน 45 ราย และนักท่องเที่ยวที่เดินทางไปท่องเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในทิวาฟารีในการมาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ในครั้งนี้ จำนวน 30 ราย พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้รถยนต์ส่วนตัวในการเดินทางไปท่องเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในทิวาฟารี จำนวน 68 ราย คิดเป็นร้อยละ 90.60 รองลงมาเดินทางไปด้วยรถสองแถวที่จัดหาด้วยตนเอง จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 8 เดินทางไปโดยรถแท็กซี่ จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.4 และไม่มีผู้ใดเดินทางโดยใช้บริการรถสองแถวที่ทางสวนสัตว์เชียงใหม่ในทิวาฟารีจัดบริการไว้ให้ (ตารางที่ 4.1)

4.1.15 วัตถุประสงค์ในการเดินทางไปท่องเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในทิวาฟารี

คำถามในข้อนี้ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถเลือกตอบวัตถุประสงค์ในการเดินทางไปท่องเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในทิวาฟารีได้มากกว่า 1 วัตถุประสงค์ ผลการสำรวจพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ได้เคยเดินทางไปท่องเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในทิวาฟารีแล้วพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในทิวาฟารีเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจจำนวน 54 ราย คิดเป็นร้อยละ 72 รองลงมาเพื่อศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับสัตว์ จำนวน 36 ราย คิดเป็นร้อยละ 48 เพื่อสร้างความสัมพันธ์ของครอบครัว หรือกลุ่มเพื่อนจำนวน 34 ราย คิดเป็นร้อยละ 45.3 และเพื่อทดลองให้รู้ถึงความแตกต่างระหว่างสวนสัตว์กลางวันและกลางคืน จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.7 (ตารางที่ 4.1)

4.1.16 สื่อที่ทำให้รู้จักสวนสัตว์เชียงใหม่ในทซาฟารี

การตอบแบบสอบถามในข้อนี้ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถเลือกตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ จากการสำรวจกลุ่มตัวอย่างที่ได้เคยเดินทางไปท่องเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในทซาฟารีแล้วพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รู้จักสัตว์เชียงใหม่ในทซาฟารีจากการบอกเล่าปากต่อปากจำนวน 57 ราย คิดเป็นร้อยละ 76 รองลงมารู้จักจากแผ่นป้ายจำนวน 46 ราย คิดเป็นร้อยละ 61.3 รู้จักจากสื่อโทรทัศน์จำนวน 44 ราย คิดเป็นร้อยละ 58.7 รู้จักจากสื่อวิทยุจำนวน 24 ราย คิดเป็นร้อยละ 32 รู้จักจากสื่อหนังสือพิมพ์ หรือนิตยสารจำนวน 19 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.3 และรู้จักจากอินเทอร์เน็ตจำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 16 (ตารางที่ 4.1)

4.1.17 บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจไปเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในทซาฟารี

จากการสำรวจกลุ่มตัวอย่างจำนวน 75 ราย ซึ่งประกอบไปด้วย นักท่องเที่ยวที่เคยเดินทางไปท่องเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในทซาฟารี จำนวน 45 ราย และนักท่องเที่ยวที่เดินทางไปท่องเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในทซาฟารีในการมาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ในครั้งนี้ จำนวน 30 ราย พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้รับอิทธิพลในการตัดสินใจไปเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในทซาฟารีจากครอบครัวจำนวน 33 ราย คิดเป็นร้อยละ 44 รองลงมาได้อิทธิพลจากเพื่อนจำนวน 21 ราย คิดเป็นร้อยละ 28 ตัดสินใจด้วยตัวเองจำนวน 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 24 และได้อิทธิพลจากผู้ร่วมงานจำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 4 (ตารางที่ 4.1)

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลทั่วไปและพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูล	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	234	58.50
หญิง	166	41.50
รวม	400	100
2. อายุ		
ต่ำกว่า 20 ปี	38	9.50
20 – 30 ปี	199	49.75
31 – 40 ปี	91	22.75
41 – 50 ปี	51	12.75
51 ปีขึ้นไป	21	5.25
รวม	400	100
3. ภูมิลำเนา		
ภาคเหนือ	183	45.75
ภาคกลาง	150	37.5
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	40	10
ภาคตะวันออก	9	2.25
ภาคตะวันตก	1	0.25
ภาคใต้	17	4.25
รวม	400	100
4. รายได้ต่อเดือน		
ต่ำกว่า 5,000 บาท	52	13
5,001 – 10,000 บาท	76	19
10,001 – 20,000 บาท	159	39.75
มากกว่า 20,000 บาท	113	28.25
รวม	400	100

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูล	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
5. อาชีพ		
นักเรียน/นักศึกษา	91	22.75
พนักงานบริษัทเอกชน	136	34
เกษตรกร	8	2
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	78	19.5
รับจ้าง	28	7
แม่บ้าน	4	1
ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	50	12.5
ว่างงาน	2	0.5
เกษียณอายุราชการ	3	0.75
รวม	400	100
6. การศึกษา		
ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย	20	5
มัธยมศึกษาตอนปลาย (หรือปวช.)	93	23.25
อนุปริญญา (หรือปวส.)	38	9.5
ปริญญาตรี	221	55.25
ปริญญาโทหรือสูงกว่า	28	7
รวม	400	100
7. ลักษณะสถานที่ท่องเที่ยวที่ชื่นชอบ *		
เชิงธรรมชาติ	254	63.5
เที่ยวชมทิวทัศน์ในเมือง (Sight seeing)	221	55.25
ผจญภัยท้าทาย	189	47.25
เชิงประวัติศาสตร์ โบราณสถานและโบราณวัตถุ	184	46
เชิงอนุรักษ์	95	23.75

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูล	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
8. ลักษณะการเดินทางมาท่องเที่ยวยังจังหวัดเชียงใหม่		
เดินทางมาคนเดียว	210	52.5
เดินทางมากับครอบครัว	120	30
เดินทางมากับกลุ่มคณะหรือกลุ่มเพื่อน	70	17.5
รวม	400	100
9. พาหนะที่ใช้เดินทางมาท่องเที่ยวยังจังหวัดเชียงใหม่		
รถยนต์ส่วนตัว	85	21.25
รถทัวร์	176	44
รถไฟ	48	12
เครื่องบิน	89	22.25
จักรยานยนต์	2	0.5
รวม	400	100
10. ระยะเวลาการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่		
น้อยกว่า 4 วัน	253	63.25
4 – 7 วัน	120	30
8 – 15 วัน	17	4.25
16 – 30 วัน	5	1.25
มากกว่า 30 วันขึ้นไป	5	1.25
รวม	400	100
11. แหล่งที่พักอาศัยในจังหวัดเชียงใหม่		
ไม่ได้พักค้างคืน	10	2.5
ที่พักอาศัยของคนรู้จัก	172	43
อพาร์ทเมนท์ หรือ คอนโดมิเนียม	26	6.5
หอพัก	57	14.25
โรงแรม	117	29.25
เกสเฮ้าส์	3	0.75
บ้านพักของตนเอง	15	3.75
รวม	400	100

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูล	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
12. วัตถุประสงค์ในการเดินทางมายังจังหวัดเชียงใหม่		
ทำงานหรือเข้าร่วมประชุมสัมมนา	55	13.75
เพื่อดำเนินการเกี่ยวกับธุรกิจ	38	9.5
พักผ่อนหย่อนใจ	126	31.5
เดินทางมาเยี่ยมญาติหรือคนรู้จัก	100	25
ดำเนินการด้านการศึกษา	69	17.25
รับการรักษาพยาบาล	5	1.25
เข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนา	3	0.75
แข่งกีฬา	4	1
รวม	400	100
13. พาหนะที่ใช้ในการเดินทางภายในจังหวัดเชียงใหม่		
รถยนต์ส่วนตัว	198	49.5
รถเมล์	20	5
รถสองแถว (รถแดงหรือรถเหลือง)	118	29.5
รถแท็กซี่	16	4
รถจักรยานยนต์	45	11.25
จักรยาน	1	0.25
รถตุ๊ก ตุ๊ก	2	0.5
รวม	400	100
14. พาหนะที่ใช้ในการเดินทางไปท่องเที่ยว		
สวนสัตว์เชียงใหม่ไนท์ซาฟารี **		
รถยนต์ส่วนตัว	68	90.6
รถสองแถวที่จัดหาด้วยตนเอง	6	8
รถสองแถวที่ทางสวนสัตว์ฯ จัดบริการไว้ให้	0	0
รถแท็กซี่	1	1.4
รวม	75	100

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูล	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
15. วัตถุประสงค์ใดในการเดินทางไปท่องเที่ยว * สวนสัตว์เชียงใหม่ไนท์ซาฟารี		
เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ	54	72
ศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับสัตว์	36	48
สร้างความสัมพันธ์ของครอบครัว หรือกลุ่มเพื่อน	34	45.3
ทดลองให้รู้ถึงความแตกต่างระหว่างสวนสัตว์- กลางวันและกลางคืน	2	2.7
16. สื่อที่ทำให้รู้จักสวนสัตว์เชียงใหม่ไนท์ซาฟารี *		
การบอกเล่าปากต่อปาก	57	76
แผ่นป้าย	46	61.3
โทรทัศน์	44	58.7
วิทยุ	24	32
หนังสือพิมพ์ หรือนิตยสาร	19	25.3
อินเทอร์เน็ต	12	16
17. บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจไปเที่ยวสวนสัตว์ เชียงใหม่ไนท์ซาฟารี		
ตัวเอง	18	24
ครอบครัว	33	44
ผู้ร่วมงาน	3	4
เพื่อน	21	28
รวม	75 **	100

ที่มา : จากการสำรวจ

หมายเหตุ :

* ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถเลือกตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

** ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจข้อมูลมาจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 75 ราย

ซึ่งประกอบไปด้วย นักท่องเที่ยวที่เคยเดินทางไปท่องเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ไนท์ซาฟารี จำนวน 45 ราย และนักท่องเที่ยวที่เดินทางไปท่องเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ไนท์ซาฟารีในการมาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ในครั้งนี้ จำนวน 30 ราย

4.2 ทศนคติที่นักท่องเที่ยวมีต่อสวนสัตว์เชียงใหม่ในทซาฟารี

4.2.1 ทศนคติในเรื่องการเห็นด้วยกับโครงการสวนสัตว์เชียงใหม่ในทซาฟารี

จากการสำรวจกลุ่มตัวอย่างจำนวน 75 ราย ซึ่งประกอบไปด้วย นักท่องเที่ยวที่เคยเดินทางไปท่องเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในทซาฟารี จำนวน 45 ราย และนักท่องเที่ยวที่เดินทางไปท่องเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในทซาฟารีในการมาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ในครั้งนี้ จำนวน 30 ราย พบว่ามีผู้ที่เห็นด้วยกับโครงการสวนสัตว์เชียงใหม่ในทซาฟารี จำนวน 65 ราย คิดเป็นร้อยละ 86.7 และมีผู้ที่ไม่เห็นด้วยจำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.3 (ตารางที่ 4.2)

ตารางที่ 4.2 การเห็นด้วยกับโครงการสวนสัตว์เชียงใหม่ในทซาฟารี

ความเห็น	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
เห็นด้วย	65	86.7
ไม่เห็นด้วย	10	13.3
รวม	75 *	100

ที่มา : จากการสำรวจ

หมายเหตุ : * ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจข้อมูลมาจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 75 ราย ซึ่งประกอบไปด้วย นักท่องเที่ยวที่เคยเดินทางไปท่องเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในทซาฟารี จำนวน 45 ราย และนักท่องเที่ยวที่เดินทางไปท่องเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในทซาฟารีในการมาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ในครั้งนี้ จำนวน 30 ราย

ผู้ที่เห็นด้วยกับโครงการส่วนใหญ่ให้เหตุผลในการเห็นด้วยว่าเป็นการเพิ่มสถานที่ท่องเที่ยวให้กับจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 24 ราย คิดเป็นร้อยละ 36.9 รองลงมาให้เหตุผลว่าทำให้เกิดประโยชน์ในการใช้เป็นที่ศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับสัตว์ จำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.9 และให้เหตุผลว่าสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.9 และให้เหตุผลว่าทำให้เกิดการจ้างงานเพิ่มขึ้น จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.6 และมีจำนวน 18 ราย ที่เห็นด้วยแต่ไม่ได้ให้เหตุผลว่าเห็นด้วยเนื่องจากสาเหตุใด

ส่วนผู้ที่ไม่เห็นด้วยกับโครงการ ส่วนใหญ่ให้เหตุผลที่ไม่เห็นด้วยว่า เป็นการทรมาณสัตว์ จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 40 ให้เหตุผลว่าเป็นการลั่นเปลื้องงบประมาณเพราะสวนสัตว์ในทซาฟารีไม่ได้มีความแตกต่างกับสวนสัตว์เชียงใหม่ จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 10 ให้เหตุผลว่าเป็น

การเอื้อประโยชน์ให้แก่คนบางกลุ่ม จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 10 เป็นการบุกรุกพื้นที่ป่า จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 10 และมีจำนวน 3 ราย ที่ไม่เห็นด้วยแต่ไม่ได้ให้เหตุผลว่าไม่เห็นด้วยเนื่องจากสาเหตุใด (ตารางที่ 4.3 และตารางที่ 4.4)

ตารางที่ 4.3 เหตุผลในการเห็นด้วยกับโครงการสวนสัตว์เชียงใหม่ในท่าซาฟารี

เหตุผล	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ไม่ออกความเห็น	18	27.7
เป็นการเพิ่มสถานที่ท่องเที่ยวให้กับจังหวัดเชียงใหม่	24	36.9
ใช้เป็นที่ศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับสัตว์	11	16.9
ช่วยดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาท่องเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่	11	16.9
ทำให้เกิดการจ้างงานมากขึ้น	1	1.6
รวม	65 *	100

ที่มา : จากการสำรวจ

หมายเหตุ : * ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจข้อมูลมาจากกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เห็นด้วยกับโครงการสวนสัตว์เชียงใหม่ในท่าซาฟารีจำนวน 65 ราย จากจำนวนนักท่องเที่ยวที่เคยเดินทางไปท่องเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในท่าซาฟารีแล้วทั้ง 75 ราย

ตารางที่ 4.4 เหตุผลในการไม่เห็นด้วยกับโครงการสวนสัตว์เชียงใหม่ในท่าซาฟารี

เหตุผล	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ไม่ออกความเห็น	3	30
ทรมาณสัตว์	4	40
สิ้นเปลืองงบประมาณ	1	10
เอื้อประโยชน์ให้บุคคลบางกลุ่ม	1	10
บุกรุกพื้นที่ป่า	1	10
รวม	10	100

ที่มา : จากการสำรวจ

4.2.2 ทักษะคิดเกี่ยวกับราคาค่าเข้าชมสวนสัตว์เชียงใหม่ในท่ซาฟารี

นักท่องเที่ยวยชาวไทยที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 ราย มีผู้ให้ความเห็นว่าราคาค่าเข้าชมปัจจุบันที่เก็บในอัตราผู้ใหญ่ 250 ต่อคน และเด็ก 125 บาทต่อคน มีความเหมาะสมมีจำนวน 134 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.5 และมีผู้ที่มีความเห็นว่าการเก็บค่าเข้าชมในอัตราดังกล่าวไม่เหมาะสมจำนวน 266 ราย คิดเป็นร้อยละ 66.5 (ตารางที่ 4.5)

ตารางที่ 4.5 ทักษะคิดเกี่ยวกับราคาค่าเข้าชมสวนสัตว์เชียงใหม่ในท่ซาฟารี

ความเห็น	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
เหมาะสม	134	33.5
ไม่เหมาะสม	266	66.5
รวม	400	100

ที่มา : จากการสำรวจ

ผู้ที่มีความเห็นว่าการเก็บค่าเข้าชมในอัตราดังกล่าวไม่เหมาะสมส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่าควรเก็บค่าเข้าชมของเด็กต่ำกว่า 51 บาท มีจำนวน 154 ราย คิดเป็นร้อยละ 57.9 รองลงมาควรเก็บค่าเข้าชมของเด็กในช่วง 76 - 100 บาท มีจำนวน 93 ราย คิดเป็นร้อยละ 35 ช่วง 51-75 บาท จำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.5 ช่วง 101 -125 จำนวน 3 ราย และช่วง 126 – 150 บาทมีจำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.5 ส่วนราคาค่าเข้าชมของผู้ใหญ่ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่าควรเก็บค่าเข้าชมในช่วง 51 – 100 บาท จำนวน 113 ราย คิดเป็นร้อยละ 42.5 รองลงมาช่วง 101 – 150 บาท จำนวน 98 ราย คิดเป็นร้อยละ 36.8 ช่วง 151 – 200 บาท จำนวน 37 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.9 ต่ำกว่า 51 บาท มีจำนวน 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 6 และมากกว่า 250 บาท จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.8 (ตารางที่ 4.6 และตารางที่ 4.7)

ตารางที่ 4.6 ความเห็นเกี่ยวกับราคาค่าเข้าชมสวนสัตว์เชียงใหม่ในที่พักฟารีของเด็ก

ช่วงราคา	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
126 - 150 บาท	4	1.5
101 - 125 บาท	3	1.1
76 - 100 บาท	93	35
51 - 75 บาท	12	4.6
ต่ำกว่า 51 บาท	154	57.9
รวม	266 *	100

ที่มา : จากการสำรวจ

ตารางที่ 4.7 ความเห็นเกี่ยวกับราคาค่าเข้าชมสวนสัตว์เชียงใหม่ในที่พักฟารีของผู้ใหญ่

ช่วงราคา	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
มากกว่า 250 บาท	2	0.8
151 - 200 บาท	37	13.9
101 - 150 บาท	98	36.8
51 - 100 บาท	113	42.5
ต่ำกว่า 51 บาท	16	6
รวม	266 *	100

ที่มา : จากการสำรวจ

หมายเหตุ : * จำนวนนักท่องเที่ยวที่ให้ความเห็นว่าราคาค่าเข้าชมปัจจุบันที่เก็บในอัตราผู้ใหญ่ 250 ต่อคน และเด็ก 125 บาทต่อคน ไม่เหมาะสม

4.2.3 ทิศนคติเกี่ยวกับความสะดวกในการเดินทางจากที่พักไปยังสวนสัตว์เชียงใหม่ในที่พักฟารี

จากการสำรวจความเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 ราย ให้ความเห็นว่าการเดินทางจากที่พักไปยังสวนสัตว์เชียงใหม่ในที่พักฟารีมีความสะดวกมีจำนวน 234 ราย คิดเป็นร้อยละ 58.5 และมีผู้ที่มีความเห็นว่าการเดินทางจากที่พักไปยังสวนสัตว์เชียงใหม่ในที่พักฟารีไม่สะดวกมีจำนวน 166 ราย คิดเป็นร้อยละ 41.5 (ตารางที่ 4.8)

ตารางที่ 4.8 ทักษะคติเกี่ยวกับความสะดวกในการเดินทางจากที่พักไปยังสวนสัตว์เชียงใหม่
ไนท์ซาฟารี

ความเห็น	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
สะดวก	234	58.5
ไม่สะดวก	116	41.5
รวม	400	100

ที่มา : จากการสำรวจ

4.2.4 กิจกรรมของสวนสัตว์เชียงใหม่ไนท์ซาฟารีที่นักท่องเที่ยวชื่นชอบมากที่สุด

จากการสำรวจกลุ่มตัวอย่างจำนวน 75 ราย ซึ่งประกอบไปด้วย นักท่องเที่ยวที่เคยเดินทางไปท่องเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ไนท์ซาฟารี จำนวน 45 ราย และนักท่องเที่ยวที่เดินทางไปท่องเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ไนท์ซาฟารีในการมาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ในครั้งนี้ จำนวน 30 ราย พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ชื่นชอบการนั่งรถเที่ยวชมสวนสัตว์ในส่วน ชาวันนา ซาฟารี (สัตว์เท้ากีบและสัตว์กินพืช) มากที่สุดจำนวน 35 ราย คิดเป็นร้อยละ 46.6 รองลงมา ชื่นชอบการนั่งรถเที่ยวชมสัตว์ในส่วนแพรดเคเตอร์ พรานัน (สัตว์ป่าประเภทกินเนื้อ) มากที่สุดจำนวน 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.7 และชื่นชอบการเดินทางชมสัตว์รอบๆ ทะเลสาบ สวอน เลค มากที่สุดจำนวน 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.7 * (ตารางที่ 4.9)

ตารางที่ 4.9 กิจกรรมของสวนสัตว์เชียงใหม่ไนท์ซาฟารีที่นักท่องเที่ยวชื่นชอบมากที่สุด

กิจกรรม	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
นั่งรถเที่ยวชมสัตว์ในส่วนแพรดเคเตอร์ พรานัน	20	26.7
การนั่งรถเที่ยวชมสัตว์ในส่วน ชาวันนา ซาฟารี	35	46.6
การเดินทางชมสัตว์รอบๆ ทะเลสาบ สวอน เลค	20	26.7
รวม	75 **	100

ที่มา : จากการสำรวจ

หมายเหตุ : * ข้อมูลรายละเอียดของแต่ละกิจกรรมดูที่หน้า 3

** ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจข้อมูลมาจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 75 ราย

ซึ่งประกอบไปด้วยนักท่องเที่ยวที่เคยเดินทางไปท่องเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ไนท์ซาฟารี

จำนวน 45 ราย และนักท่องเที่ยวที่เดินทางไปท่องเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ไนท์ซาฟารีในการ

มาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ในครั้งนี้ จำนวน 30 ราย

4.2.5 ทักษะคติเกี่ยวกับสิ่งที่สัตว์เชียงใหม่ในซาฟารีต้องปรับปรุง

จากการสำรวจกลุ่มตัวอย่างจำนวน 75 ราย ซึ่งประกอบไปด้วย นักท่องเที่ยวที่เคยเดินทางไปท่องเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในซาฟารี จำนวน 45 ราย และนักท่องเที่ยวที่เดินทางไปท่องเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในซาฟารีในการมาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ในครั้งนี้ จำนวน 30 ราย พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่าสัตว์เชียงใหม่ในซาฟารีไม่มีเรื่องที่ต้องปรับปรุงจำนวน 53 ราย คิดเป็นร้อยละ 70.7 และมีความเห็นว่าสวนสัตว์เชียงใหม่ในซาฟารีมีเรื่องที่ต้องปรับปรุงจำนวน 22 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.3 (ตารางที่ 4.10)

ตารางที่ 4.10 ความเห็นว่าสวนสัตว์เชียงใหม่ในซาฟารีมีเรื่องที่ต้องปรับปรุงหรือไม่

กิจกรรม	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ไม่มีเรื่องที่ต้องปรับปรุง	53	70.7
มีเรื่องที่ต้องปรับปรุง	22	29.3
รวม	75 *	100

ที่มา : จากการสำรวจ

หมายเหตุ : * ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจข้อมูลมาจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 75 ราย ซึ่งประกอบไปด้วย นักท่องเที่ยวที่เคยเดินทางไปท่องเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในซาฟารี จำนวน 45 ราย และนักท่องเที่ยวที่เดินทางไปท่องเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในซาฟารีในการมาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ในครั้งนี้ จำนวน 30 ราย

นักท่องเที่ยวจำนวน 22 ราย ที่มีความเห็นว่าสวนสัตว์เชียงใหม่ในซาฟารีมีเรื่องที่ต้องปรับปรุงส่วนใหญ่มีความเห็นว่าควรปรับปรุงในเรื่องราคาค่าเข้าชมที่แพงเกินไป จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 31.8 รองลงมาเรื่องปริมาณสัตว์ที่มีน้อยเกินไป จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.7 เรื่องความสะดวกของสถานที่ท่องเที่ยว จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.7 เรื่องการเตรียมความพร้อมในการให้บริการ จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 9 เรื่องความสะดวกของห้องสุขา จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.6 เรื่องการสร้างความสะดวกต่างให้โดดเด่นจากสวนสัตว์ทั่วไป จำนวน 1 ราย ร้อยละ 4.6 และเรื่องการโฆษณาประชาสัมพันธ์ที่น้อยเกินไป จำนวน 1 ราย ร้อยละ 4.6 (ตารางที่ 4.11)

ตารางที่ 4.11 เรื่องที่สวนสัตว์เชียงใหม่ในที่พักสัตว์ต้องปรับปรุง

เรื่อง	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ความสะอาดของสถานที่ท่องเที่ยว	5	22.7
ราคาค่าเข้าชมที่แพงเกินไป	7	31.8
ความสะอาดของห้องสุขา	1	4.6
ปริมาณสัตว์ที่น้อยเกินไป	5	22.7
การเตรียมความพร้อมในการให้บริการ	2	9
การสร้างความสะดวกให้โดดเด่นจากสวนสัตว์ทั่วไป	1	4.6
การโฆษณาประชาสัมพันธ์ที่น้อยเกินไป	1	4.6
รวม	22 *	100

ที่มา : จากการสำรวจ

หมายเหตุ : * ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจข้อมูลมาจากกลุ่มตัวอย่างที่มีความเห็นว่าสวนสัตว์เชียงใหม่ในที่พักสัตว์มีเรื่องที่ต้องปรับปรุงจำนวน 22 ราย

4.2.6 ระดับความพึงพอใจที่มีต่อบริการต่างๆ ของสวนสัตว์เชียงใหม่ในที่พักสัตว์

การศึกษาถึงระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อบริการต่างๆ ได้ทำการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 75 ราย ซึ่งประกอบไปด้วย นักท่องเที่ยวที่เคยเดินทางไปท่องเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในที่พักสัตว์ จำนวน 45 ราย และนักท่องเที่ยวที่เดินทางไปท่องเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในที่พักสัตว์ในการมาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ในครั้งนี้ จำนวน 30 ราย ผลการศึกษาพบว่าบริการที่กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด ได้แก่ ความหลากหลายของสัตว์ ความสวยงามของสถานที่ท่องเที่ยว ความสะอาดของสถานที่ท่องเที่ยว การบริการและอรรถาธิบายของเจ้าหน้าที่ การจัดการเรื่องขยะมูลฝอย รถบริการนำเที่ยวภายในสวนสัตว์ ความเพียงพอของสถานที่จอดรถ ความปลอดภัยในการท่องเที่ยว ความเพียงพอของห้องสุขา และความสะอาดของห้องสุขา บริการที่กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง ได้แก่ คุณภาพของร้านอาหาร และความสะอาดของร้านอาหาร บริการที่กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในระดับน้อยได้แก่ ราคาอาหารและเครื่องดื่ม (ตารางที่ 4.12)

ตารางที่ 4.12 ระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อบริการต่างๆ ของสวนสัตว์เชียงใหม่
ไนท์ซาฟารี

เรื่อง	คะแนนเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความพึงพอใจ
ความหลากหลายของสัตว์	3.60	0.73	มาก
ความสวยงามของสถานที่ท่องเที่ยว	3.73	0.72	มาก
ความสะอาดของสถานที่ท่องเที่ยว	3.72	0.68	มาก
คุณภาพของร้านอาหาร	3.16	0.79	ปานกลาง
ความสะอาดของร้านอาหาร	3.17	0.82	ปานกลาง
ราคาอาหารและเครื่องดื่ม	2.46	0.91	น้อย
การบริการและอรรถาธิบายไมตรีของเจ้าหน้าที่	3.53	0.79	มาก
การจัดการเรื่องขยะมูลฝอย	3.56	0.70	มาก
รถบริการนำเที่ยวภายในสวนสัตว์	3.93	0.70	มาก
ความเพียงพอของสถานที่จอดรถ	3.71	0.71	มาก
ความปลอดภัยในการท่องเที่ยว	3.61	0.84	มาก
ความพอเพียงของห้องสุขา	3.61	0.83	มาก
ความสะอาดของห้องสุขา	3.63	0.92	มาก

ที่มา : จากการคำนวณ

4.3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกเที่ยวชมสวนสัตว์เชียงใหม่ในท่าซาฟารี

การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้นักท่องเที่ยวชาวไทยที่ตัดสินใจเลือกเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในท่าซาฟารีในการเดินทางมาท่องเที่ยวเชียงใหม่ครั้งนี้ ซึ่งมีจำนวน 30 ราย เป็นตัวแปรตามในการศึกษา และตั้งสมมติฐานว่าการตัดสินใจเลือกเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในท่าซาฟารีของนักท่องเที่ยวชาวไทยนั้น จะขึ้นอยู่กับตัวแปร 3 กลุ่มด้วยกัน กลุ่มแรกเป็นตัวแปรเกี่ยวกับลักษณะทั่วไปของนักท่องเที่ยว ได้แก่ เพศหญิง (FEMALE) อายุ (AGE) รายได้ (INCOME) ระดับการศึกษา (EDUO, EDU1, EDU2) รสนิยมในการชอบท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ(NAT) ตัวแปรกลุ่มต่อมาเป็นตัวแปรเกี่ยวกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยว ได้แก่ การเดินทางมาท่องเที่ยวในลักษณะเป็นกลุ่มหรือมากับครอบครัว (GROUP) ระยะเวลาการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ (LENGHT) และการใช้รถยนต์ส่วนตัวในการเดินทางในจังหวัดเชียงใหม่เป็นหลัก (CAR) และตัวแปรกลุ่มสุดท้ายเป็นตัวแปรเกี่ยวกับทัศนคติที่นักท่องเที่ยวมีต่อสวนสัตว์เชียงใหม่ในท่าซาฟารี ได้แก่ ความเห็นว่าราคาค่าเข้าชมเหมาะสม (PRICE) ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติในการทดสอบไคสแควร์ เพื่อทดสอบว่าตัวแปรอิสระมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในท่าซาฟารี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้ดังนี้

$$H_0 : \beta_1 = \beta_2 = \dots = \beta_{10} = 0$$

$$H_a : \beta_1 \neq \beta_2 \neq \dots \neq \beta_{10} \neq 0$$

โดยที่ $\beta_1 - \beta_{10}$ คือสัมประสิทธิ์ของตัวแปรทั้ง 10 ตัว

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล¹ สามารถแสดงรายละเอียดได้ดังตารางที่ 4.13 4.14 และ 4.15

หมายเหตุ : ¹ ผู้วิจัยได้ลองทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยกำหนดให้ตัวแปรตามมีค่าเป็น 1 เมื่อกลุ่มตัวอย่างเคยไปท่องเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในท่าซาฟารี ซึ่งประกอบไปด้วย นักท่องเที่ยวที่ตัดสินใจเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในท่าซาฟารีในการเดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ครั้งนี้ จำนวน 30 ราย และนักท่องเที่ยวที่เคยเดินทางไปเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในท่าซาฟารีแต่การเดินทางมาครั้งนี้ไม่ได้ไปจำนวน 45 ราย ซึ่งการวิเคราะห์ข้อมูลได้ใช้ตัวแปรอิสระในการศึกษาจากตัวแปรเพียง 2 กลุ่ม คือ ลักษณะทั่วไปของนักท่องเที่ยว (FEMALE, AGE, INCOME, EDUO, EDU1, EDU2, NAT) และทัศนคติที่นักท่องเที่ยวมีต่อสวนสัตว์เชียงใหม่ในท่าซาฟารี (PRICE) ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปรทั้งหมดส่งผล ต่อการตัดสินใจเลือกเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในท่าซาฟารีในทิศทางเช่นเดียวกันกับการศึกษาที่ได้แสดงไว้ในการศึกษาครั้งก่อนคือมีข้อแตกต่างที่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติคือ อิทธิพลของการศึกษาในระดับต่ำกว่าอนุปริญญา ไม่มีความแตกต่างจากตัวแปรการศึกษาในระดับอนุปริญญาหรือปริญญาตรีและความสามารถในการพยากรณ์ของแบบจำลองจะลดน้อยลง โดยแบบจำลองสามารถพยากรณ์ได้ถูกต้องเพียงร้อยละ 82.75 ดังนั้นในการศึกษาครั้งก่อนนี้ผู้วิจัยจึงได้กำหนดให้ตัวแปรตามในการศึกษามีค่าเป็น 1 เมื่อกลุ่มตัวอย่างตัดสินใจเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในท่าซาฟารีในการเดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ครั้งนี้ เนื่องจากทำให้แบบจำลองมีความแม่นยำในการพยากรณ์สูงขึ้น

ตารางที่ 4.13 ข้อมูลเบื้องต้นของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ตัวแปร	ค่าเฉลี่ย	SD.	min	max
นักท่องเที่ยวตัดสินใจเลือกเที่ยว สวนสัตว์ - เชียงใหม่ไนท์ซาฟารี ในการเดินทางครั้งนี้	0.075	0.2640	0.00	1.00
เพศหญิง	0.415	0.4933	0.00	1.00
อายุ (ปี)	31.273	10.7353	11.00	85.00
รายได้ (10,000 บาท)	1.9620	2.9364	0.05	50.00
ระดับการศึกษา				
ต่ำกว่าอนุปริญญา	0.2825	0.4508	0.00	1.00
อนุปริญญา หรือ ปริญญาตรี	0.6475	0.4783	0.00	1.00
สูงกว่าปริญญาตรี	0.07	0.255	0.00	1.00
การเดินทางมาท่องเที่ยวในลักษณะเป็นกลุ่ม หรือมากับครอบครัว	0.4750	0.5000	0.00	1.00
ระยะเวลาการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ (วัน)	4.8525	9.3624	1.00	90.00
รสนิยมในการชอบท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ	0.6350	0.4820	0.00	1.00
ความเห็นว่าราคาค่าเข้าชมเหมาะสม	0.3350	0.4726	0.00	1.00
การใช้รถยนต์ส่วนตัวในการเดินทางในจังหวัด - เชียงใหม่เป็นหลัก	0.4950	0.5006	0.00	1.00

ที่มา : จากการคำนวณ

ตารางที่ 4.14 แสดงผลการประมาณค่าสัมประสิทธิ์ของแบบจำลอง Logit

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์	ระดับนัยสำคัญ
ค่าคงที่	- 5.7596	0.0001 ***
1. ตัวแปรเกี่ยวกับลักษณะทั่วไปของนักท่องเที่ยว		
เพศหญิง	0.5919	0.2372
อายุ (ปี)	-0.0518	0.0810 *
รายได้ (10,000 บาท)	0.3584	0.0363 **
ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าอนุปริญญา	-2.1194	0.0170 **
อนุปริญญา หรือ ปริญญาตรี	-1.6650	0.0147 **
สูงกว่าปริญญาตรี (Reference)		
2. ตัวแปรเกี่ยวกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยว		
การเดินทางมาท่องเที่ยวในลักษณะเป็นกลุ่ม –		
หรือมากับครอบครัว	1.7746	0.0029 ***
ระยะเวลาในการท่องเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ (วัน)	0.0560	0.0004 ***
รสนิยมในการชอบท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ	1.8219	0.0253 **
การใช้รถยนต์ส่วนตัวในการเดินทางในจังหวัด -		
เชียงใหม่เป็นหลัก	2.0174	0.0024 ***
3. ตัวแปรเกี่ยวกับทัศนคตินักท่องเที่ยว		
ความเห็นว่าราคาเข้าชมเหมาะสม	1.5467	0.0041 ***
Log likelihood function	-60.39584	
Restrictd log likelihood	-106.5538	
Chi-squared	92.31589	
Prob[ChiSq > value]	.0000000	
Pseudo R - squared	.43319	
Accuracy of prediction	94.25%	

หมายเหตุ: * ความเชื่อมั่น ณ ระดับนัยสำคัญ 0.1
 ** ความเชื่อมั่น ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05
 *** ความเชื่อมั่น ณ ระดับนัยสำคัญ 0.01

จากตารางที่ 4.14 พบว่า ค่า Chi-squared คือ 92.31589 ซึ่งได้ค่า Probability Chi-squared เท่ากับ 0.00 ดังนั้น เมื่อพิจารณาระดับนัยสำคัญที่ 0.01 จึงปฏิเสธสมมติฐานว่าง (H_0) นั่นคือ $\beta_1 \neq \beta_2 \neq \dots \neq \beta_{10} \neq 0$ อธิบายได้ว่า แบบจำลองมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเที่ยวสวนสัตว์ในทซาฟารี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่น 99 % และเมื่อพิจารณาถึงค่า Pseudo R – squared ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.43319 สามารถอธิบายได้ว่าแบบจำลองมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเที่ยวสวนสัตว์ในทซาฟารี 43.319 % ซึ่งเป็นระดับที่พอยอมรับได้

เมื่อพิจารณาถึงตัวแปรที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 99 % 95 % และ 90 % พบว่า มีปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในทซาฟารีของนักท่องเที่ยวชาวไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่น 99 % ได้แก่ การเดินทางมาท่องเที่ยวในลักษณะเป็นกลุ่มหรือมากับครอบครัว (GROUP) ระยะเวลาการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ (LENGHT) ความเห็นว่าราคาค่าเข้าชมเหมาะสม (PRICE) การใช้รถยนต์ส่วนตัวในการเดินทางในจังหวัดเชียงใหม่เป็นหลัก (CAR) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % ได้แก่ ระดับรายได้ของนักท่องเที่ยว (INCOME) การศึกษาระดับต่ำกว่าอนุปริญญา (EDU0) การศึกษาระดับอนุปริญญาหรือระดับปริญญาตรี (EDU1) รสนิยมในการชอท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ (NAT) และที่ระดับความเชื่อมั่น 90 % ได้แก่ อายุของนักท่องเที่ยว (AGE) ซึ่งทุกปัจจัยเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ยกเว้นปัจจัยด้านอายุของนักท่องเที่ยวเพียงปัจจัยเดียวที่ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งสามารถอธิบายรายละเอียดของตัวแปรต่างๆ ตามกลุ่มที่แบ่งไว้คือ ตัวแปรเกี่ยวกับลักษณะทั่วไปของนักท่องเที่ยว ตัวแปรเกี่ยวกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว และตัวแปรเกี่ยวกับทัศนคติที่นักท่องเที่ยวมีต่อสวนสัตว์เชียงใหม่ในทซาฟารี ได้ดังนี้

ตัวแปรเกี่ยวกับลักษณะทั่วไปของนักท่องเที่ยว พบว่า อายุของนักท่องเที่ยวชาวไทย (AGE) มีค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรเท่ากับ -0.0518 ดังนั้นความสัมพันธ์ของตัวแปรอายุจึงมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกับการตัดสินใจเลือกเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในทซาฟารี กล่าวคือ นักท่องเที่ยวชาวไทยจะมีแนวโน้มที่จะท่องเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในทซาฟารีลดลงเมื่อมีอายุสูงขึ้น รายได้ต่อเดือนของนักท่องเที่ยวชาวไทย (INCOME) มีค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรเท่ากับ 0.3584 ดังนั้นความสัมพันธ์ของตัวแปรรายได้จึงมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับการตัดสินใจเลือกเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในทซาฟารี กล่าวคือ นักท่องเที่ยวชาวไทยจะมีแนวโน้มที่จะท่องเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในทซาฟารีมากขึ้นเมื่อมีรายได้สูงขึ้น ส่วนตัวแปรด้านการศึกษาระดับต่ำกว่าอนุปริญญา (EDU0) มีค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรเท่ากับ -2.1194 และการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือระดับปริญญาตรี (EDU1) มีค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรเท่ากับ -1.6550 ซึ่งจะเห็นได้ว่าการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นนั้นทำให้นักท่องเที่ยวชาวไทยมีแนวโน้มที่จะท่องเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในทซาฟารีมาก

ขึ้น ส่วนตัวแปรเพศของนักท่องเที่ยว (SEX) ไม่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเที่ยวสวนสัตว์ เชียงใหม่ในทิวเขาฟารีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตัวแปรเกี่ยวกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว พบว่า ตัวแปรความชอบในการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ (NAT) มีค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรเท่ากับ 1.8219 ความสัมพันธ์ของตัวแปรนี้จึงมีทิศทางเดียวกันกับการตัดสินใจเลือกเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในทิวเขาฟารี กล่าวคือ หากนักท่องเที่ยวมีความชอบในการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ ก็จะมีแนวโน้มที่จะท่องเที่ยวสวนสัตว์ เชียงใหม่ในทิวเขาฟารีมากกว่านักท่องเที่ยวที่ชื่นชอบการท่องเที่ยวในลักษณะอื่นๆ ตัวแปรการเดินทางมาท่องเที่ยวในลักษณะเป็นกลุ่มหรือมากับครอบครัว (GROUP) มีค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรเท่ากับ 1.7746 ความสัมพันธ์ของตัวแปรนี้จึงมีทิศทางเดียวกันกับการตัดสินใจเลือกเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในทิวเขาฟารี กล่าวคือ หากเดินทางมาท่องเที่ยวในลักษณะเป็นกลุ่มหรือมากับครอบครัว ก็จะมีแนวโน้มที่จะท่องเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในทิวเขาฟารีมากกว่านักท่องเที่ยวที่เดินทางมาในลักษณะอื่นๆ ตัวแปรระยะเวลาการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ (LENGHT) ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรมีค่าเท่ากับ 0.0560 ความสัมพันธ์ของตัวแปรนี้จึงมีทิศทางเดียวกันกับการตัดสินใจเลือกเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในทิวเขาฟารี กล่าวคือ หากนักท่องเที่ยวมีระยะเวลาการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ยาวนานขึ้นก็จะมีแนวโน้มที่จะท่องเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในทิวเขาฟารีมากขึ้น และตัวแปรสุดท้ายในกลุ่มนี้ได้แก่ ตัวแปรการใช้รถยนต์ส่วนตัวในการเดินทางในจังหวัดเชียงใหม่เป็นหลัก (CAR) ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรมีค่าเท่ากับ 2.0174 ความสัมพันธ์ของตัวแปรนี้จึงมีทิศทางเดียวกันกับการตัดสินใจเลือกเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในทิวเขาฟารี กล่าวคือ หากนักท่องเที่ยวใช้รถยนต์ส่วนตัวในการเดินทางในจังหวัดเชียงใหม่เป็นหลักก็จะมีแนวโน้มที่จะท่องเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในทิวเขาฟารีมากกว่านักท่องเที่ยวที่ใช้ยานพาหนะอื่นๆ ในการเดินทางในจังหวัดเชียงใหม่เป็นหลัก

ตัวแปรเกี่ยวกับทัศนคติที่นักท่องเที่ยวมีต่อสวนสัตว์เชียงใหม่ในทิวเขาฟารี พบว่าตัวแปรความเห็นว่าราคาค่าเข้าชมเหมาะสม (PRICE) มีค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรเท่ากับ 1.5467 ความสัมพันธ์ของตัวแปรนี้จึงมีทิศทางเดียวกันกับการตัดสินใจเลือกเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในทิวเขาฟารี กล่าวคือ นักท่องเที่ยวมีแนวโน้มที่จะท่องเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในทิวเขาฟารีมากขึ้นเมื่อ มีความเห็นว่าราคาค่าเข้าชมเหมาะสม

จากที่ได้กล่าวมาข้างต้นเป็นการอธิบายถึงทิศทางของความสัมพันธ์ของตัวแปรต่างๆ ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในทิวเขาฟารีโดยพิจารณาจากการประมาณค่าจากแบบจำลองโลจิสต์ ซึ่งเป็นการยากที่จะบอกถึงขนาดของผลกระทบของตัวแปรอิสระที่มีต่อโอกาสความน่าจะเป็นในการตัดสินใจเลือกเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในทิวเขาฟารี ดังนั้นจึงพิจารณาขนาด

ของความสัมพันธ์โดยการวิเคราะห์ผลกระทบหน่วยสุดท้าย (marginal effect) โดยค่าของผลกระทบหน่วยสุดท้ายของตัวแปรเชิงปริมาณ คือผลกระทบที่เกิดจากตัวแปรนั้นๆ เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จากค่าเฉลี่ยของตัวแปรนั้น โดยสมมติให้ตัวแปรอื่นๆ มีค่าคงที่ที่ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง และค่าของผลกระทบหน่วยสุดท้ายของตัวแปรหุ่น คือผลกระทบที่ค่าของตัวแปรนั้นๆ เปลี่ยนแปลงจาก 0 ไปเป็น 1 โดยสมมติให้ตัวแปรอื่นๆ มีค่าคงที่ที่ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง ผลการวิเคราะห์แสดงดังตารางที่ 4.15

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 Copyright © by Chiang Mai University
 All rights reserved

ตารางที่ 4.15 แสดงผลการประมาณค่าสัมประสิทธิ์โดยวิธี Marginal effect

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์	ระดับนัยสำคัญ
ค่าคงที่	- 0.07506	0.0001 ***
1. ตัวแปรเกี่ยวกับลักษณะทั่วไปของนักท่องเที่ยว		
เพศหญิง	0.00821	0.2372
อายุ (ปี)	-0.00068	0.0810 *
รายได้ (10,000 บาท)	0.00467	0.0363 **
ระดับการศึกษาที่สูงขึ้น		
จากระดับต่ำกว่าอนุปริญญาไปเป็นระดับ		
อนุปริญญา หรือ ปริญญาตรี ^ก	0.00494	
จากระดับอนุปริญญา หรือ ปริญญาตรีไป		
เป็นระดับที่สูงกว่าปริญญาตรี ^ก	0.05299	
2. ตัวแปรเกี่ยวกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยว		
การเดินทางมาท่องเที่ยวในลักษณะเป็นกลุ่ม –		
หรือมากับครอบครัว	0.02713	0.0029 ***
ระยะเวลาในการท่องเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ (วัน)	0.00073	0.0004 ***
รสนิยมในการช้อปปิ้งเที่ยวเชิงธรรมชาติ	0.02117	0.0253 **
การใช้รถยนต์ส่วนตัวในการเดินทางในจังหวัด -		
เชียงใหม่เป็นหลัก	0.03084	0.0024 ***
3. ตัวแปรเกี่ยวกับทัศนคตินักท่องเที่ยว		
ความเห็นว่าราคาค่าเข้าชมเหมาะสม	0.02817	0.0041 ***

หมายเหตุ: * ความเชื่อมั่น ณ ระดับนัยสำคัญ 0.1

** ความเชื่อมั่น ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

*** ความเชื่อมั่น ณ ระดับนัยสำคัญ 0.01

^ก ค่าผลกระทบหน่วยสุดท้ายของระดับการศึกษาที่สูงขึ้น ที่ได้จากการคำนวณโดย โปรแกรม Lindep Version 8 เป็นการคำนวณบนพื้นฐานที่ว่าระดับการศึกษาในแต่ละระดับมีความเป็นอิสระต่อกัน ซึ่งในความเป็นจริงระดับการศึกษาในระดับต่างๆ มีความเกี่ยวข้องกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้คำนวณค่าผลกระทบหน่วยสุดท้ายของระดับการศึกษาที่สูงขึ้น ขึ้นมาใหม่ โดยคำนวณจากการกำหนดให้กลุ่มตัวอย่างมีการศึกษาที่สูงขึ้นทีละระดับ และกำหนดให้ค่าของตัวแปรอื่นๆ คงที่ ที่ค่าเฉลี่ยของตัวแปรนั้นๆ แล้วพิจารณาถึงค่าผลกระทบหน่วยสุดท้ายจากโอกาสความน่าจะเป็นที่เปลี่ยนแปลงไป

จากตารางที่ 4.15 สามารถอธิบายค่าผลกระทบหน่วยสุดท้ายของตัวแปรต่างๆ ได้ดังนี้

ค่าผลกระทบหน่วยสุดท้ายของตัวแปรอายุมีค่าเท่ากับ -0.00068 สามารถอธิบายได้ว่าหากนักท่องเที่ยวชาวไทยมีอายุเพิ่มขึ้นจากค่าเฉลี่ย 1 ปี โอกาสความน่าจะเป็นที่จะตัดสินใจเลือกเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในทซาฟารีจะลดลงร้อยละ 0.068 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักท่องเที่ยวที่มีอายุน้อยมีความนิยมในการท่องเที่ยวสวนสัตว์มากกว่านักท่องเที่ยวสูงอายุ

ค่าผลกระทบหน่วยสุดท้ายของตัวแปรรายได้มีค่าเท่ากับ 0.00467 สามารถอธิบายได้ว่าหากนักท่องเที่ยวชาวไทยมีรายได้เพิ่มขึ้นจากค่าเฉลี่ย 10,000 บาท เขาก็มีโอกาสความน่าจะเป็นที่จะตัดสินใจเลือกเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในทซาฟารีเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.467 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการที่นักท่องเที่ยวมีรายได้มากขึ้นจะทำให้เขามีอำนาจซื้อที่สูงขึ้น

ค่าผลกระทบหน่วยสุดท้ายของตัวแปรด้านการศึกษา จะพิจารณาผลกระทบหน่วยสุดท้ายเป็น 2 กรณี โดยในกรณีที่ 1 ได้สมมติให้นักท่องเที่ยวมีการศึกษาในระดับต่ำกว่าอนุปริญญา แล้วมีการศึกษาที่สูงขึ้นไปเป็นระดับอนุปริญญาหรือระดับปริญญาตรี ซึ่งพบว่าผลกระทบของกรณีนี้ มีค่าผลกระทบหน่วยสุดท้ายเท่ากับ 0.00494 หรือมีโอกาสความน่าจะเป็นที่จะตัดสินใจเลือกเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในทซาฟารีเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.494 ในกรณีที่ 2 ได้สมมติให้นักท่องเที่ยวมีการศึกษาในระดับอนุปริญญาหรือระดับปริญญาตรี แล้วมีการศึกษาที่สูงขึ้นไปเป็นระดับที่สูงกว่าปริญญาตรี ซึ่งพบว่าผลกระทบของกรณีนี้ มีค่าผลกระทบหน่วยสุดท้ายเท่ากับ 0.05299 หรือมีโอกาสความน่าจะเป็นที่จะตัดสินใจเลือกเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในทซาฟารีเพิ่มขึ้นร้อยละ 5.29 จากผลกระทบหน่วยสุดท้ายของตัวแปรการศึกษา แสดงให้เห็นว่าเมื่อนักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น ก็จะมีโอกาสความน่าจะเป็นที่จะตัดสินใจเลือกเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในทซาฟารีเพิ่มขึ้น ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากการท่องเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในทซาฟารีนั้นเป็นการท่องเที่ยวในลักษณะการท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้และการเข้าถึงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งนักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาสูงมีแนวโน้มที่จะประเมินคุณค่าและเข้าใจถึงการท่องเที่ยวในลักษณะนี้สูงกว่านักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่า

ค่าผลกระทบหน่วยสุดท้ายของตัวแปรการเดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ในลักษณะเป็นกลุ่ม หรือมากับครอบครัวมีค่าเท่ากับ 0.02713 สามารถอธิบายได้ว่าหากนักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ในลักษณะเป็นกลุ่ม หรือมากับครอบครัว จะมีโอกาสความน่าจะเป็นที่จะตัดสินใจเลือกเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในทซาฟารีมากขึ้นร้อยละ 2.713 ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากสวนสัตว์เชียงใหม่ในทซาฟารีนั้น มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นแหล่งท่องเที่ยว เพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์ของสมาชิกในกลุ่มหรือในครอบครัว

ค่าผลกระทบหน่วยสุดท้ายของตัวแปรระยะเวลาการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่มีค่าเท่ากับ 0.00073 สามารถอธิบายได้ว่าหากนักท่องเที่ยวชาวไทยมีระยะเวลาการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ยาวนานขึ้นจากค่าเฉลี่ย 1 วัน จะมีโอกาสความน่าจะเป็นที่จะตัดสินใจเลือกเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในซาฟารีมากขึ้นร้อยละ 0.073 ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากการท่องเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในซาฟารีเป็นการท่องเที่ยวในเวลากลางคืน ซึ่งนักท่องเที่ยวอาจต้องพักค้างคืนในจังหวัดเชียงใหม่ นักท่องเที่ยวที่มีระยะเวลาการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่สั้นอาจไม่สะดวกที่จะเที่ยวชมสวนสัตว์เชียงใหม่ในซาฟารี ดังนั้นนักท่องเที่ยวที่มีระยะเวลาการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ยาวนาน จึงมีแนวโน้มความน่าจะเป็นที่จะตัดสินใจเที่ยวชมสวนสัตว์เชียงใหม่ในซาฟารีมากกว่านักท่องเที่ยวที่มีระยะเวลาการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่สั้น

ค่าผลกระทบหน่วยสุดท้ายของตัวแปรทัศนคติในการชอบท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติมีค่าเท่ากับ 0.02117 สามารถอธิบายได้ว่าหากนักท่องเที่ยวมีความชอบในการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ จะมีโอกาสความน่าจะเป็นที่จะตัดสินใจเลือกเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในซาฟารีมากขึ้นร้อยละ 2.117 ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากสวนสัตว์เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่ดึงดูดใจเพราะมีการจำลองชีวิตความเป็นอยู่ของสัตว์ต่างๆ ให้ใกล้เคียงกับความเป็นจริง ดังนั้นสวนสัตว์เชียงใหม่ในซาฟารีจึงเป็นที่ต้องการของนักท่องเที่ยวที่ชอบท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ

ค่าผลกระทบหน่วยสุดท้ายของตัวแปรความเห็นว่าราคาค่าเข้าชมเหมาะสม มีค่าเท่ากับ 0.02817 สามารถอธิบายได้ว่าหากนักท่องเที่ยวมีความเห็นว่าราคาค่าเข้าชมเหมาะสม จะมีโอกาสความน่าจะเป็นที่จะตัดสินใจเลือกเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในซาฟารีมากขึ้นร้อยละ 2.817 ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีเหตุผลในการตัดสินใจซื้อสินค้าหรือบริการ โดยพิจารณาจากราคาของสินค้าหรือบริการชนิดนั้นๆ เป็นหลัก นั่นคือเมื่อรู้สึกราคาค่าเข้าชมเหมาะสมก็จะตัดสินใจเที่ยวชมสวนสัตว์เชียงใหม่ในซาฟารี

ค่าผลกระทบหน่วยสุดท้ายของตัวแปรการใช้รถยนต์ส่วนตัวในการเดินทางในจังหวัดเชียงใหม่เป็นหลักมีค่าเท่ากับ 0.03084 สามารถอธิบายได้ว่าหากนักท่องเที่ยวใช้รถยนต์ส่วนตัวในการเดินทางในจังหวัดเชียงใหม่เป็นหลักจะมีโอกาสความน่าจะเป็นที่จะตัดสินใจเลือกเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในซาฟารีมากขึ้นร้อยละ 3.084 ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากสวนสัตว์เชียงใหม่ในซาฟารีตั้งอยู่ห่างไกลจากตัวเมือง และเวลาในการท่องเที่ยวก็ยังเป็นเวลากลางคืน การเดินทางไปท่องเที่ยวอาจไม่สะดวกนักหากไม่มีรถยนต์ส่วนตัว ดังนั้นนักท่องเที่ยวใช้รถยนต์ส่วนตัวเป็นหลัก จึงมีแนวโน้มที่จะท่องเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในซาฟารีมากกว่านักท่องเที่ยวที่ใช้บริการยานพาหนะสาธารณะ

จากการวิเคราะห์ค่าผลกระทบหน่วยสุดท้ายข้างต้นพบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวสัตว์เชียงใหม่ในนันทชาฟารีมากที่สุดคือ ปัจจัยด้านการเดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ในลักษณะเป็นกลุ่ม หรือมากับครอบครัว ด้านรสนิยมในการชอบท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ ด้านความเห็นว่าราคาค่าเข้าชมเหมาะสม ด้านการใช้รถยนต์ส่วนตัวในการเดินทางในจังหวัดเชียงใหม่เป็นหลัก ส่วนปัจจัยที่มีอิทธิพลมากที่สุดคือปัจจัยด้านการศึกษาของนักท่องเที่ยว

เมื่อนำแบบจำลองที่สร้างขึ้นมาข้างต้น มาทดสอบความเที่ยงตรงในการพยากรณ์ของแบบจำลอง โดยใช้ค่าของตัวแปรอิสระของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละรายในแบบจำลอง ซึ่งหากผลของการพยากรณ์มีค่ามากกว่า 0.5 จะถือว่านักท่องเที่ยวคนนั้นตัดสินใจเลือกเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในนันทชาฟารี ($Y = 1$) และหากผลของการพยากรณ์มีค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับ 0.5 จะถือว่านักท่องเที่ยวคนนั้นไม่ตัดสินใจเลือกเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในนันทชาฟารี ($Y = 0$) การทดสอบความเที่ยงตรงในการพยากรณ์จะทำโดยการเปรียบเทียบจำนวนตัวอย่างที่พยากรณ์ด้วยแบบจำลองได้อย่างถูกต้องกับจำนวนตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ทั้งหมด 400 ตัวอย่าง รายละเอียดของความถูกต้องในการพยากรณ์แสดงดังตารางที่ 4.16

ตารางที่ 4.16 แสดงความเที่ยงตรงในการทำนายของแบบจำลอง

สถานะ	ค่าพยากรณ์ให้ผลว่า		รวม
	นักท่องเที่ยวจะไม่ตัดสินใจเลือกเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในนันทชาฟารี	นักท่องเที่ยวจะตัดสินใจเลือกเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในนันทชาฟารี	
นักท่องเที่ยวที่ไม่ตัดสินใจเลือกเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในนันทชาฟารี	366 (91.5 %)	4 (1.0 %)	370 (92.5 %)
นักท่องเที่ยวที่ตัดสินใจเลือกเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในนันทชาฟารี	19 (4.8 %)	11 (2.8 %)	30 (7.5 %)
รวม	385 (96.3 %)	15 (3.8 %)	400 (100.0 %)

จากตารางที่ 4.16 พบว่าแบบจำลองสามารถพยากรณ์ได้อย่างถูกต้องจำนวน 377 ตัวอย่าง จากจำนวนตัวอย่างทั้งหมด 400 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 94.25 และแบบจำลองพยากรณ์ผิดพลาดจำนวน 23 ตัวอย่าง จากจำนวนตัวอย่างทั้งหมด 400 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 5.75 ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าแบบจำลองที่สร้างขึ้นในการศึกษาครั้งนี้มีความเที่ยงตรงในการพยากรณ์สูงถึงร้อยละ 94.25 แต่แบบจำลองที่สร้างขึ้น มีข้อควรระวังคือ แบบจำลองสามารถทำนายได้ค่อนข้างแม่นยำในกรณีที่พยากรณ์ว่านักท่องเที่ยวไม่ตัดสินใจเลือกเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในทิวเขาฟารีโดยพิจารณาจากการที่แบบจำลองพยากรณ์ว่ามีผู้ที่ไม่ตัดสินใจเลือกเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในทิวเขาฟารีจำนวน 366 ราย ซึ่งใกล้เคียงกับความเป็นจริงคือ 370 แต่ในกรณีที่พยากรณ์ว่านักท่องเที่ยวจะตัดสินใจเลือกเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในทิวเขาฟารีนั้น แบบจำลองที่สร้างขึ้นพยากรณ์ได้ไม่แม่นยำเท่าที่ควร โดยพิจารณาจากการที่แบบจำลองพยากรณ์ว่ามีผู้ที่ตัดสินใจเลือกเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในทิวเขาฟารีจำนวน 11 ราย ซึ่งในความเป็นจริงมี 30 ราย ทั้งนี้เป็นเพราะว่าลักษณะของข้อมูลมีกลุ่มตัวอย่างที่เลือกเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในทิวเขาฟารีคิดเป็นสัดส่วนที่ค่อนข้างน้อย เมื่อเทียบกับจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด (7.5%)

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการศึกษา

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมการท่องเที่ยวและทัศนคติที่นักท่องเที่ยวที่มีต่อสวนสัตว์เชียงใหม่ในทิวเขาฟารี และศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกเที่ยวชมสวนสัตว์เชียงใหม่ในทิวเขาฟารี ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ผู้ให้ข้อมูลในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่จำนวน 400 คน ผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมข้อมูลและนำมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติพรรณนา เพื่ออธิบายถึงพฤติกรรมการท่องเที่ยว และทัศนคติที่นักท่องเที่ยวที่มีต่อสวนสัตว์เชียงใหม่ในทิวเขาฟารี และได้ใช้แบบจำลองโลจิสต์ (logit mode) เป็นเครื่องมือในการศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกเที่ยวชมสวนสัตว์เชียงใหม่ในทิวเขาฟารี ซึ่งผลการศึกษารูปได้ดังต่อไปนี้

จากการสำรวจข้อมูลพบทั่วไปและพฤติกรรมการท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 400 ราย พบว่านักท่องเที่ยวส่วนมากรู้จักสวนสัตว์เชียงใหม่ในทิวเขาฟารีแต่ยังไม่เคยไปจำนวน 298 ราย คิดเป็นร้อยละ 74.5 และมีนักท่องเที่ยวที่เคยไปท่องเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในทิวเขาฟารีจำนวน 75 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.75 โดยนักท่องเที่ยวที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย 234 ราย คิดเป็นร้อยละ 58.5 มีอายุอยู่ในช่วง 20-30 ปี จำนวน 199 ราย คิดเป็นร้อยละ 49.75 มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคเหนือจำนวน 183 ราย คิดเป็นร้อยละ 45.75 มีรายได้ต่อเดือนอยู่ในช่วง 10,001-20,000 บาท 159 ราย คิดเป็นร้อยละ 39.75 มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน 136 ราย คิดเป็นร้อยละ 34 มีการศึกษาระดับปริญญาตรี 221 รายคิดเป็นร้อยละ 55.25 ชื่นชอบการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ 254 ราย คิดเป็นร้อยละ 63.5 ใช้รถทัวร์เป็นพาหนะที่ใช้เดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่จำนวน 176 ราย คิดเป็นร้อยละ 44 มีระยะเวลาการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่น้อยกว่า 4 วัน จำนวน 253 ราย คิดเป็นร้อยละ 63.25 พักอาศัยอยู่ที่พักอาศัยของคนรู้จัก จำนวน 172 ราย คิดเป็นร้อยละ 43 มีวัตถุประสงค์ในการเดินทางมายังจังหวัดเชียงใหม่เพื่อพักผ่อนหย่อนใจ จำนวน 126 ราย คิดเป็นร้อยละ 31.5 ใช้รถยนต์ส่วนตัวในการเดินทางในจังหวัดเชียงใหม่ 198 ราย คิดเป็นร้อยละ 49.5 และจากการสำรายนักท่องเที่ยวที่เคยไปท่องเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในทิวเขาฟารีทั้ง 75 ราย พบว่าส่วนใหญ่ใช้รถยนต์ส่วนตัวในการเดินทางไปท่องเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในทิวเขาฟารี 68 ราย คิดเป็นร้อยละ 90.6

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ในการเดินทางไปเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในซาฟารีเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจจำนวน 54 ราย คิดเป็นร้อยละ 72 นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่รู้จักสวนสัตว์เชียงใหม่ในซาฟารีจากการบอกเล่าปากต่อปาก จำนวน 57 ราย คิดเป็นร้อยละ 76 และได้รับอิทธิพลในการตัดสินใจไปเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในซาฟารีจากครอบครัวจำนวน 33 ราย คิดเป็นร้อยละ 44

จากการสำรวจทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่ได้เคยเดินทางไปท่องเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในซาฟารีแล้วพบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เห็นด้วยกับโครงการสวนสัตว์เชียงใหม่ในซาฟารีจำนวน 65 ราย คิดเป็นร้อยละ 86.7 โดยส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่าเป็นการเพิ่มสถานที่ท่องเที่ยวให้กับจังหวัดเชียงใหม่ 24 ราย คิดเป็นร้อยละ 36.9 ส่วนนักท่องเที่ยวที่ไม่เห็นด้วยส่วนใหญ่ให้เหตุผลเป็นการทรมานสัตว์ จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 40 นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีทัศนคติว่าราคาค่าเข้าชมไม่เหมาะสม จำนวน 266 ราย คิดเป็นร้อยละ 66.5 โดยส่วนใหญ่มีความเห็นว่าราคาค่าเข้าชมที่เหมาะสมควรเก็บราคาค่าเข้าชมของเด็กในราคาต่ำกว่า 51 บาท จำนวน 154 ราย คิดเป็นร้อยละ 57.9 และควรเก็บราคาค่าเข้าชมของผู้ใหญ่ในช่วง 51-100 บาท จำนวน 113 ราย คิดเป็นร้อยละ 42.5 นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความเห็นว่าสวนสัตว์เชียงใหม่ในซาฟารีไม่มีเรื่องที่ต้องปรับปรุง จำนวน 53 ราย คิดเป็นร้อยละ 70.7 แต่นักท่องเที่ยวที่มีความเห็นว่าสวนสัตว์เชียงใหม่ในซาฟารีมีเรื่องที่ต้องปรับปรุงส่วนใหญ่มีความเห็นว่าควรปรับปรุงในเรื่องราคาค่าเข้าชมที่แพงเกินไปจำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.7 และจากการสำรวจกลุ่มตัวอย่างที่ได้เคยเดินทางไปท่องเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในซาฟารีแล้ว พบว่าบริการที่กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในระดับมากได้แก่ ความหลากหลายของสัตว์ ความสวยงามของสถานที่ท่องเที่ยว ความสะอาดของสถานที่ท่องเที่ยว การบริการและอัธยาศัยไมตรีของเจ้าหน้าที่ การจัดการเรื่องขยะมูลฝอย รถบริการนำเที่ยวภายในสวนสัตว์ ความเพียงพอของสถานที่จอดรถ ความปลอดภัยในการท่องเที่ยว ความเพียงพอของห้องสุขา และความสะอาดของห้องสุขา บริการที่กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง ได้แก่ คุณภาพของร้านอาหาร และความสะอาดของร้านอาหาร บริการที่กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในระดับน้อยได้แก่ ราคาอาหารและเครื่องดื่ม

จากการวิเคราะห์ผลโดยใช้แบบจำลองโลจิสต์ (logit model) พบว่ามีปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในซาฟารีของนักท่องเที่ยวไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่น 99 % ได้แก่ การเดินทางมาท่องเที่ยวในลักษณะเป็นกลุ่มหรือมาพร้อมกับครอบครัว ระยะเวลาการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ ความเห็นว่าราคาค่าเข้าชมเหมาะสม การใช้รถยนต์ส่วนตัวในการเดินทางในจังหวัดเชียงใหม่เป็นหลัก ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % ได้แก่ ระดับรายได้ของนักท่องเที่ยว การศึกษาระดับต่ำกว่าอนุปริญญา การศึกษาระดับอนุปริญญาหรือระดับปริญญา

ตรี รสนิยมในการชอบท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ และที่ระดับความเชื่อมั่น 90 % ได้แก่ อายุของนักท่องเที่ยว ส่วนเพศของนักท่องเที่ยวไม่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในซาฟารีของนักท่องเที่ยวไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งแบบจำลองที่สร้างขึ้นมีความเที่ยงตรงในการพยากรณ์สูงถึงร้อยละ 94.25

ผลการวิเคราะห์ผลกระทบหน่วยสุดท้าย (marginal effect) พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยมีโอกาสความน่าจะเป็นสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่จะเลือกเที่ยวชมสวนสัตว์เชียงใหม่ในซาฟารี ถ้านักท่องเที่ยวมีรายได้สูงขึ้น มีการศึกษาสูงขึ้น มีความชอบในการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ เดินทางมาท่องเที่ยวในลักษณะเป็นกลุ่มหรือมาพร้อมกับครอบครัว มีระยะเวลาการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ยาวนานขึ้น มีความเห็นว่าราคาค่าเข้าชมเหมาะสม และใช้รถยนต์ส่วนตัวในการเดินทางในจังหวัดเชียงใหม่เป็นหลัก ซึ่งปัจจัยดังกล่าวข้างต้นเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนปัจจัยด้านอายุของนักท่องเที่ยวนั้นไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือนักท่องเที่ยวมีแนวโน้มที่จะเลือกเที่ยวชมสวนสัตว์เชียงใหม่ในซาฟารีน้อยลงหากมีอายุสูงขึ้น

5.2 ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

จากผลการศึกษาที่พบว่า นักท่องเที่ยวมีแนวโน้มที่จะท่องเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในซาฟารีมากขึ้น หากนักท่องเที่ยวชื่นชอบการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ และเดินทางมาท่องเที่ยวในลักษณะเป็นกลุ่ม หรือเดินทางมาพร้อมกับครอบครัว ดังนั้นทางสวนสัตว์เชียงใหม่ในซาฟารีจึงควรที่จะเน้นการสร้างภาพลักษณ์ในการเป็นสถานที่ท่องเที่ยวสำหรับการศึกษาระดมชาติ และเป็นสถานที่ท่องเที่ยวสำหรับการท่องเที่ยวเป็นหมู่คณะ หรือการท่องเที่ยวสำหรับครอบครัว และควรที่จะทำการโฆษณา ประชาสัมพันธ์ไปยังกลุ่มลูกค้าเป้าหมายคือ นักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาสูง มีรายได้สูง และมีอายุไม่สูงจนเกินไป

จากการศึกษาทำให้ทราบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความเห็นว่าราคาค่าเข้าชม สวนสัตว์เชียงใหม่ในซาฟารีนั้นแพงเกินไป ทางสวนสัตว์เชียงใหม่ในซาฟารีควรที่จะปรับปรุงราคาค่าเข้าชมให้มีความเหมาะสมมากขึ้น เนื่องจากความเห็นเรื่องราคาค่าเข้าชมเป็นปัจจัยที่อิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในซาฟารีของนักท่องเที่ยว โดยการปรับราคาค่าเข้าชมก็ควรที่จะมีการศึกษาวิจัยอย่างละเอียดต่อไปเพื่อให้เกิดความพอใจสูงสุดแก่นักท่องเที่ยว และไม่ก่อให้เกิดปัญหาด้านรายได้แก่ทางสวนสัตว์เชียงใหม่ในซาฟารี ในการปรับราคาค่าเข้าชมอาจทำได้โดยการให้ส่วนลดราคาค่าเข้าชมเมื่อนักท่องเที่ยวเดินทางมาเป็นหมู่คณะ หรือมาพร้อมกับครอบครัว เป็นต้น

จากผลการศึกษาที่พบว่านักท่องเที่ยวมีแนวโน้มที่จะเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในซาฟารีมากขึ้น เมื่อมีระยะเวลาการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ยาวนานขึ้น ดังนั้นแนวทางที่สวนสัตว์เชียงใหม่ในซาฟารีควรใช้ในการเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวคือ การจัดโปรแกรมการท่องเที่ยวให้นักท่องเที่ยวมีระยะเวลาการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่มากขึ้น และจัดเพิ่มโปรแกรมการท่องเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในซาฟารีไว้ในโปรแกรมดังกล่าว ส่วนอีกแนวทางอาจทำได้โดยการร่วมมือกับบริษัทท่องเที่ยว โดยเพิ่มโปรแกรมการท่องเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในซาฟารีเข้าไปในโปรแกรมการท่องเที่ยวของบริษัทท่องเที่ยว

ผลการศึกษายังทำให้ทราบว่าไม่มีนักท่องเที่ยวคนใดที่ใช้บริการรถสองแถวที่ทางสวนสัตว์เชียงใหม่ในซาฟารีจัดบริการไว้ตามเส้นทางต่างๆ โดยนักท่องเที่ยวเกือบทั้งหมดใช้รถยนต์ส่วนตัวในการเดินทางไปท่องเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในซาฟารี ดังนั้นทางสวนสัตว์เชียงใหม่ในซาฟารีจึงควรที่จะมีการศึกษาเพิ่มเติมเพื่อให้ทราบถึงปัญหาที่แท้จริงว่าโครงการรถสองแถวที่ไม่ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยว นั้น มีสาเหตุมาจากโครงการดังกล่าวไม่เป็นที่ต้องการของนักท่องเที่ยว หรือว่าเกิดจากการโฆษณา ประชาสัมพันธ์ไม่ทั่วถึง

5.3 ข้อเสนอแนะในการทำการศึกษารั้งต่อไป

การศึกษารั้งนี้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักท่องเที่ยวชาวไทยในช่วงเดือนพฤษภาคม และเดือนมิถุนายน ซึ่งถือว่าเป็นช่วงซบเซา (low season) ของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่ ดังนั้นจึงมีนักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ไม่มากนัก ซึ่งทำให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่ไม่หลากหลาย ดังนั้นหากมีการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป นักวิจัยก็ควรที่จะเลือกช่วงเวลาที่เหมาะสมในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งช่วงเวลาที่เหมาะสมควรเก็บรวบรวมข้อมูลในช่วง เดือนตุลาคม ถึงเดือนเมษายน เนื่องจากเป็นช่วงที่มีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่เป็นจำนวนมาก ซึ่งอาจจะทำให้ได้ข้อมูลจากนักท่องเที่ยวที่ตัดสินใจเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในซาฟารีมากขึ้น และนักวิจัยควรที่จะศึกษาข้อมูลจากนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ด้วยยานพาหนะส่วนตัวด้วย เพราะจะทำให้ได้ผลการศึกษาที่ครอบคลุมมากกว่าการศึกษาจากนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวด้วยยานพาหนะสาธารณะเพียงอย่างเดียว

เอกสารอ้างอิง

- กัลยา วานิชย์บัญชา. การวิเคราะห์สถิติขั้นสูงด้วย SPSS for Windows . พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : บริษัทธรรมสาร จำกัด, 2548 .
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. รายได้จากการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่ปี พ.ศ. 2539-48 . เชียงใหม่ : สำนักงานภาคเหนือเขต 1, 2549.
- ฉลองศรี พิมพ์สมพงษ์. การวางแผนและพัฒนาตลาดการท่องเที่ยว. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2546 .
- ชัยวุฒิ ชัยพันธ์. คณิตเศรษฐศาสตร์และเศรษฐมิติเพื่อการธุรกิจ. พิมพ์ครั้งที่ 2. นนทบุรี : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2542.
- ดุษฎี ชุมสาย, ม.ล. หลักวิชาการท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ : แพรววิทยา, 2518.
- ทรงศักดิ์ ศรีบุญจิตต์. 2549. การประมาณค่าแบบจำลองถดถอยที่มีตัวแปรตามเป็นตัวแปรหุ่น . แหล่งที่มา <http://fuangfah.econ.cmu.ac.th/Website%20econ/center/graduated/webss/ss%20web1.htm> 15 กุมภาพันธ์ 2549 .
- นวลทิพย์ ควกุล. เศรษฐศาสตร์จุลภาค. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.
- ปวีณา โทนแก้ว. ปัจจัยที่กำหนดรูปแบบการใช้จ่ายในการท่องเที่ยวภายในประเทศของคนไทย . วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2542.
- พรทิพย์ เขียรธีรวิทย์. ศักยภาพของจังหวัดเชียงใหม่ในการเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง . เชียงใหม่. คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2542.
- พรทิพย์ เขียรธีรวิทย์. เศรษฐศาสตร์ทั่วไป. เชียงใหม่ : นพบุรีการพิมพ์, 2541.
- รติ ธีรการุณวงศ์. ความเต็มใจที่จะจ่ายสำหรับการเข้าชมหมีแพนด้าและโครงการจัดตั้งกองทุนอนุรักษ์หมีแพนด้า . วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2548
- รสสุคนธ์ จุยก์คำวงศ์. การพัฒนาการประชาสัมพันธ์เพื่อการท่องเที่ยวของสวนสัตว์เชียงใหม่ . การค้นคว้าแบบอิสระศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2545.
- สกรินทร์ โพธิวาสวริน. ผลกระทบทางเศรษฐกิจของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่เปรียบเทียบกับระดับประเทศ . วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2536.

สถาบันศิลปะและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยบูรพา. ความหมายของนักท่องเที่ยว. แหล่งที่มา

<http://www.nectec.or.th/courseware/siamculture/travel/knowledge/travel04.html>.

15 สิงหาคม 2549.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2549. **Gross Provincial product.**

แหล่งที่มา <http://www.policy.or.th> 1 มีนาคม 2549.

สำนักงานจังหวัดเชียงใหม่. แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดเชียงใหม่. แหล่งที่มา

<http://e.chiangmai.go.th> 3 มีนาคม 2549 .

สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว. แผนปฏิบัติการราชการ 4 ปี พ.ศ.2548-2551. แหล่งที่มา

<http://e.chiangmai.go.th> 3 มีนาคม 2549 .

สวนสัตว์เชียงใหม่ไนท์ซาฟารี. 2549. ข้อมูลทั่วไปของสวนสัตว์เชียงใหม่ไนท์ซาฟารี.

แหล่งที่มา <http://www.chiangmaizoo.com> 3 มีนาคม 2549.

สุพรรณภา หัสภาค. ปัจจัยที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศให้มาท่องเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่.

การค้นคว้าแบบอิสระเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2545 .

สุระภี แพร่สกุล. ทศนคติของนักท่องเที่ยวต่างชาติต่อโครงการปีรณรงค์ท่องเที่ยวไทย ปี 2541-

2542 : ศึกษากรณีจังหวัดเชียงใหม่ . การค้นคว้าแบบอิสระรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา

การเมืองและการปกครอง มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2542 .

อารี วิบูลย์พงศ์. 2548 . แบบจำลองตัวแปรตามที่มีข้อจำกัด . แหล่งที่มา <http://web.agri.cmu.ac.th/>

/aec/ 23 กรกฎาคม 2549.

Cramer, J. S. (Jan Salomon). **Logit Models from Economics and Other Fields.** Cambridge :

Cambridge University Press, 2003.

Green, William H. **Econometric Analysis.** 4th ed. Upper Saddle River, NJ : Prentice Hall, 2000 .

Ramanathan Ramu. **Introductory Econometrics with Applications.** 5th ed. Orlando, FL :

Harcourt College Publishers, 2002.

Studenmund, A. H. **Using Econometrics a Practical Guide.** 4th ed. Boston : Addison Wesley

Longman, 2001.

Wooldridge, Jeffrey M. **Introductory Econometrics : A Modern Approach.** Australia : South-

Western Thomson Learning, 2003. อ้างถึงใน ปิยะลักษณ์ พุทธวงศ์. ตัวแปรตามเชิง

คุณภาพและแบบจำลองที่ตัวแปรตามที่มีค่าจำกัด : เอกสารประกอบการบรรยายวิชา

ระเบียบวิธีวิจัยสำหรับเศรษฐศาสตร์ (751408). เชียงใหม่ : คณะเศรษฐศาสตร์

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. 2549.

ภาคผนวก ก

ผลการวิเคราะห์โดยใช้แบบจำลองโลจิสต์

1. วิเคราะห์โดยให้ตัวแปรตามในการศึกษาเป็น 1 เมื่อนักท่องเที่ยวที่ตัดสินใจเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในท่าฟารีในการเดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ครั้งนี้ซึ่งมีจำนวน 30 ราย และใช้ตัวแปรอิสระจากตัวแปรทั้ง 3 กลุ่ม คือ ลักษณะทั่วไปของนักท่องเที่ยว (FEMALE, AGE, INCOME, EDU0, EDU1, EDU2, NAT) พฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว (GROUP, LENGTH, CAR) และทัศนคติที่นักท่องเที่ยวมีต่อสวนสัตว์เชียงใหม่ในท่าฟารี (PRICE)

```
--> RESET
Initializing NLOGIT Version 3.0.16 (August 1, 2005).
--> READ;FILE="C:\Documents and Settings\Administrator\Desktop\data final\Ns_...
--> DSTAT;Rhs=FEMALE,AGE,INCOME,EDU0,EDU1,GROUP,LENGTH,NAT,PRICE,CAR;Output=2$
Descriptive Statistics
All results based on nonmissing observations.
=====
Variable          Mean          Std.Dev.      Minimum      Maximum      Cases
=====
All observations in current sample
-----
FEMALE    .415000000    .493339091    .000000000    1.000000000    400
AGE       31.2725000    10.7352857    11.0000000    85.0000000    400
INCOME    1.961952500    2.93639511    .500000000E-01  50.0000000    400
EDU0      .282500000    .450779053    .000000000    1.000000000    400
EDU1      .647500000    .478346934    .000000000    1.000000000    400
GROUP     .475000000    .500000000    .000000000    1.000000000    400
LENGTH    4.852500000    9.36241854    1.000000000    90.0000000    400
NAT       .635000000    .482033079    .000000000    1.000000000    400
PRICE     .335000000    .472581563    .000000000    1.000000000    400
CAR       .495000000    .500601142    .000000000    1.000000000    400
```

Correlation Matrix for Listed Variables

	FEMALE	AGE	INCOME	EDU0	EDU1	GROUP	LENGTH	NAT
FEMALE	1.00000	-.05075	-.01615	-.06644	.05857	.08281	.05018	.05891
AGE	-.05075	1.00000	.33900	-.06826	.03242	.08228	-.12932	.03864
INCOME	-.01615	.33900	1.00000	-.12538	.07369	-.00250	-.04680	.07749
EDU0	-.06644	-.06826	-.12538	1.00000	-.85043	.08145	-.03761	-.11252
EDU1	.05857	.03242	.07369	-.85043	1.00000	-.08409	.04320	.08190
GROUP	.08281	.08228	-.00250	.08145	-.08409	1.00000	-.07173	.03484
LENGTH	.05018	-.12932	-.04680	-.03761	.04320	-.07173	1.00000	.07023
NAT	.05891	.03864	.07749	-.11252	.08190	.03484	.07023	1.00000
	FEMALE	AGE	INCOME	EDU0	EDU1	GROUP	LENGTH	NAT
PRICE	.13319	.07928	.06166	-.03359	.00261	.07796	.02649	.14204
CAR	.02872	.16325	.11553	-.12145	.05019	.07960	-.03625	.14821
	PRICE	CAR						
PRICE	1.00000	.03888						
CAR	.03888	1.00000						

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 Copyright © by Chiang Mai University
 All rights reserved

```
--> LOGIT;Lhs=Y;Rhs=ONE, FEMALE, AGE, INCOME, EDU0, EDU1, GROUP, LENGTH, NAT, PRICE, CAR
;Margin$
Normal exit from iterations. Exit status=0.
```

```
-----+-----
```

Multinomial Logit Model					
Maximum Likelihood Estimates					
Model estimated: Jul 04, 2006 at 01:19:34PM.					
Dependent variable Y					
Weighting variable None					
Number of observations 400					
Iterations completed 8					
Log likelihood function -60.39584					
Number of parameters 11					
Akaike IC= 142.792 Bayes IC= 186.698					
Finite sample corrected AIC = 143.472					
Restricted log likelihood -106.5538					
Chi squared 92.31589					
Degrees of freedom 10					
Prob[ChiSq > value] = .0000000					
Hosmer-Lemeshow chi-squared = 15.89577					
P-value= .04390 with deg.fr. = 8					

```
-----+-----
```

Variable	Coefficient	Standard Error	b/St.Er.	P[Z >z]	Mean of X
Characteristics in numerator of Prob[Y = 1]					
Constant	-5.75962585	1.46737775	-3.925	.0001	
FEMALE	.59194029	.50079213	1.182	.2372	.41500000
AGE	-.05182795	.02970141	-1.745	.0810	31.2725000
INCOME	.35838136	.17115691	2.094	.0363	1.96195250
EDU0	-2.11936187	.88764165	-2.388	.0170	.28250000
EDU1	-1.65502826	.67850938	-2.439	.0147	.64750000
GROUP	1.77460044	.59544311	2.980	.0029	.47500000
LENGTH	.05596410	.01588794	3.522	.0004	4.85250000
NAT	1.82189748	.81442171	2.237	.0253	.63500000
PRICE	1.54669623	.53956210	2.867	.0041	.33500000
CAR	2.01742899	.66537161	3.032	.0024	.49500000

```
-----+-----
```

Information Statistics for Discrete Choice Model.								
	M=Model	MC=Constants Only	M0=No Model					
Criterion F (log L)	-60.39584	-106.55379	-277.25887					
LR Statistic vs. MC	92.31589	.00000	.00000					
Degrees of Freedom	10.00000	.00000	.00000					
Prob. Value for LR	.00000	.00000	.00000					
Entropy for probs.	60.39584	106.55379	277.25887					
Normalized Entropy	.21783	.38431	1.00000					
Entropy Ratio Stat.	433.72606	341.41017	.00000					
Bayes Info Criterion	180.70633	273.02222	614.43239					
BIC - BIC(no model)	433.72606	341.41017	.00000					
Pseudo R-squared	.43319	.00000	.00000					
Pct. Correct Prec.	94.25000	.00000	50.00000					
Means:	y=0	y=1	y=2	y=3	y=4	y=5	y=6	y=7
Outcome	.9250	.0750	.0000	.0000	.0000	.0000	.0000	.0000
Pred.Pr	.9250	.0750	.0000	.0000	.0000	.0000	.0000	.0000
Notes: Entropy computed as $\sum(i)\sum(j)Pfit(i,j)*\log Pfit(i,j)$.								
Normalized entropy is computed against M0.								
Entropy ratio statistic is computed against M0.								
BIC = $2*craterion - \log(N)*degrees\ of\ freedom$.								
If the model has only constants or if it has no constants, the statistics reported here are not useable.								

Partial derivatives of probabilities with respect to the vector of characteristics. They are computed at the means of the Xs. Observations used are All Obs.

Variable	Coefficient	Standard Error	b/St.Er.	P[Z >z]	Elasticity
Characteristics in numerator of Prob[Y = 1]					
Constant	-.07505590	.03136692	-2.393	.0167	
Marginal effect for dummy variable is P 1 - P 0.					
FEMALE	.00820968	.00763265	1.076	.2821	.25799449
AGE	-.00067539	.00045872	-1.472	.1409	-1.59938586
INCOME	.00467021	.00314161	1.487	.1371	.69384187
Marginal effect for dummy variable is P 1 - P 0.					
EDU0	-.02085783	.01112770	-1.874	.0609	-.44619380
Marginal effect for dummy variable is P 1 - P 0.					
EDU1	-.03019696	.02062459	-1.464	.1432	-1.48060441
Marginal effect for dummy variable is P 1 - P 0.					
GROUP	.02713082	.01376279	1.971	.0487	.97587127
LENGTH	.00072929	.00033477	2.178	.0294	.26797955
Marginal effect for dummy variable is P 1 - P 0.					
NAT	.02117139	.01052619	2.011	.0443	1.01802661
Marginal effect for dummy variable is P 1 - P 0.					
PRICE	.02817261	.01619873	1.739	.0820	.71467395
Marginal effect for dummy variable is P 1 - P 0.					
CAR	.03083720	.01431180	2.155	.0312	1.15588921

Marginal Effects for	
Variable	All Obs.
ONE	-.07506
FEMALE	.00821
AGE	-.00068
INCOME	.00467
EDU0	-.02086
EDU1	-.03020
GROUP	.02713
LENGTH	.00073
NAT	.02117
PRICE	.02817
CAR	.03084

Fit Measures for Binomial Choice Model Logit model for variable Y		
Proportions P0=	.925000	P1= .075000
N =	400	N0= 370 N1= 30
LogL =	-60.39584	LogL0 = -106.5538
Estrella =	$1 - (L/L0)^{-2L0/n} = .26101$	
Efron	McFadden	Ben./Lerman
.41768	.43319	.91660
Cramer	Veall/Zim.	Rsqr ML
.39890	.53947	.20609
Information	Akaike I.C.	Schwarz I.C.
Criteria	120.84668	120.95644

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 Copyright © by Chiang Mai University
 All rights reserved

Predictions for Binary Choice Model. Predicted value is 1 when probability is greater than .500000, 0 otherwise. Note, column or row total percentages may not sum to 100% because of rounding. Percentages are of full sample.			
Actual Value	Predicted Value		Total Actual
	0	1	
0	366 (91.5%)	4 (1.0%)	370 (92.5%)
1	19 (4.8%)	11 (2.8%)	30 (7.5%)
Total	385 (96.3%)	15 (3.8%)	400 (100.0%)

Analysis of Binary Choice Model Predictions Based on Threshold = .5000

Prediction Success

Sensitivity = actual 1s correctly predicted	36.667%
Specificity = actual 0s correctly predicted	98.919%
Positive predictive value = predicted 1s that were actual 1s	73.333%
Negative predictive value = predicted 0s that were actual 0s	95.065%
Correct prediction = actual 1s and 0s correctly predicted	94.250%

Prediction Failure

False pos. for true neg. = actual 0s predicted as 1s	1.081%
False neg. for true pos. = actual 1s predicted as 0s	63.333%
False pos. for predicted pos. = predicted 1s actual 0s	26.667%
False neg. for predicted neg. = predicted 0s actual 1s	4.935%
False predictions = actual 1s and 0s incorrectly predicted	5.750%

2. วิเคราะห์โดยให้ตัวแปรตามในการศึกษาเป็น 1 เมื่อนักท่องเที่ยวที่เคยไปท่องเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในท่าฟารีซึ่งประกอบด้วย นักท่องเที่ยวที่ตัดสินใจเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในท่าฟารีในการเดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ครั้งนี้ จำนวน 30 ราย และนักท่องเที่ยวที่เคยเดินทางไปเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในท่าฟารีซึ่งแต่การเดินทางมาครั้งนี้ไม่ได้ไปเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในท่าฟารี จำนวน 45 ราย และใช้ตัวแปรอิสระจากตัวแปรเพียง 2 กลุ่ม คือ ลักษณะทั่วไปของนักท่องเที่ยว (FEMALE, AGE, INCOME, EDU0, EDU1, EDU2, NAT) และทัศนคติที่นักท่องเที่ยวมีต่อสวนสัตว์เชียงใหม่ในท่าฟารี (PRICE)

```
--> RESET
Initializing NLOGIT Version 3.0.16 (August 1, 2005).
--> READ;FILE="C:\Documents and Settings\Administrator\Desktop\data_final\Ns_...
--> DSTAT;Rhs=FEMALE,AGE,INCOME,EDU0,EDU1,NAT,PRICE;Output=2$
Descriptive Statistics
All results based on nonmissing observations.
=====
Variable          Mean          Std.Dev.      Minimum      Maximum      Cases
=====
All observations in current sample
-----
FEMALE          .415000000    .493339091    .000000000    1.000000000    400
AGE             31.2725000    10.7352857    11.0000000    85.0000000    400
INCOME          1.96195250    2.93639511    .500000000E-01  50.0000000    400
EDU0            .282500000    .450779053    .000000000    1.000000000    400
EDU1            .647500000    .478346934    .000000000    1.000000000    400
NAT             .635000000    .482033079    .000000000    1.000000000    400
PRICE          .335000000    .472581563    .000000000    1.000000000    400
```

Correlation Matrix for Listed Variables

	FEMALE	AGE	INCOME	EDU0	EDU1	NAT	PRICE
FEMALE	1.00000	-.05075	-.01615	-.06644	.05857	.05891	.13319
AGE	-.05075	1.00000	.33900	-.06826	.03242	.03864	.07928
INCOME	-.01615	.33900	1.00000	-.12538	.07369	.07749	.06166
EDU0	-.06644	-.06826	-.12538	1.00000	-.85043	-.11252	-.03359
EDU1	.05857	.03242	.07369	-.85043	1.00000	.08190	.00261
NAT	.05891	.03864	.07749	-.11252	.08190	1.00000	.14204
PRICE	.13319	.07928	.06166	-.03359	.00261	.14204	1.00000

--> LOGIT; Lhs=YY; Rhs=ONE, FEMALE, AGE, INCOME, EDU0, EDU1, NAT, PRICE; Margin
; Test: b(5) - b(6) = 0\$

Normal exit from iterations. Exit status=0.

```

+-----+
| Multinomial Logit Model
| Maximum Likelihood Estimates
| Model estimated: Jul 24, 2006 at 11:49:20AM.
| Dependent variable           YY
| Weighting variable           None
| Number of observations       400
| Iterations completed         5
| Log likelihood function      -168.0022
| Number of parameters         8
| Akaike IC= 352.004   Bayes IC= 383.936
| Finite sample corrected AIC = 352.373
| Restricted log likelihood    -193.0310
| Chi squared                  50.05767
| Degrees of freedom           7
| Prob[ChiSqd > value] =      .0000000
| Hosmer-Lemeshow chi-squared = 5.58385
| P-value= .69373 with deg.fr. = 8
| Wald test of 1 linear restrictions
| Chi-squared = .01, Sig. level = .93367
+-----+

```

Variable	Coefficient	Standard Error	b/St.Er.	P[Z >z]	Mean of X
Characteristics in numerator of Prob[Y = 1]					
Constant	-1.19023739	.65695974	-1.812	.0700	
FEMALE	.31024613	.27828681	1.115	.2649	.41500000
AGE	-.01379330	.01440825	-.957	.3384	31.2725000
INCOME	.16316547	.08515288	1.916	.0553	1.96195250
EDU0	-1.33285325	.50340832	-2.648	.0081	.28250000
EDU1	-1.36021467	.44929924	-3.027	.0025	.64750000
NAT	.56380283	.31552030	1.787	.0740	.63500000
PRICE	1.18810098	.28141853	4.222	.0000	.33500000

Information Statistics for Discrete Choice Model.							
	M=Model	MC=Constants Only	M0=No Model				
Criterion F (log L)	-168.00219	-193.03103	-277.25887				
LR Statistic vs. MC	50.05767	.00000	.00000				
Degrees of Freedom	7.00000	.00000	.00000				
Prob. Value for LR	.00000	.00000	.00000				
Entropy for probs.	168.00219	193.03103	277.25887				
Normalized Entropy	.60594	.69621	1.00000				
Entropy Ratio Stat.	218.51336	168.45569	.00000				
Bayes Info Criterion	377.94463	428.00230	596.45800				
BIC - BIC(no model)	218.51336	168.45569	.00000				
Pseudo R-squared	.12966	.00000	.00000				
Pct. Correct Prec.	82.75000	.00000	50.00000				
Means:	y=0	y=1	y=2	y=3	y=4	y=5	y>=7
Outcome	.8125	.1875	.0000	.0000	.0000	.0000	.0000
Pred.Pr	.8125	.1875	.0000	.0000	.0000	.0000	.0000
Notes: Entropy computed as $\sum(i)\sum(j)Pfit(i,j)*\log Pfit(i,j)$.							
Normalized entropy is computed against M0.							
Entropy ratio statistic is computed against M0.							
BIC = $2*craterion - \log(N)*degrees\ of\ freedom$.							
If the model has only constants or if it has no constants, the statistics reported here are not useable.							

Partial derivatives of probabilities with respect to the vector of characteristics. They are computed at the means of the Xs. Observations used are All Obs.							
Variable	Coefficient	Standard Error	b/St.Er.	P[Z >z]	Elasticity		
Characteristics in numerator of Prob[Y = 1]							
Constant	-.15826105	.08539889	-1.853	.0639			
Marginal effect for dummy variable is P 1 - P 0.							
FEMALE	.04203079	.03830220	1.097	.2725	.11046892		
AGE	-.00183404	.00191668	-.957	.3386	-.36324177		
INCOME	.02169545	.01158514	1.873	.0611	.26957626		
Marginal effect for dummy variable is P 1 - P 0.							
EDU0	-.14738383	.04708246	-3.130	.0017	-.26368944		
Marginal effect for dummy variable is P 1 - P 0.							
EDU1	-.20746750	.07664845	-2.707	.0068	-.85077414		
Marginal effect for dummy variable is P 1 - P 0.							
NAT	.07133444	.03751517	1.901	.0572	.28687814		
Marginal effect for dummy variable is P 1 - P 0.							
PRICE	.18052562	.04562483	3.957	.0001	.38300823		

Marginal Effects for	
Variable	All Obs.
ONE	-.15826
FEMALE	.04203
AGE	-.00183
INCOME	.02170
EDU0	-.14738
EDU1	-.20747
NAT	.07133
PRICE	.18053

Fit Measures for Binomial Choice Model		
Logit model for variable YY		
Proportions P0=	.812500	P1= .187500
N =	400 N0= 325	N1= 75
LogL =	-168.00219	LogL0 = -193.0310
Estrella =	1 - (L/L0)^(-2L0/n) = .12544	
Efron	McFadden	Ben./Lerman
.14426	.12966	.73872
Cramer	Veall/Zim.	Rsqr ML
.14248	.22647	.11763
Information	Akaike I.C.	Schwarz I.C.
Criteria	336.04438	336.12421

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 Copyright © by Chiang Mai University
 All rights reserved

-----+-----

Predictions for Binary Choice Model. Predicted value is 1 when probability is greater than .500000, 0 otherwise. Note, column or row total percentages may not sum to 100% because of rounding. Percentages are of full sample.

Actual Value	Predicted Value		Total Actual
	0	1	
0	321 (80.3%)	4 (1.0%)	325 (81.3%)
1	65 (16.3%)	10 (2.5%)	75 (18.8%)
Total	386 (96.5%)	14 (3.5%)	400 (100.0%)

-----+-----

=====
 Analysis of Binary Choice Model Predictions Based on Threshold = .5000

Prediction Success

Sensitivity = actual 1s correctly predicted 13.333%
 Specificity = actual 0s correctly predicted 98.769%
 Positive predictive value = predicted 1s that were actual 1s 71.429%
 Negative predictive value = predicted 0s that were actual 0s 83.161%
 Correct prediction = actual 1s and 0s correctly predicted 82.750%

Prediction Failure

False pos. for true neg. = actual 0s predicted as 1s 1.231%
 False neg. for true pos. = actual 1s predicted as 0s 86.667%
 False pos. for predicted pos. = predicted 1s actual 0s 28.571%
 False neg. for predicted neg. = predicted 0s actual 1s 16.839%
 False predictions = actual 1s and 0s incorrectly predicted 17.250%

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 Copyright © by Chiang Mai University
 All rights reserved

เชียงใหม่ไนท์ ซาฟารี

ตื่นเต้น หัวใจ นิ่งสงบผจญภัย กับสัตว์ป่าในยามค่ำคืน !!!
ตื่นตา ตื่นใจ กับความงามอันล้ำเลิศของกลุ่มอาคารล้านนา
ยอดศิลปะ ผสมผสาน ล้านนา กับอเมริกัน
ดื่มตำกับบรรยากาศ ที่สุดแสนจะโรแมนติก รอยทะเลสาบ SWAN LAKE
สนุกสนานเพลิดเพลินกับสายน้ำพุพุเตอร์
ถ่ายรูปคู่กับสัตว์ป่า สุนัขสีโต ที่เกิดในเชียงใหม่ไนท์ซาฟารี

ราคาบัตรเข้าชม

บัตรธรรมดา 2 โหล + เด็ก 1 โหล

เวลา ๓๙.๐๐ - ๒๒.๓๐ น.

ผู้ใหญ่ ๒๕๐ บาท เด็ก ๑๒๕ บาท

เด็ก ๑ โหล

จันทร์ - ศุกร์ เวลา ๓๓.๐๐ - ๒๒.๓๐ น.

เสาร์ - อาทิตย์ และวันหยุดนักขัตฤกษ์ ๓๐.๐๐ - ๒๒.๓๐ น.

ผู้ใหญ่ ๕๐๐ บาท เด็ก ๒๕๐ บาท

รถบริการรถสองแถวสีแดง

โทร ๐-๕๕๙๙-๑๑๓๑-๐-๕๕๓๕-๕๕๐๓

เส้นทางที่ ๑

ถนนท่าแพ (หน้าธนาคารกรุงเทพ) - ตลาดต้นหม่อม - เชียงใหม่ไนท์ซาฟารี

เส้นทางที่ ๒

ถนนท่าแพ (หน้าธนาคารกรุงเทพ) - เซ็นทรัลแอร์พอร์ต พลาซ่า - โลตัส - เชียงใหม่ไนท์ซาฟารี

รวมไป รถให้บริการทุก ๑ ชั่วโมง ตั้งแต่ ๑๗.๐๐ - ๒๑.๐๐ น. ค่าบริการ ๓๐ บาท/เที่ยว

รวมถัสนั รถให้บริการทุก ๑ ชั่วโมง ตั้งแต่ ๑๗.๐๐ - ๒๓.๐๐ น. ค่าบริการ ๓๐ บาท/เที่ยว

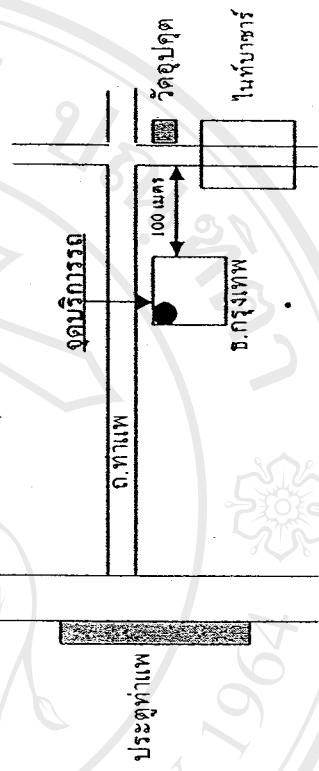
ตำบลหนองดวาย อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ ๕๐๒๓๐ โทร ๐-๕๓๙๙-๙๐๐๐ โทรสาร ๐-๕๓๙๙-๙๐๙๙

เชียงใหม่ไนท์ ซาฟารี

- จุดบริการจำหน่ายบัตรเข้าชมล่วงหน้า
- ร้าน V.SHOP EXPRESS ด.ราชวิถี โทร. ๐๕๓ - ๓๕๗๖๑๕
 - ร้าน LUCKY MISSAGE หนองแม่ไทย เชียงใหม่ประตูทางเข้าตลาดอนุสาร เชียงใหม่ไนท์ซาฟารี โทร. ๐๕๓ - ๒๗๑๖๖๔
 - ร้าน SUN SMILE (อัส รุข) เชียงซูเปอร์มาร์เก็ต ประตูทางออก เทสโก้ โลตัสทางดง โทร. ๐๕๓ - ๘๐๗๕๒๗
 - ร้านขายยาเคอรี่ของประดับ ประตูทางเข้า - ออก ที่อซูเปอร์มาร์เก็ต ชั้นล่าง ศูนย์การค้าเซ็นทรัลแอร์พอร์ต พลาซ่า โทร. ๐๙ - ๖๓๖๓๐๕๕
- ภาคผนวก ข

จุดบริการรถสองแถวสีแดง

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามเรื่อง “ การตัดสินใจเลือกเที่ยวชมสวนสัตว์เชียงใหม่ในทซาฟารี ”

คำชี้แจง : กรุณาตอบแบบสอบถามโดยให้ทำเครื่องหมาย ✓ ใน () และใส่ข้อความหรือตัวเลขในช่องว่าง

หมายเหตุ : การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อนำข้อมูลไปใช้ประกอบการค้นคว้าอิสระ

เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเที่ยวชมสวนสัตว์เชียงใหม่ในทซาฟารี

ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่

ผู้วิจัย : นายเอกลักษณ์ อริยวัฒน์ นักศึกษาปริญญาโท คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (หลักสูตร 1 ปี)

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ () 1. หญิง () 2. ชาย
2. อายุ _____ ปี
3. ภูมิลำเนาปัจจุบันอยู่จังหวัด _____
4. รายได้ต่อเดือน _____ บาท
5. อาชีพ

() 1. นักเรียน/นักศึกษา	() 2. พนักงานบริษัทเอกชน	() 3. เกษตรกร
() 4. ธุรกิจส่วนตัว	() 5. รับจ้าง	() 6. แม่บ้าน
() 7. ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	() 8. อื่นๆ _____	
6. การศึกษาสูงสุด

() 1. ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย	() 2. มัธยมศึกษาตอนปลาย (หรือ ปวช.)
() 3. อนุปริญญา (หรือ ปวส.)	() 4. ปริญญาตรี
() 5. ปริญญาโทขึ้นไป	
7. ลักษณะการเดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ของท่านในครั้งนี้เป็นแบบใด

() 1. เดินทางมาคนเดียว	() 2. เดินทางมากับครอบครัว
() 3. เดินทางมาเป็นหมู่คณะ หรือกลุ่มเพื่อน	() 4. อื่นๆ _____
8. ท่านมีระยะเวลาการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ _____ วัน

9. โดยทั่วไปแล้วลักษณะการท่องเที่ยวที่ท่านชื่นชอบเป็นแบบใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () 1. เจริญธรรมชาติ () 2. เจริญประวัติศาสตร์ โบราณสถานและโบราณวัตถุ
 () 3. ผจญภัย ท้าทาย () 4. เที่ยวชมทิวทัศน์ในเมือง (Sightseeing)
 () 5. เจริญอนุรักษ์ () 6. อื่นๆ ระบุ _____

ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมกรการท่องเที่ยวของผู้ตอบแบบสอบถาม

10. การเดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ครั้งนี้

- () 1. เป็นการเดินทางมาครั้งแรก () 2. เป็นการเดินทางมาท่องเที่ยวซ้ำ

11. แหล่งที่พักอาศัยในจังหวัดเชียงใหม่ครั้งนี้

- () 1. ที่พักอาศัยของคนรู้จัก () 2. เช่าอพาร์ทเมนต์ หรือ คอนโดมิเนียม
 () 3. หอพัก () 4. โรงแรม
 () 5. เกสเฮ้าส์
 () 6. อื่น _____

12. พาหนะที่ใช้เดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ครั้งนี้

- () 1. รถยนต์ส่วนตัว () 2. รถทัวร์ () 3. รถไฟ
 () 4. เครื่องบิน () 5. อื่นๆ _____

13. ท่านมีวัตถุประสงค์หลักในการเดินทางมาจังหวัดเชียงใหม่ครั้งนี้

- () 1. เข้าร่วมประชุมสัมมนา () 2. เพื่อดำเนินการเกี่ยวกับธุรกิจ
 () 3. พักผ่อนหย่อนใจ () 4. เดินทางมาเยี่ยมญาติหรือคนรู้จัก
 () 5. ดำเนินการด้านการศึกษา
 () 6. อื่น _____

14. การเดินทางในจังหวัดเชียงใหม่ครั้งนี้ ท่านใช้พาหนะใดในการเดินทางมากที่สุด

- () 1. รถยนต์ส่วนตัว
- () 2. รถเมล์
- () 3. รถสองแถว (รถแดง หรือ รถเหลือง)
- () 4. รถแท็กซี่
- () 5. รถจักรยานยนต์
- () 6. อื่นๆ _____

15. กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ใน () ที่ตรงกับท่าน

- () ท่านไม่รู้จักสวนสัตว์เชียงใหม่ในซาฟารี → **ตอบส่วนที่ 3**
- () ท่านรู้จักสวนสัตว์เชียงใหม่ในซาฟารี แต่ไม่เคยไป → **ตอบส่วนที่ 3**
- () ท่านเคยไปสวนสัตว์เชียงใหม่ในซาฟารี แต่การมาเที่ยวครั้งนี้ไม่ได้ไป → **ตอบส่วนที่ 4**
- () การมาเที่ยวครั้งนี้ท่านได้ไปเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในซาฟารี → **ตอบส่วนที่ 4**

ส่วนที่ 3 กรุณาอ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 16 - 18

สวนสัตว์เชียงใหม่ในท่าซาฟารีเป็นสวนสัตว์กลางคืนแห่งแรกของประเทศไทย ตั้งอยู่ที่เขตอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ (ห่างจากตัวเมืองประมาณ 10 กม.)

กิจกรรมหลัก : เดินชมสัตว์รอบๆ ทะเลสาบ สวอน เลค
นั่งรถเที่ยวชมสัตว์ในส่วน ชาวันนา ซาฟารี (สัตว์เท้าก๊ีบและสัตว์กินพืช)
นั่งรถเที่ยวชมสัตว์ในส่วน เพรดเตเตอร์ พรานน์ (สัตว์ป่าประเภทกินเนื้อ)

ราคาค่าเข้าชม : ผู้ใหญ่ 250 บาท ต่อท่าน และ เด็ก 125 บาท ต่อท่าน (ไม่รวมค่าอาหาร)

การเดินทาง : สามารถเดินทางไปได้ด้วยรถยนต์ส่วนตัว หรือใช้บริการรถสองแถว (รถสีส้มแดง) ที่ทางสวนสัตว์ได้จัดบริการไว้ให้ตามจุดรับส่งต่างๆ ใน 2 เส้นทางดังนี้

เส้นทางที่ 1 ถนนท่าแพ(หน้าธนาคารกรุงเทพ) - ตลาดต้นพะยอม - ในท่าซาฟารี

เส้นทางที่ 2 ถนนท่าแพ(หน้าธนาคารกรุงเทพ) - เซนทรัลแอร์พอร์ตพลาซ่า - โลตัส - ในท่าซาฟารี

รอบไป รถให้บริการทุก 1 ชั่วโมง ตั้งแต่เวลา 17-21.00 น. ค่าบริการ 30 บาท/เที่ยว

รอบกลับ รถให้บริการทุก 1 ชั่วโมง ตั้งแต่เวลา 17-23.00 น. ค่าบริการ 30 บาท/เที่ยว

16. ท่านมีความเห็นว่าราคาค่าเข้าชมสวนสัตว์เชียงใหม่ในท่าซาฟารี ที่เก็บในราคา ผู้ใหญ่ 250 บาท ต่อท่าน และ เด็ก 125 บาท ต่อท่าน มีความเหมาะสมหรือไม่

() เหมาะสม (ข้ามไปตอบข้อที่ 18) () ไม่เหมาะสม

17. ท่านคิดว่าราคาค่าเข้าชมที่เหมาะสมควรเป็น

ผู้ใหญ่ _____ บาท ต่อท่าน เด็ก _____ บาท ต่อท่าน

18. ท่านมีความเห็นว่าการเดินทางจากที่พักของท่านไปยังสวนสัตว์เชียงใหม่ในท่าซาฟารี

มีความสะดวกหรือไม่

() สะดวก () ไม่สะดวก

จบการสัมภาษณ์

☺ ขอขอบคุณครับ ที่ได้ให้ข้อมูลอันเป็นประโยชน์ต่อการวิจัย ☺

ส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสวนสัตว์เชียงใหม่ในท่าซาฟารี

19. ท่านเดินทางไปท่องเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในท่าซาฟารีด้วยวิธีใด

- () 1. รถยนต์ส่วนตัว () 2. รถสองแถว (รถแดง หรือ รถเหลือง) ที่ท่านจัดหาด้วยตัวเอง
 () 3. รถยนต์ (รถแดง) ที่ทางสวนสัตว์จัดบริการไว้ให้ ตามจุดรับส่งที่กำหนดไว้
 () 4. อื่นๆ _____

20. ท่านมีวัตถุประสงค์ใดในการเดินทางไปท่องเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในท่าซาฟารี

(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () 1. เพื่อพักผ่อนหย่อนใจ () 2. ศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับสัตว์
 () 3. สร้างความสัมพันธ์ของครอบครัว หรือกลุ่มเพื่อน
 () 4. อื่นๆ _____

21. ท่านรู้จักสวนสัตว์เชียงใหม่ในท่าซาฟารีได้อย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () 1. การบอกเล่าปากต่อปาก () 2. แผ่นป้ายจราจร
 () 3. วิทยุ () 4. โทรทัศน์
 () 5. หนังสือพิมพ์ หรือนิตยสาร () 6. อินเทอร์เน็ต
 () 7. อื่นๆ ระบุ _____

22. ท่านเห็นด้วยกับโครงการก่อสร้างสวนสัตว์เชียงใหม่ในท่าซาฟารีหรือไม่

- () เห็นด้วย เพราะ _____
 () ไม่เห็นด้วย เพราะ _____

23. บุคคลใดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจไปเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในท่าซาฟารี

- () 1. ตัวเอง () 2. ครอบครัว () 3. ผู้ร่วมงาน
 () 4. เพื่อน () 5. อื่นๆ ระบุ _____

24. ท่านมีความเห็นว่าราคาค่าเข้าชมสวนสัตว์เชียงใหม่ในท่าซาฟารี ที่เก็บในราคา
 ผู้ใหญ่ 250 บาท ต่อท่าน และ เด็ก 125 บาท ต่อท่าน มีความเหมาะสมหรือไม่

- () เหมาะสม (ข้ามไปตอบข้อที่ 26) () ไม่เหมาะสม

25. ท่านคิดว่าราคาค่าเข้าชมที่เหมาะสมควรเป็น

ผู้ใหญ่ _____ บาท ต่อท่าน เด็ก _____ บาท ต่อท่าน

26. ท่านมีความเห็นว่าการเดินทางจากที่พักของท่านไปยังสวนสัตว์เชียงใหม่ไนท์ซาฟารีมีความสะดวกหรือไม่

- () สะดวก () ไม่สะดวก

27. ท่านมีความพอใจต่อเรื่องต่างๆ เหล่านี้มากน้อยเพียงใด

เรื่อง	มากที่สุด	มาก	พอใช้	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่ได้ใช้บริการ
ความหลากหลายของสัตว์						
ความสวยงามของสถานที่ท่องเที่ยว						
ความสะอาดของสถานที่ท่องเที่ยว						
คุณภาพของร้านอาหาร						
ความสะอาดของร้านอาหาร						
ราคาอาหารและเครื่องดื่ม						
การบริการและอัธยาศัยไมตรีของเจ้าหน้าที่						
การจัดการเรื่องขยะมูลฝอย						
รถบริการนำเที่ยวภายในสวนสัตว์						
ความเพียงพอของสถานที่จอดรถ						
ความปลอดภัยในการท่องเที่ยว						
ความพอเพียงของห้องสุขา						
ความสะอาดของห้องสุขา						

28. ท่านมีความประทับใจหรือพึงพอใจในกิจกรรมใดของสวนสัตว์เชียงใหม่ไนท์ซาฟารีมากที่สุด

(เลือกตอบเพียง 1 ข้อ)

- () 1. เดินชมสัตว์รอบๆ ทะเลสาบ สวอน เลค
 () 2. นั่งรถเที่ยวชมสัตว์ในส่วน ชาวันนา ซาฟารี (สัตว์ทำก๊ีบและสัตว์กินพืช)
 () 3. นั่งรถเที่ยวชมสัตว์ในส่วน เพรดเดเตอร์ พราวน์ (สัตว์ป่าประเภทกินเนื้อ)
 () 4. อื่นๆ _____

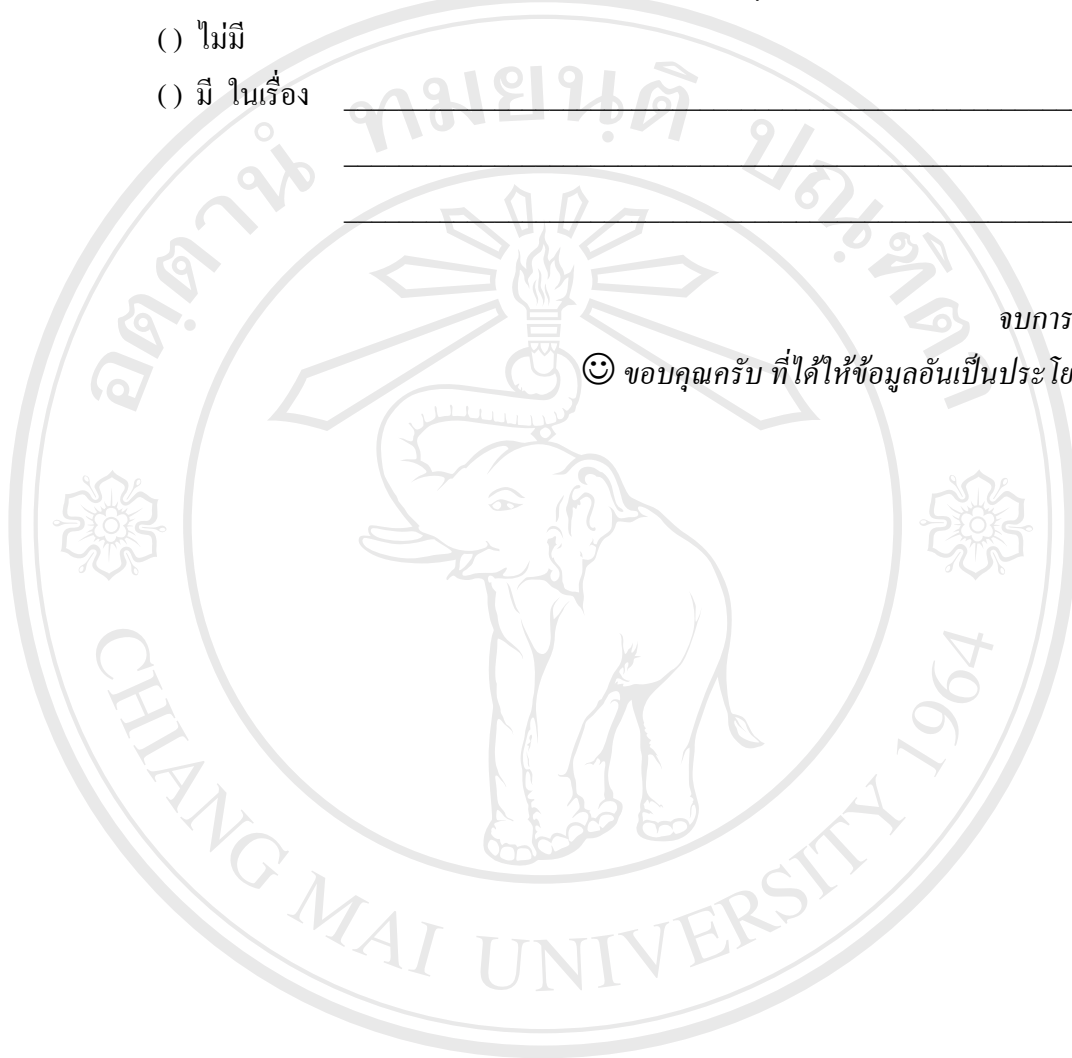
29. ท่านคิดว่าสวนสัตว์เชียงใหม่ในท้ซาฟารีมีเรื่องที่ต้องปรับปรุงหรือไม่

() ไม่มี

() มี ในเรื่อง _____

จบการสัมภาษณ์

😊 ขอขอบคุณ ที่ได้ให้ข้อมูลอันเป็นประโยชน์ต่อการวิจัย 😊

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	เอกลักษณ์ อริยวัจน์
วัน เดือน ปี เกิด	4 มิถุนายน 2525
ประวัติการศึกษา	สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนราชสีมาวิทยาลัย จังหวัดนครราชสีมา ปี พ.ศ. 2539 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนราชสีมาวิทยาลัย จังหวัดนครราชสีมา ปี พ.ศ. 2542 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาบริหารธุรกิจบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปี พ.ศ. 2547
ผลงานด้านวิชาการ	เหรียญรางวัลเรียนดี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปี พ.ศ. 2547 รองชนะเลิศการแข่งขันเขียนแผนธุรกิจระดับภาคเหนือ ในโครงการ เสริมสร้างผู้ประกอบการใหม่ โดยกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ปี พ.ศ. 2547 รางวัลนักศึกษาผู้ทำชื่อเสียงให้กับ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปี พ.ศ. 2547

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved